

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA ŚRODOWISKO

do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
KOŚCIELISKA, SKIBÓWKI, KRZEPTÓWKI

Autorka:

Monika Płóciennik
mgr inż. Monika Płóciennik

PODPIS ZAUFANY

MONIKA ISAURA
PŁÓCIENNIK-MASIAN

27.08.2026 11:30:09 GMT+0200

Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

Poznań, 27 sierpnia 2026 r.

Spis treści

I. WSTĘP	29
1. Podstawy formalno-prawne opracowania	29
2. Cel i zakres opracowania.....	29
3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	30
4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu	30
II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	32
1. Położenie obszaru badań	32
1.1. Położenie w strukturze funkcjonalno-przestrzennej Miasta.....	32
1.2. Położenie geograficzne.....	39
1.3 Położenie w lokalnym i ponadlokalnym systemie powiązań przyrodniczych	40
2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu	40
3. Charakterystyka fizjograficzna terenu	41
3.1. Budowa geologiczna i ukształtowanie terenu	41
3.2. Surowce naturalne	42
3.3. Wody powierzchniowe i podziemne	42
3.4. Warunki glebowe	45
3.5. Szata roślinna	46
3.6. Świat zwierzęcy.....	47
3.7. Klimat lokalny.....	48
3.8. Wartości kulturowe	48
4. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych.....	53
5. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego	55
5.1. Stan jakości powietrza atmosferycznego i zagrożenia dla niego	55
5.2. Stan jakości wód powierzchniowych i podziemnych oraz zagrożenia dla nich.....	57
5.3. Zagrożenie powodzią	59
5.4. Zagrożenie klimatu akustycznego	60
5.4. Stan gleb oraz degradacja powierzchni gruntu.....	62
5.5. Pola elektromagnetyczne.....	63
5.6. Degradacja i degeneracja szaty roślinnej	64
III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH	64
1. Cel projektu planu miejscowego	64
2. Ustalenia projektu planu miejscowego	66
3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami.....	67
4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego.....	67

IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO	69
V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA SZCZEBŁA MIĘDZYNARODOWEGO, WSPÓLNOTOWEGO I KRAJOWEGO ORAZ SPOSOBY, W JAKICH ZOSTAŁY ONE UWZGLĘDNIONE W OPRACOWYWANYM DOKUMENCIE	72
VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA	77
1. Wpływ na warunki klimatyczne i stan higieny atmosfery	77
2. Wpływ na klimat akustyczny	82
3. Oddziaływanie na krajobraz	85
4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę	87
5. Oddziaływanie na zasoby naturalne	88
6. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne	89
7. Oddziaływanie na szatę roślinną, faunę oraz różnorodność biotyczną	96
8. Oddziaływanie na formy ochrony przyrody	102
9. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego	104
10. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe	105
11. Oddziaływanie na ludzi	105
12. Oddziaływanie transgraniczne	108
13. Skumulowany wpływ na środowisko	109
VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE	114
VIII. ANALIZA I OCENA ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DLA USTALEŃ PROJEKTU MPZP	116
IX. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	116
X. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	118
XI. OŚWIADCZENIE AUTORA O POPRAWNOŚCI PROGNOZY	135

I. WSTĘP

1. Podstawy formalno-prawne opracowania

Konieczność sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika przede wszystkim z zapisów:

- Art. 46, ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko¹;
- Art. 17, pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym².

Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga projekt planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub jego zmiany. Zgodnie z art. 46 ust. 2 ustawy o oś przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest też wymagane w przypadku projektu zmiany dokumentu, o którym mowa w ust. 1. Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1, oraz projekt zmiany takiego dokumentu, może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i art. 58, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 48 ust. 1, ust. 3–5 ustawy o oś.

Następnie, organ opracowujący projekt planu poddaje go wraz z prognozą opiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Organ opracowujący projekt planu bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko oraz opinie ww. organów, a także rozpatruje uwagi i wnioski zgłaszane z udziałem społeczeństwa.

W przedmiotowym opracowaniu wykorzystano również wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów odrębnych.

2. Cel i zakres opracowania

Prognoza oddziaływania na środowisko sporządzona została dla potrzeb miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego KOŚCIELISKA, SKIBÓWKI, KRZEPTÓWKI.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie uzgodniony został, zgodnie z art. 53 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko¹, z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Do głównych celów przedmiotowego opracowania należą:

1. diagnoza obecnego stanu i funkcjonowania środowiska;

¹ ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 670 ze zm.)

² ustawa z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 538 ze zm.)

2. określenie skutków wpływu realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, na warunki życia i zdrowia ludzi oraz dobra materialne i dobra kultury;
3. ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych zawartych w projekcie mpzp;
4. przedstawienie możliwości rozwiązań alternatywnych eliminujących, bądź ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Prognoza obejmuje obszar objęty projektem mpzp wraz z terenami pozostającymi w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń tego planu. W niniejszym opracowaniu, analizie i ocenie poddano projekt mpzp zawierający ustalenia realizacyjne oraz załącznik graficzny w skali 1:1 000.

3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Na podstawie zebranych materiałów oraz szczegółowej wizji terenowej dokonano: analizy komponentów i cech środowiska przyrodniczego, oceny prawidłowości jego funkcjonowania, oceny stanu funkcjonowania oraz charakterystyki dotychczasowego zainwestowania badanego obszaru. Wnioski wynikające z ww. analiz skonfrontowano z ustaleniami projektu mpzp oraz przepisami prawa ochrony środowiska. Podczas prac nad prognozą wykorzystano metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w całość zebranych informacji o środowisku i jego funkcjonowaniu. Zastosowano też metodę porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu

Prognozę oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego KOŚCIELISKA, SKIBÓWKI, KRZEPTÓWKI sporządzono w oparciu o dostępne materiały archiwalne, publikacje mapowe, literaturę oraz materiały niepublikowane. W opracowaniu wykorzystano następujące dokumenty, materiały planistyczne i kartograficzne:

- 1) Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego KOŚCIELISKA, SKIBÓWKI, KRZEPTÓWKI;
- 2) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Zakopane, uchwalone przez Radę Miasta Zakopane Uchwałą nr XV/140/99 z dnia 15 grudnia 1999 r.;
- 3) Strategia Rozwoju Miasta Zakopane na lata 2017–2026. Urząd Miasta Zakopane. 2017;
- 4) Gminny Program Rewitalizacji dla Miasta Zakopane na lata 2016–2030. Urząd Miasta Zakopane. 2016;
- 5) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Małopolskiego. Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego. 2018;
- 6) Strategia Rozwoju Województwa „Małopolska 2030”. Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego. 2020;
- 7) Program Strategiczny Ochrona Środowiska. Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego. 2021;
- 8) Mapa topograficzna w skali 1:10 000;
- 9) Mapa glebowo – rolnicza w skali 1:100 000;
- 10) Mapa Geologiczna Polski, w skali 1:20 000, 2004;

- 11) Mapa kruszywa naturalnego w Polsce w skali 1:500 000, Tołkanowicz E., Żukowski K., PIG, 2001;
- 12) Mapa obszarów GZWP w Polsce wymagających szczególnej ochrony w skali 1:500 000, Kleczkowski A.S., Kraków, 1990;
- 13) Przeglądowa mapa hydrogeologiczna Polski w skali 1:300 000. Instytut Geologiczny. 1958 r.;
- 14) Mapa Hydrogeologiczna Polski w skali 1:50 000. Państwowy Instytut Geologiczny. 1997;
- 15) Mapy zasadnicze SURE w skali 1:1000;
- 16) Mapy zagrożenia powodziowego, PGW Wody Polskie. 2020;
- 17) Mapa Gleb Polski IUNG Puławy w skali 1:300 000. 1961;
- 18) Ministerstwo Gospodarki RP. Polityka energetyczna Polski do 2040 roku. 2021;
- 19) Ministerstwo Środowiska. Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030. 2013;
- 20) Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. KZGW. Warszawa. 2022.

Źródło informacji stanowiła również literatura specjalistyczna i materiały niepublikowane, wśród których wyróżnić należy:

- 1) Stan środowiska w województwie małopolskim. Raport 2020. GIOŚ RWMŚ w Krakowie. 2020;
- 2) Roczna ocena jakości powietrza w województwie małopolskim. Raport wojewódzki za rok 2024. GIOŚ RWMŚ w Krakowie. 2025;
- 3) GIOŚ. Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2019-2024 na podstawie monitoringu – tabela;
- 4) PIG. 2022. Klasy jakości wód podziemnych – monitoring jakości wód podziemnych – monitoring operacyjny;
- 5) Matuszkiewicz W. 2008. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski, PWN, Warszawa;
- 6) Matuszkiewicz J. M. 2008. Zespoły leśne Polski. PWN, Warszawa;
- 7) Matuszkiewicz J. M. 2008. Potencjalna roślinność naturalna Polski. IGIPZ PAN, Warszawa;
- 8) Matuszkiewicz J. M. 2008. Regionalizacja geobotaniczna Polski. IGIPZ PAN, Warszawa;
- 9) Kupidura A., Łuczewski M., Kupidura P. 2011. Wartość krajobrazu. Rozwój przestrzeni obszarów wiejskich. PWN, Warszawa;
- 10) Dobrzańska B., Dobrzański G., Kiełczewski D. 2009. Ochrona środowiska przyrodniczego. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
- 11) Garbarczyk H., Garbarczyk M. 2010. Atlas zwierząt chronionych. Multico Oficyna Wydawnicza, Warszawa;
- 12) Witkowska-Żuk L. 2008. Atlas roślinności lasów. Multico Oficyna Wydawnicza, Warszawa;
- 13) Symonides E. 2008. Ochrona przyrody. Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa;
- 14) Wiśniewski J., Gwiazdowicz D.J. 2004. Ochrona przyrody. Wydawnictwo Akademii Rolniczej, Poznań;

- 15) Olaczek R. 1974. Kierunki degeneracji fitocenoz leśnych i metody ich badania. Phytocoenosis. 3.3/4:179–187, Warszawa – Białowieża;
- 16) Kondracki J. 2009. Geografia regionalna Polski, PWN, Warszawa;
- 17) Liro A. (red.). 1995. Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET – POLSKA. Fundacja IUCN Poland, Warszawa;
- 18) Mirek Z. i In. 2002. Krytyczna lista roślin naczyniowych Polski. Instytut Botaniki PAN im. W. Szafera, Kraków;
- 19) Paczyński B., Pruszkowska M. (red.). 2007. Hydrogeologia regionalna Polski. Tom I. Wody słodkie. Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa;
- 20) Sudnik-Wójcikowska B. 2011. Rośliny synantropijne. MULTICO Oficyna Wydawnicza, Warszawa;
- 21) Olaczek R. 2008. Skarby przyrody i krajobrazu Polski. Multico Oficyna Wydawnicza, Warszawa;
- 22) Van Loon G.W., Duffy S.J. 2008. Chemia Środowiska. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;
- 23) Łukasiewicz A., Łukasiewicz Sz. 2009. Rola i kształtowanie zieleni miejskiej. Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań;
- 24) Mynett Maciej. 2008. Żywopłoty. Zakładanie i pielęgnacja. Multico Oficyna Wydawnicza. Warszawa;
- 25) Wolański N. 2008. „Ekologia człowieka. Tom 2.” PWN. Warszawa;
- 26) Macioszyk A. (red.). 2006. Podstawy hydrogeologii stosowanej. PWN, Warszawa;
- 27) Koreleski Krzysztof. 2005. Oddziaływanie napowietrznych linii energetycznych na środowisko człowieka. Nr 2/2005, PAN, Oddział w Krakowie, s. 47–59 Komisja Technicznej Infrastruktury Wsi.

Ponadto korzystano z danych Głównego Urzędu Statystycznego, informacji zawartych na stronie Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Krakowie (<https://krakow.wios.gov.pl/>), Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska (<http://gios.gov.pl/pl/>), z internetowej bazy Rejestru Obszarów Górniczych (<http://baza.pgi.waw.pl/geow/>), a także ze stron internetowych Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (<http://www.sejm.gov.pl/prawo/prawo.html>).

Kolejnym źródłem informacji i weryfikacji zebranego materiału była bezpośrednia wizja lokalna terenu Miasta Zakopane ze szczególnym uwzględnieniem terenu objętego projektem mpzp. Wszystko to pozwoliło na ustalenie użytkowania terenu i rozpoznania aktualnego stanu środowiska.

II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Położenie obszaru badań

1.1. Położenie w strukturze funkcjonalno-przestrzennej Miasta

Analizowany obszar, dla którego sporządzony jest projekt planu miejscowego położony jest w Mieście Zakopane. Miasto Zakopane położone jest na terenie powiatu tatrzańskiego, w południowej części województwa małopolskiego. Miasto graniczy bezpośrednio z gminami:

Bukowina Tatrzańska, Kościelisko, Poronin, a także ze Słowacją. Przez Miasto przebiegają: droga krajowa nr 47 (Rabka – Nowy Targ – Zakopane), droga wojewódzka nr 958 (Chabówka – Czarny Dunajec – Chochołów – Zakopane), linia kolejowa nr 99 relacji Chabówka – Zakopane.

Teren opracowania znajduje się w północnej części Miasta i obejmuje tereny położone w obrębach Kościeliska, Skibówki, Krzeptówki.

W obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Zakopane omawiany obszar znajduje się w strefach:

- 1) rozwoju funkcji osadniczych, o zróżnicowanych uwarunkowaniach rozwoju, istniejącym zagospodarowaniu, pełnionych funkcjach oraz kierunkach zagospodarowania – wyodrębnionych na podstawie analizy uwarunkowań rozwoju Miasta i oznaczonych na rysunku studium:
 - strefa śródmiejskiej – OS,
 - strefa peryferyjnej – OP;
- 2) terenów otwartych w pozatatrzańskiej części Miasta, o zróżnicowanych uwarunkowaniach i kierunkach zagospodarowania, stosownie do różnych reżimów ochrony środowiska, oznaczonych na rysunku studium:
 - tereny otwarte o wysokim poziomie reżimu ochrony – TOW,
 - tereny otwarte o średnim poziomie reżimu ochrony – TOs.

Strefa OS – śródmiejska, pełni równorzędne funkcje: mieszkaniową, usługową i obsługi turystyki. Polityka przestrzenna w strefie OS polega na sukcesywnym porządkowaniu, modernizowaniu i uzupełnianiu zagospodarowania oraz wyposażenia tej strefy, głównie w zakresie mieszkalnictwa, usług podstawowych oraz usług ogólnomiejskich o swobodnej lokalizacji (z zakresu oświaty, zdrowia itp.), w zakresie bazy noclegowej i żywieniowej turystyki, a także na uzupełnianiu wyposażenia strefy w niezbędne urządzenia towarzyszące (zieleni, komunikacja, infrastruktura techniczna).

Obszar opracowania w strefie OS znajduje się w obszarze OS1 – „Zamoyskiego – Kościeliska”, obejmującego zespoły zabudowy związane z przedłużeniem głównej osi komunikacyjnej północ-południe, w ciągu ul. Zamoyskiego oraz z ciągiem o kierunku wschód-zachód, (ul. Witkiewicza – Tetmajera i jej przedłużenie do ul. Strążyskiej), a także zespoły zabudowy związane z ul. Kasprusie i Kościeliską. Kierunki zagospodarowania przestrzennego obszaru OS1 to:

- 1) utrzymanie i rozwijanie funkcji mieszkaniowej, bazy noclegowej turystyki i wypoczynku oraz funkcji usługowych;
- 2) ochrona historycznej struktury przestrzennej wraz z istniejącymi obiektami zabytkowymi i innymi, stanowiącymi dobra kultury, oraz ochrona istniejących zespołów zieleni, w tym zadrzewień; ochrona obiektów obejmuje przeprowadzanie remontów modernizacyjnych, z ewentualnymi zmianami funkcji obiektów oraz dostosowaniem standardów użytkowych i wyposażenia tych obiektów do współczesnych potrzeb, a w szczególności:

- a) na terenie „podwyższonej ochrony wartości kulturowych” („A”) – konserwowanie i rewitalizowanie pozostałości dawnej wsi podhalańskiej w rejonie ul. Kościeliskiej oraz innych elementów o wartościach kulturowych, w tym zabytkowych,
 - b) na terenie „podstawowej ochrony wartości kulturowych” („B”) – utrzymanie charakteru historycznego układu przestrzennego i jego elementów o wartościach kulturowych, w tym zabytkowych,
 - c) na terenie „ochrony profilaktycznej” (C) – porządkowanie zabudowy (układów przestrzennych i ich elementów),
 - d) na pozostałym terenie – utrzymanie charakteru krajobrazu tradycyjnego;
- 3) korygowanie, przy remontach modernizacyjnych, formy architektonicznej obiektów trwałych, dysharmonijnych w stosunku do otoczenia, poprawa ich detalu i kolorystyki – zwłaszcza obiektów położonych w sąsiedztwie obiektów zabytkowych;
- 4) eliminowanie (prowadzące do odzyskiwania wolnych terenów i obiektów):
- a) zagospodarowania terenu kolidującego z funkcjami strefy bądź z kierunkami zagospodarowania określonymi w studium (dotyczy to np. zagospodarowania otoczenia cieków, innego niż zagospodarowanie zielenią),
 - b) zabudowy, która straciła wartość techniczną i użytkową, a nie przedstawia wartości zabytkowej, zwłaszcza w otoczeniu cieków,
 - c) obiektów tymczasowych, zwłaszcza dysharmonijnych z otoczeniem, bądź blokujących tereny cenne z punktu widzenia możliwości ich efektywniejszego wykorzystania,
 - d) w obiektach istniejących, funkcji kolidujących z funkcjami strefy i adaptowanie tych obiektów na cele z nimi niesprzeczne;
- 5) wprowadzanie, na wolnych działkach, nowej zabudowy mieszkaniowej, głównie o charakterze miejskim, willowym oraz zabudowy związanej z obsługą mieszkańców i turystów, w tym obiektów bazy noclegowej, z zachowaniem następujących zasad i standardów:
- a) dostosowywania nowych obiektów do historycznego układu przestrzennego w zakresie ich sytuowania, skali (gabarytów), form architektonicznych oraz pełnionych funkcji,
 - b) preferowania zasady kształtowania brył budynków w układzie horyzontalnym,
 - c) intensywność zabudowy netto, tj. stosunek powierzchni całkowitej budynków do powierzchni obszaru zainwestowania, nie powinna być większa niż 0,4 (0,45 w przypadkach szczególnych);
- 6) w zagospodarowywaniu wolnych działek – utrzymanie dotychczas zachowanych otwarcie widokowych na Tatry bądź Pasma Gubałowskie;
- 7) odpowiednie kształtowanie zieleni w otoczeniu zabudowy, z udziałem zadrzewień i zakrzewień, ze szczególnym uwzględnieniem obiektów o wysokich wartościach kulturowych, w celu wyeksponowania tych obiektów;
- 8) wprowadzanie i utrzymywanie zieleni publicznej, w tym zieleni w otoczeniu cieków, z ewentualnymi pieszymi ciągami spacerowymi;
- 9) wprowadzanie zieleni osłonowej przy obiektach dysharmonijnych w stosunku do otoczenia;
- 10) wyposażenie obszarów w niezbędne urządzenia z zakresu komunikacji, w tym:

- a) modernizacja i uzupełnienie sieci ulicznej, głównie ulic z przekroczeniem potoków Młyniska i Białego; modernizacja i uzupełnienie układu ulic dojazdowych,
 - b) uzupełnianie urządzeń ulic, w tym niezbędne poszerzenia jezdni, wyznaczenie pasów dla rowerzystów, urządzenie chodników z przystosowaniem do potrzeb osób niepełnosprawnych, urządzenie zieleni towarzyszącej,
 - c) urządzenie ciągów pieszych i rowerowych na wyznaczonych trasach;
- 11) uzupełnianie istniejących braków w zakresie wyposażenia terenów i obiektów w komunalną infrastrukturę techniczną.

Strefa OP – peryferyjna, pełni funkcję mieszkaniową, z udziałem towarzyszącej funkcji usługowej i obsługi turystyki. Polityka przestrzenna w strefie OP polega na porządkowaniu, modernizowaniu i uzupełnianiu zagospodarowania oraz wyposażenia zespołów zabudowy, głównie w zakresie mieszkalnictwa jednorodzinnego oraz bazy noclegowej i żywieniowej turystyki, usług podstawowych związanych z mieszkalnictwem, a także na uzupełnianiu wyposażenia strefy w niezbędne urządzenia towarzyszące (zieleń, komunikacja, infrastruktura techniczna).

Obszar opracowania w strefie OP znajduje się w obszarze OP1 – „Krzeptówki”. Kierunki zagospodarowania przestrzennego obszaru OP1 to:

- 1) utrzymanie i rozwijanie funkcji mieszkaniowej, usługowej oraz obsługi turystyki, z ograniczeniem funkcji zagrodowej;
- 2) ochrona historycznej struktury przestrzennej wraz z istniejącymi obiektami zabytkowymi i innymi, stanowiącymi dobra kultury oraz ochrona istniejących zespołów zieleni, w tym zadrzewień; ochrona obiektów obejmuje przeprowadzanie remontów modernizacyjnych, z ewentualnymi zmianami funkcji obiektów oraz dostosowaniem standardów użytkowych i wyposażenia tych obiektów do współczesnych potrzeb, a w szczególności:
 - a) na terenie „podwyższonej ochrony wartości kulturowych” („A”) – konserwowanie i rewaloryzowanie pozostałości dawnej wsi podhalańskiej oraz innych elementów o wartościach kulturowych, w tym zabytkowych,
 - b) na pozostałym terenie - utrzymanie charakteru krajobrazu tradycyjnego;
- 3) korygowanie, przy remontach modernizacyjnych, formy architektonicznej obiektów trwałych dysharmonijnych z otoczeniem, poprawa ich detalu i kolorystyki;
- 4) eliminowanie (prowadzące do odzyskiwania wolnych terenów i obiektów):
 - a) zagospodarowania terenu kolidującego w sposób istotny z funkcjami strefy bądź z generalnymi dyspozycjami studium dotyczącymi zagospodarowania strefy (dotyczy to w szczególności zagospodarowania otoczenia cieków, innego niż zagospodarowanie zielenią),
 - b) zabudowy, która straciła wartość techniczną i użytkową, a nie przedstawia wartości kulturowych, zwłaszcza w otoczeniu cieków,
 - c) obiektów tymczasowych, zwłaszcza dysharmonijnych z otoczeniem, bądź blokujących tereny cenne z punktu widzenia możliwości ich efektywniejszego wykorzystania,
 - d) w obiektach istniejących, funkcji kolidujących w sposób istotny z funkcjami strefy i adaptowanie tych obiektów na cele z nimi niesprzeczne;

- 5) wprowadzanie – na wolnych działkach w obrębie zespołów istniejących – nowej zabudowy mieszkaniowej, głównie jednorodzinnej oraz zabudowy związanej z obsługą mieszkańców i turystów, w tym obiektów bazy noclegowej (zabudowy pensjonatowej), przy zachowaniu następujących standardów:
 - a) preferowania form architektury regionalnej, nawiązujących do tradycji Podtatrza,
 - b) stosowania niewielkich gabarytów zabudowy,
 - c) kształtowania brył budynków w układzie horyzontalnym,
 - d) intensywność zabudowy netto, tj. stosunek powierzchni całkowitej budynków do powierzchni obszaru zainwestowania, nie powinna być większa niż 0,3 (0,35 w przypadkach szczególnych);
- 6) w zagospodarowaniu wolnych działek – utrzymanie dotychczas zachowanych otwarc widokowych na Tatry bądź Pasma Gubałowskie;
- 7) rezerwowanie – wskazanych w studium nowych, wolnych terenów nadających się do zabudowy – głównie na cele związane z modernizacją i porządkowaniem Miasta, z zachowaniem zasad określonych tj. nowe tereny budowlane wyznaczone na rysunku studium, traktuje się jako tereny rezerwowe, które mogą być przeznaczone pod zabudowę wyłącznie na cele związane z porządkowaniem i modernizacją Miasta oraz zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej, z zachowaniem następujących warunków:
 - a) pełne wyposażenie terenu w urządzenia komunikacyjne i komunalną infrastrukturę techniczną,
 - b) nawiązywanie, w zagospodarowaniu tych terenów, do istniejącego układu komunikacyjnego oraz charakteru zagospodarowania terenów sąsiadujących,
 - c) w zagospodarowywaniu tych terenów – zachowanie walorów krajobrazowych (ekspozycja bierna i czynna, otwarcia, ciągi i punkty widokowe);
- 8) odpowiednie kształtowanie zieleni w otoczeniu zabudowy z udziałem zadrzewień i zakrzewień, ze szczególnym uwzględnieniem obiektów o wysokich wartościach kulturowych, w celu wyeksponowania tych obiektów;
- 9) wprowadzanie i utrzymywanie zieleni w otoczeniu cieków, z ewentualnymi pieszymi ciągami spacerowymi;
- 10) wprowadzanie zieleni osłonowej przy obiektach dysharmonijnych z otoczeniem, zwłaszcza w rejonach otwarć widokowych;
- 11) wyposażenie obszarów strefy w niezbędne urządzenia z zakresu komunikacji, w tym:
 - a) uzupełnienie sieci ulicznej, głównie w zakresie ulic lokalnych i dojazdowych, z zachowaniem wymaganych parametrów,
 - b) modernizacja i uzupełnianie urządzenia ulic (poszerzanie jezdni, urządzenie chodników, wprowadzanie zieleni towarzyszącej;
- 12) uzupełnianie istniejących braków w zakresie wyposażenia terenów i obiektów w komunalną infrastrukturę techniczną, w tym w szczególności podłączenie do miejskiego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków terenów dotychczas nieskanalizowanych.

Strefa – TOw – terenów otwartych o wysokim reżimie ochrony. Polityka przestrzenna w strefie TOw dotyczy: terenów leśnych, zadrzewień, w tym zadrzewień śródpolnych,

przydrożnych i w otoczeniu cieków wodnych, oraz wymagających szczególnej ochrony nieleśnych terenów otwartych, a w szczególności terenów bezpośredniego przedpoła Tatrzańskiego Parku Narodowego oraz terenów podmokłych i lejów źródliskowych. Polega na ochronie wartości przyrodniczych, poprzez daleko idące ograniczenia możliwości użytkowania i zagospodarowania terenu. Kierunki zagospodarowania przestrzennego to:

- 1) ochronie podlega przyrodnicza struktura zieleni wysokiej, średniej i niskiej, cieków wodnych, terenów otwartych, w tym wszystkie tereny tej strefy stanowiące lub mogące stanowić system węzłów i ciągów (korytarzy) ekologicznych, ostoje dla zwierząt i roślin, a także ekosystemy mające istotny wpływ na funkcjonowanie przyrody i odtwarzanie jej zasobów;
- 2) istniejące lasy, oznaczone na rysunku studium nr 1, powinny być w całości traktowane jako lasy ochronne: wodo- glebo- i wiatrochronne oraz przeciwoerozyjne w partiach grzbietowych, w tym zwłaszcza na południowych zboczach Gubałówki; w prowadzeniu gospodarki leśnej powinno się zachować następujące zasady:
 - a) racjonalne pozyskiwanie drewna i odnawianie drzewostanów,
 - b) ograniczony zakres użytkowania owoców runa leśnego,
 - c) przebudowa drzewostanów o składzie gatunkowym niezgodnym z siedliskiem;
- 3) należy uregulować granicę rolno-leśną; niezbędne jest zalesienie, zadrzewienie bądź zakrzewienie znacznej części bezleśnych obecnie terenów w obrębie tej granicy; dotyczy to zwłaszcza stromych stoków, terenów zagrożonych osuwiskami lub erozją, terenów źródliskowych oraz otoczenia cieków, oznaczonych jako proponowane do zalesienia na rysunku studium nr 1;
- 4) stosowanie wyłącznie biologicznej obudowy cieków, a w przypadku konieczności ich regulacji – unikanie prostowania i skracania przebiegu koryt, zabezpieczanie koryt przed erozją przez zabudowę roślinną najniższych teras;
- 5) dopuszczenie wykorzystania do celów gospodarki hodowlanej, jako użytków zielonych (pastwiska, łąki), terenów nieleśnych tej strefy;
- 6) dopuszczenie ograniczonego (w celu zapewnienia ochrony najbardziej wrażliwych elementów środowiska przyrodniczego) wykorzystania terenu dla turystyki i wypoczynku, przy zachowaniu następujących zasad:
 - a) ruch turystyczny pieszy, powinien odbywać się na wyznaczonych ścieżkach, z dopuszczeniem swobodnej penetracji terenu,
 - b) ruch turystyczny rowerowy i konny powinien być ograniczony do wyznaczonych i odpowiednio urządzonych tras, w tym śródleśnych, z zapewnieniem kontroli erozyjnych zagrożeń gleby,
 - c) uprawianie narciarstwa zjazdowego i biegowego na wyznaczonych trasach na terenach otwartych nieleśnych oraz w kompleksach leśnych, z dopuszczeniem infrastruktury związanej z uprawianiem narciarstwa (koleje, wyciągi, urządzenia do zaśnieżania), z wykorzystaniem śródleśnych polan i enklaw oraz dopuszczeniem niezbędnych przecinek, jednak nie naruszających ochronnej funkcji drzewostanów, zwłaszcza na stromych zboczach,
 - d) na terenach otwartych urządzenie punktów widokowych i miejsc odpoczynku;

- 7) wyklucza się całkowicie wykorzystywanie terenów dla funkcji osadniczej, w tym również związanej z działalnością rolniczą;
- 8) eliminowanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej i gospodarczej, w miarę utraty przez nią wartości technicznych i użytkowych, z wyjątkiem obiektów reprezentujących wartości kulturowe;
- 9) w obiektach utrzymywanych lub czasowo utrzymywanych – dopuszczenie remontów i modernizacji, uzupełnianie wyposażenia w zakresie infrastruktury technicznej, z wykorzystaniem systemów miejskich i z dopuszczeniem lokalnych rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz ogrzewania (z warunkiem przechodzenia na nieuciążliwe dla środowiska media grzewcze);
- 10) osłanianie zabudowy, zwłaszcza dysharmonijnej w krajobrazie, pasmami lub grupami zadrzewień i zakrzewień, eliminowanie elementów agresywnych w krajobrazie, w drodze ich przebudowy i zmian kolorystyki obiektów, zwłaszcza dachów (zmiana koloru na ciemny);
- 11) utrzymanie istniejących tras komunikacyjnych i ciągów infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem ich uzupełnień w niezbędnym zakresie (np. konieczne nowe powiązania drogowe, telekomunikacyjne, niezbędne przebiegi przewodów wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych itp.), przy zachowaniu następujących zasad:
 - a) prowadzenie linii energetycznych i telekomunikacyjnych jako podziemnych,
 - b) korygowanie przebiegu dysharmonijnych w krajobrazie, naziemnych przewodów i konstrukcji infrastruktury technicznej.

Strefa – TOs – terenów otwartych o średnim reżimie ochrony. Polityka przestrzenna w strefie TOs dotyczy pozostałych terenów otwartych. Polega na: udostępnianiu tych terenów dla turystyki i wypoczynku, w granicach umożliwiających zachowanie ich wartości przyrodniczych, przy przyjęciu priorytetu udostępnienia i odpowiedniego zagospodarowania pól narciarskich, oraz zorganizowania ich w postaci spójnego systemu terenów, tras i urządzeń narciarskich. Kierunki zagospodarowania przestrzennego to:

- 1) utrzymanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej oraz usługowej; ochrona zabudowy o wartościach kulturowych, przy zachowaniu następujących zasad:
 - a) dopuszczenie remontów i modernizacji, uzupełnianie wyposażenia istniejącej zabudowy w zakresie infrastruktury technicznej, z wykorzystaniem systemów miejskich i z dopuszczeniem lokalnych rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz ogrzewania (z warunkiem przechodzenia na nieuciążliwe dla środowiska media grzewcze),
 - b) osłanianie zabudowy, zwłaszcza dysharmonijnej w krajobrazie oraz położonej na obrzeżach polan, pasmami lub grupami zadrzewień i zakrzewień,
 - c) eliminowanie elementów agresywnych w krajobrazie, w drodze zmian kolorystyki obiektów, zwłaszcza dachów (zmiana koloru na ciemny) oraz przebudowywania obiektów,
 - d) odsłanianie wybranych obiektów, pozytywnie wyróżniających się w krajobrazie;
- 2) wykluczenie sytuowania nowej zabudowy, w tym również związanej z działalnością rolniczą;

- 3) ochrona historycznych ciągów Drogi Homolackiej oraz Drogi Pod Reglami; urządzenie ich jako tras turystycznych;
- 4) wykorzystanie terenów na cele turystyki i wypoczynku, z urządzaniem w pierwszej kolejności terenów o szczególnych predyspozycjach, oznaczonych na rysunku studium nr 1, w tym:
 - a) urządzenie pól narciarskich z niezbędnym, odpowiednim zagospodarowaniem terenu (powiązane wzajemnie pola i trasy narciarskie, wyciągi, zaplecze obsługi narciarzy, dojazdy, parkingi),
 - b) urządzenie narciarskich tras zjazdowych i biegowych, terenów saneczkarskich oraz terenów gier i zabaw na śniegu, terenów spacerowo wycieczkowych, terenów kąpieli słonecznych, urządzenie tras turystyki pieszej, narciarskiej, rowerowej i konnej, punktów widokowych i miejsc odpoczynku itp.,
 - c) dopuszczenie sztucznego śnieżenia stoków, z zastrzeżeniem nieuciążliwości tych urządzeń w stosunku do obszarów mieszkaniowych i braku wykluczeń w tym zakresie, określonych w odniesieniu do specjalnych stref polityki przestrzennej,
 - d) obiekty kubaturowe związane z obsługą urządzeń, o których mowa w pkt a-c, należy sytuować wyłącznie w dolnych partiach terenu, w powiązaniu z istniejącą zabudową i odpowiednio osłaniane zielenią; wyklucza się sytuowanie ich na grzbietach i wyniesieniach oraz na stokach eksponowanych widokowo,
 - e) wyciągi narciarskie powinny być sytuowane na obrzeżach polan i osłaniane zielenią;
- 5) utrzymanie istniejących tras komunikacyjnych i ciągów infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem ich uzupełnień w niezbędnym zakresie (np. konieczne nowe powiązania drogowe, telekomunikacyjne, niezbędne przebiegi przewodów wodociągowych, gazowych itp.), z zachowaniem następujących zasad:
 - a) prowadzenie linii energetycznych i telekomunikacyjnych jako podziemnych, a w przypadku konieczności prowadzenia naziemnego, odpowiednie kształtowanie ich tras (poza grzbietami wzniesień, niedopuszczanie do „zadrutowywania” panoram),
 - b) korygowanie przebiegu dysharmonijnych w krajobrazie, naziemnych przewodów i konstrukcji urządzeń infrastruktury technicznej;
- 6) utrzymanie zieleni niskiej jako podstawowego zagospodarowania terenów tej strefy, przy zachowaniu istniejących zadrzewień i zakrzewień i uzupełnieniu ich, zwłaszcza w otoczeniu cieków, w obniżeniach terenowych oraz na obrzeżach polan, w sąsiedztwie istniejącej zabudowy i w miejscach, w których mogą wzbogacić walory krajobrazowe terenu;
- 7) dopuszczenie wykorzystania terenów do celów gospodarki hodowlanej jako użytków zielonych (pastwiska, łąki).

1.2. Położenie geograficzne

Według podziału fizyczno-geograficznego Polski Jerzego Kondrackiego i A. Richlinga³ obszar objęty opracowaniem położony jest w Megaregionie Regionu Karpackiego (5),

³ za: Regionalna geografia fizyczna Polski, pod redakcją A. Richlinga, J. Solona, A. Maciasa, J. Balona, J. Borzyszkowskiego, M. Kistowskiego, Poznań 2021 r.

Prowincji Karpat Zachodnich z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym (51), w obrębie Podprowincji Centralnych Karpat Zachodnich (514–15), w zasięgu Makroregionu Obniżenia Orawsko-Podhalańskiego (514.1), w obrębie Mezoregionu Bruzdy Podtatrzańskiej (514.14) oraz w zasięgu Makroregionu Łańcucha Tatrzańskiego (514.5), w obrębie Mezoregionów: Tatr Zachodnich (514.52), Tatr Wschodnich (514.53), Tatr Reglowych (514.54).

1.3 Położenie w lokalnym i ponadlokalnym systemie powiązań przyrodniczych

Obszary najcenniejsze pod względem przyrodniczym i krajobrazowym w Mieście Zakopane objęte zostały formą ochrony przyrody w postaci Obszarów Natura 2000: Obszar Specjalnej Ochrony „Tatry” (PLC120001 – nr rej. CRFOP: PL.ZIPOP.1393.N2K.PLC120001.B) i Specjalny Obszar Ochrony Tatry” (PLC120001 – nr rej. CRFOP: PL.ZIPOP.1393.N2K.PLC120001.H). Na terenie Miasta znajduje się również „Tatrzański Park Narodowy” wraz z otuliną oraz Pomniki Przyrody.

Teren opracowania znajduje się poza obszarami chronionymi na podstawie Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 13 ze zm.) oraz poza obszarami węzłowymi i korytarzami ekologicznymi o znaczeniu krajowym bądź międzynarodowym (opracowanie systemu krajowej sieci ekologicznej ECONET – Polska⁴).

Południowa część obszaru objętego planem znajduje się w obszarze udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych „Zbiornik Zakopane” – GZWP nr 441.

2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w granicach administracyjnych Miasta Zakopane w obrębach Kościeliska, Skibówki, Krzeptówki. Obejmuje tereny zainwestowane, w tym głównie obszary zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej, pensjonaty, hotele, budynki mieszkalne z apartamentami lub pokojami na wynajem, obszary zabudowy usługowej, szlaki komunikacyjne i w niewielkim stopniu tereny rolne oraz przemysłowe (przetwórstwo spożywcze). Główne ulice omawianego obszaru to ul. Kościeliska (droga wojewódzka nr 958) i ul. Powstańców Śląskich (droga powiatowa nr 1656K).

Sieć hydrograficzną terenu opracowania tworzą: Potok Cicha Woda, Krzeptowski Potok, Potok zza Bramki, Samków Potok, Walczaków Potok, Potok Młyniska (prawe dopływy Cichej Wody), Dziadusiów Potok, Szymoszków Potok (lewe dopływy Cichej Wody) oraz drobne bezimienne ciekі stałe i okresowe.

W granicach obszaru opracowania występują liczne obiekty znajdujące się w rejestrze WKZ.

W granicach terenu opracowania znajdują się:

- Obszar i teren górniczy „Zakopane” dla złoża wód termalnych;
- Obszar i teren górniczy „Szymoszkowa” dla złoża wód termalnych;
- Złoże wód termalnych „Zakopane”;
- Złoże wód termalnych „Szymoszkowa”;

⁴ za: Liro A. (red.). 1995. Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET – POLSKA. Fundacja IUCN Poland, Warszawa.

- Złoże wód termalnych „Furmanowa PIG-1”. Złoże nieużytkowane – obszar górniczy „Podhale” (nr w rejestrze 5/1/55) zniesiony 19.10.2005 r.;
- Park Kulturowy obszaru ulicy Krupówki;
- Strefy sanitarne 50 i 150 metrów od czynnego cmentarza;
- Obszary udokumentowanych osuwisk – osuwiska okresowo aktywne wg opracowania „Mapa osuwisk dla Gminy Miasto Zakopane” (SOPO);
- Obszar Głównego Zbiornika Wód Podziemnych „Zbiornik Zakopane” – GZWP nr 441;
- Obszary szczególnego zagrożenia powodzią obejmujących, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q10%) oraz na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q1%).

Obszar opracowania jest objęty zbiorowym systemem zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków. Do sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej nie są podłączone jedynie budynki położone w dużym oddaleniu od ciągów komunikacyjnych. Sieci wodociągowe, kanalizacji sanitarnej i deszczowej przebiegają wzdłuż ulic oraz w rejonie dróg dojazdowych do posesji. Sieci kanalizacji deszczowej biegną wzdłuż ulic: Kościeliskiej, Powstańców Śląskich, Kościelna, Skibówki (częściowo), Krzeptówki. Obszar objęty opracowaniem ma dostęp do sieci elektroenergetycznej. Przez obszar opracowania przebiegają napowietrzne linie niskiego i średniego napięcia oraz linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 110 kV. W rejonie ulicy Skibówki znajduje się stacja energetyczna.

W bezpośrednim sąsiedztwie opracowania znajdują się zabudowania o podobnym charakterze wraz z infrastrukturą techniczną (zabudowa mieszkaniowa, usługowa, ciągi komunikacyjne, sieci i obiekty infrastruktury technicznej).

Zasoby przyrodnicze tego terenu zostały w większości ograniczone ze względu na obecny sposób zagospodarowania. Na omawianym terenie w wyniku wielokierunkowej antropopresji przekształceniu uległy elementy środowiska naturalnego. W szczególności zmieniona została szata roślinna i fauna wskutek osadnictwa i intensywnego zurbanizowania.

3. Charakterystyka fizjograficzna terenu

3.1. Budowa geologiczna i ukształtowanie terenu

Obszar opracowania pod względem geologicznym zlokalizowany jest w obrębie Karpat Wewnętrznych, w regionie Podhale. Mezoregion Bruzdy Podtatrzańskiej jest podłużnym obniżeniem sięgającym wysokość od 750 do 1000 m n.p.m., utworzonym w marglistych łupkach eoceńskich (flisz podhalański). W granicach Polski ma on długość 20 km i powierzchnię około 130 km². Kotliny są nachylone ku północy i są one przysypane stożkami napływowymi utworzonymi przez spływające z gór potoki. W Kotlinie Zakopiańskiej występują żwirowe pokrywy pochodzące z trzech zlodowaceń. Zachodnia część i wschodnie krańce Rowu są zalesione. Głównymi ciekami regionu w Polsce są Czarny Dunajec oraz Zakopianka i Poroniec (źródłowe potoki Białego Dunajca).

Obszar położony jest w zlewni potoku Cicha Woda oraz w Karpackiej Strefie Źródlikowo-Alimentacyjnej.

Rzędne wysokościowe obszaru opracowania wahają się od 830 m n.p.m. w części północno-wschodniej, do 910 m n.p.m. w części południowej. Jest to w większości teren płaski, bez znaczących deniwelacji, ze spadkiem w kierunku południowym. Obszar jest stabilny morfologicznie i nie występują na nim aktywne zjawiska osuwiskowe.

Na obszarze opracowania na przestrzeni lat wytworzone zostały:

- łupki i piaskowce cienkoławicowe i średnioławicowe z soczewami dolomitów żelazistych oraz z pakietami piaskowców gruboławicowych (warstwami z Kozińca) (warstwy zakopiańskie dolne);
- łupki i piaskowce cienkoławicowe i średnioławicowe, z pakietami piaskowców gruboławicowych (warstwami z Kozińca) (warstwy zakopiańskie dolne);
- piaski, żwiry, bloki i głazy den dolinnych osadów rzecznych (fluwialnych, aluwialnych);
- głazy, piaski, żwiry i gliny piaszczyste rzeczno-lodowcowe (pokrywy) z osadów rzeczno-lodowcowych;
- torfy i namuły torfiaste.

Teren objęte opracowaniem znajdują się w strefie występowania wód termalnych, które zalegają na obszarze całego Podhala w wapieniach środkowego eocenu i w dolomitach triasu. Są to udokumentowane złoża wód termalnych „Zakopane”, „Szymoszkowa”, i „Furmanowa PIG-1”. Obszar i teren górniczy „Szymoszkowa” obejmuje większość obszaru planu, zaś obszar i teren górniczy „Zakopane” – jego wschodnią część.

Na terenie opracowania występują osuwiska okresowo aktywne wg opracowania „Mapa osuwisk dla Gminy Miasto Zakopane” (SOPO).

3.2. Surowce naturalne

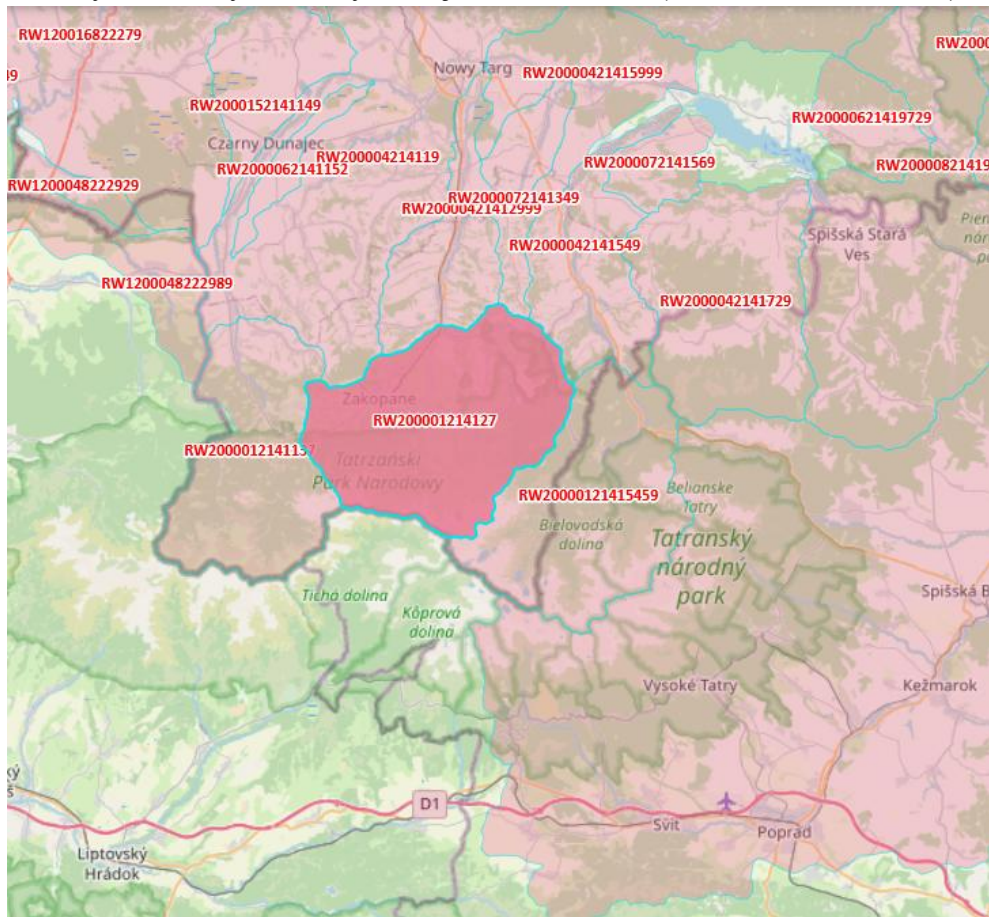
Teren objęty opracowaniem znajduje się w granicach:

- obszaru i terenu górniczego „Szymoszkowa” (nr w rejestrze 5/1/76), utworzonych Koncesją nr 4/2009 wydaną przez Ministra Środowiska dnia 4.03.2009 r.;
- obszaru górniczego „Zakopane” wyznaczonego dnia 29.11.1967 r. przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej i terenu górniczego „Zakopane” utworzonego Koncesją nr 6/98 wydaną przez Ministra Środowiska i Zasobów Naturalnych i Leśnictwa dnia 01.07.1998 r. (nr w rejestrze 5/1/51);
- udokumentowanego złoża wód termalnych „Szymoszkowa” nr 11402;
- udokumentowanego złoża wód termalnych „Zakopane” nr 7958;
- udokumentowanego złoża wód termalnych „Furmanowa PIG-1” nr 7961. Złoże nieużytkowane – obszar górniczy „Podhale” (nr w rejestrze 5/1/55), utworzony Koncesją nr 9/2000 wydaną przez Ministra Środowiska dnia 31.07.2000 r., został zniesiony 19.10.2005 r.

3.3. Wody powierzchniowe i podziemne

Pod względem hydrograficznym obszar opracowania położony jest w dorzeczu Wisły w regionie wodnym Górnej – Zachodniej Wisły.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w ramach jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych „Biały Dunajec do Porońca” (PLRW200001214127)⁵.

Ryc. 2. JCWP „Biały Dunajec do Porońca”.
Źródło: Państwowe Gospodarstwo Wodne.

Sieć hydrograficzną terenu opracowania tworzą: Potok Cicha Woda, Krzeptowski Potok, Potok zza Bramki, Samków Potok, Walczaków Potok, Potok Młyniska (prawe dopływy Cichej Wody), Dziadusiów Potok, Szymoszków Potok (lewe dopływy Cichej Wody) oraz drobne bezimienne ciekły stałe i okresowe.

Południowa część obszaru objętego planem znajduje się w obszarze udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych „Zbiornik Zakopane” – GZWP nr 441.

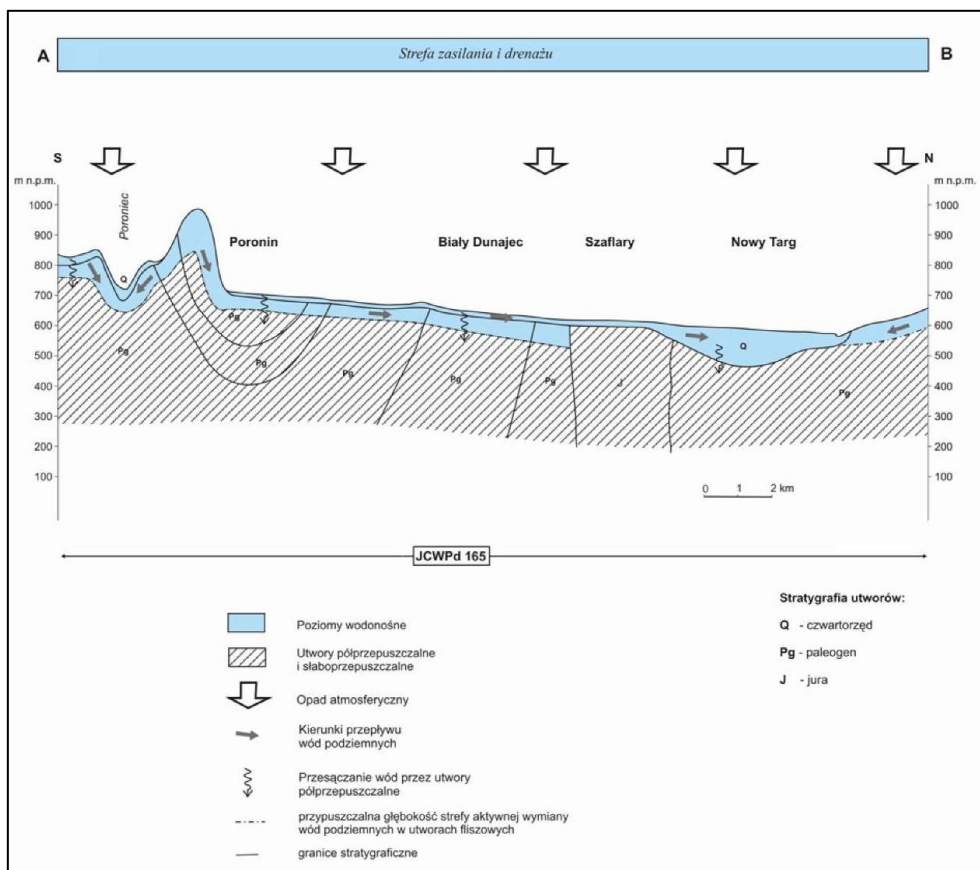
Obszar opracowania znajduje się w granicach JCWPd nr 165 (PLGW6000165)⁶.

Tatry, pomimo, iż znajdują się poza granicą JCWPd nr 165, odgrywają znaczącą rolę w zasilaniu niecki artezyjskiej Podhala, jak i wód płytkiego krążenia o zwierciadle swobodnym. W przypadku wód głębokiego krążenia, o bliskim położeniu stref zasilania i stosunkowo szybkiej wymianie wód świadczą przeprowadzone analizy izotopowe. Badania metodą trytową wykazały, że wody podziemne ujmowane w otworze Zakopane IG-1 oraz Zakopane 2 są stosunkowo młodymi wodami, których wiek nie przekracza odpowiednio 100 oraz 55 lat. Zasięg występowania wód głębokiego krążenia niecki podhalańskiej obejmuje obszar od

⁵ za: <http://karty.apgw.gov.pl:4200/api/v1/jcw/pdf?code=RW200001214127>

⁶ za: <http://karty.apgw.gov.pl:4200/api/v1/jcw/pdf?code=GW2000165>

podnóża Tatr po pieniński pas skałkowy, natomiast w przypadku wód płytkiego krążenia, niezależnie od charakteru wodonośca, granice stanowią wododziały wód powierzchniowych. Zatem zasilanie piętra Pg-J-T, piętra Pg oraz piętra Qd odbywa się poprzez infiltrację wód opadowych i dopływ wód podziemnych spoza granic jednostki. Przepływ wód podziemnych w obrębie tych poziomów odbywa się kierunku północnym. Wody głębokiego krążenia w okolicy pienińskiego pasa skałkowego zmieniają kierunek przepływu z północnego na zachodni i wschodni. Zatem w przypadku wód głębokiego krążenia (Pg-J-T) znaczny udział w kształtowaniu zasobów na terenie JCWPd 165 ma dopływ wód spoza granic jednostki, a z drugiej strony, pamiętać należy, że w kontakcie z pienińskim pasem skałkowym następuje odpływ wód tego poziomu w kierunku zachodnim i wschodnim poza granice JCWPd 165. Zasięg występowania wód słodkich tego piętra oszacowany został na około 4 km licząc od południowej granicy fliszu Podhala. Wody płytkiego krążenia piętra Qd generalnie płyną ku północy, ponieważ główną bazę drenażu wód podziemnych tego poziomu stanowią cieki powierzchniowe o charakterze drenującym (Czarny Dunajec, Biały Dunajec i Białka). Na terenie Kotliny Orawsko-Nowotarskiej, gdzie wydzielono piętro Qd, kierunek przepływu zmienia się na północnowschodni, gdyż system krążenia wód podziemnych determinowany jest przez silnie drenujący charakter Dunajca. W obrębie utworów fliszowych Podhala nie wyznaczono przebiegu hydroizohips ze względu na lokalnie nieciągły charakter zwierciadła wód podziemnych. Z analogicznego powodu nie wykonano hydroizohips na terenie fliszu Karpat Zewnętrznych. Zasilanie tego poziomu wodonośnego odbywa się w wyniku bezpośredniej infiltracji opadów atmosferycznych w rejonie wychodni spękanych piaskowców oraz poprzez pokrywę zwietrzelinową o miąższości nie przekraczającej 3 m. Przepływ wód podziemnych w osadach fliszowych Karpat Zewnętrznych odbywa się w strefie spękanej i zeszczelinowanej zgodnie z morfologią terenu. Rolę drenującą spełniają potoki najczęściej głęboko wcięte w skały fliszowe oraz liczne na tym terenie źródła.

Ryc. 2. Schemat krążenia wód JCWPd nr 165.

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny.

Na obszarze objętym opracowaniem brak jest ujęć wód podziemnych.

Cały teren objęty planem położony jest w obszarze występowania wód termalnych. Zalegają one na obszarze całego Podhala w wapieniach środkowego eocenu i domeru oraz dolomitach triasu.

3.4. Warunki glebowe

Na omawianym obszarze gleby wykształciły się w zależności od ukształtowania terenu, stosunków wodnych i litologii terenu. Na podłożu fliszowym wytworzyły się gleby brunatne wyługowane i kwaśne, wietrzeniowe, o składzie mechanicznym glin średnich, pylastych. Są to gleby średnio i trudno przepuszczalne, o infiltracyjno-retencyjnym i retencyjnym obiegu wody. Należą one do gleb brunatnych właściwych, wyługowanych lub płowych. Profil glebowy w terenach osiedleńczych jest w wielu miejscach silnie przekształcony (grunt nasypowy). W szerszych odcinkach doliny potoku Cicha Woda, lokalnie występują płyty mad, o znacznym zaglinieniu. W terenach hydrogenicznych oraz obszarach o cechach źródliskowych wykształciły się gleby typu glejowego, o typowym retencyjnym obiegu wody. W strefach wypłaszczeń wierzchowinowo-grzbietowych oraz w partiach stokowych, w głębszych warstwach gleby występuje znaczna ilość materiału zwietrzelinowego.⁷

⁷ za: Mapa Gleb Polski IUNiG Puławy w skali 1: 300 000

3.5. Szata roślinna

Regionalizacja geobotaniczna to zhierarchizowany, wedle określonych reguł, podział przestrzeni geograficznej dokonany ze względu na zróżnicowanie szaty roślinnej.

Według podziału geobotanicznego Polski (J.M. Matuszkiewicz),⁸ dokonanej na podstawie typologii struktury naturalnych krajobrazów roślinnych (podokręgi i okręgi), a także na inwentarzu zespołów roślinnych i jednostek niższych (krainy i podkrainy) i uwzględniając główne typy zbiorowisk klimaksowych (działy), Miasto Zakopane położone jest w Prowincji Morze Bałtyckie (bez dalszego podziału), w Prowincji Karpackiej, w Dziale Zachodniokarpackim H.), w Krainie Karpat Zachodnich (H.1.), w Podkrainie Zachodniobeskidzkiej (H.1a.), w Okręgu Podhalańskim (H.1a.7.), w Podokręgu Pogórza Gubałowskiego (H.1a.7.b).

Dotychczasowe użytkowanie i zagospodarowanie terenu w znacznym stopniu przekształciło naturalne struktury biotyczne oraz ekologiczne. Na obszarze opracowania nie zachowały się żadne kompleksy leśne. Szata roślinna omawianego obszaru jest przeciętna, a jej zróżnicowanie związane głównie z naturalnymi warunkami siedliskowymi i sposobem gospodarowania. Tereny wolne od zabudowy porośnięte są zielenią niską (trawiastą) i towarzyszącą jej miejscami zielenią wysoką (zadrzewienia i zakrzewienia liściaste i iglaste), powstałe głównie w wyniku nasadzeń, o charakterze kępowym i szpalerowym. Pełnią funkcje ekologiczne, o zróżnicowanych warunkach siedliskowych, funkcje krajobrazotwórcze i estetyczne wzbogacając bioróżnorodność tego zurbanizowanego obszaru. W wielu przypadkach pełnią również funkcje izolacyjne (np. wzdłuż dróg, wzdłuż granic działek). Nasadzenia te tworzą zarówno gatunki drzew rodzimych, jak i drzew i krzewów ozdobnych (świerk (*Picea* A. Dietr.), jesion (*Fraxinus* L.), modrzew (*Larix* Mill.), sosna (*Pinus* L.), krzewy ozdobne)).

Zabudowie towarzyszy roślinność urządzona w postaci drzew i krzewów ozdobnych. Tworzą ją pojedyncze drzewa i krzewy ozdobne, jak również większe ich zgrupowania. Są to gatunki liściaste i iglaste (struktura gatunkowa roślinności jest mało zróżnicowana: dominują świerki (*Picea* A. Dietr.), modrzewie (*Larix* Mill.), klony (*Acer* L.)). Uzupełnieniem ich jest urządzona zieleń niska (byliny, rośliny jednoroczne, roślinność trawiasta).

W strefach stokowych występują zadrzewienia i drobne zagajniki (tworzą je silnie przekształcone drobne zespoły leśne, z dominacją świerka i stosunkowo ubogim podszytem i runem).

W otoczeniu cieków wodnych występują strefy roślin przybrzeżnych. Tworzą je m.in. jesion (*Fraxinus* L.), klon (*Acer* L.), świerk (*Picea* A. Dietr.), wierzba (*Salix* L.), olcha (*Alnus* Mill.), leszczyna (*Corylus* L.) oraz zespoły roślinności zielnej (lokalnie zespoły lepiężnika), szuwały, składające się głównie z turzyc brzegowych (*Carex riparia* Curtis), sitowia jeziornego (*Schoenoplectus lacustris* (L.) Palla) oraz trzcin pospolitych (*Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud). W składzie gatunkowym występuje również m.in.: niezapominajka błotna (*Myosotis scorpioides* L.), kaczanek żółty (*Caltha palustris* L.) oraz liczne gatunki mchów.

⁸ za: Matuszkiewicz J. M. 2008. Regionalizacja geobotaniczna Polski. IGIPZ PAN, Warszawa.

Obszarom wydeptywany, placom, obszarom zabudowy, szlakom komunikacyjnym towarzyszą gatunki ruderalne takie, jak m.in.: wrotycz pospolity (*Tanacetum vulgare* L.), perz właściwy (*Elymus repens* (L.) Gould), babka zwyczajna (*Plantago major* L.), babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), sałata kompasowa (*Lactuca serriola* L.), krwawnik pospolity (*Achillea millefolium* L.), tasznik pospolity (*Capsella bursa-pastoris* (L.) Medik.), wiechlina roczna (*Poa annua* L.), cykoria podróżnik (*Cichorium intybus* L.), bniec biały (*Melandrium album* (Mill.) Garcke), wiesiołek dwuletni (*Oenothera biennis* L.), pasternak zwyczajny (*Pastinaca sativa* L.), stulicha psia (*Descurainia sophia* (L.) Webb ex Prantl), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), nawłóć pospolita (*Solidago virgaurea* L.) i inne.

W granicach opracowania występują również nieliczne tereny użytkowane rolniczo, w granicach których występują gatunki segetalne, takie jak np. mak polny (*Papaver rhoeas* L.), chaber bławatek (*Centaurea cyanus* L.), rumian polny (*Anthemis arvensis* L.), owies głuchy (*Avena fatua* L.), rumianek pospolity (*Chamomilla recutita* L.) Rauschert, komosa biała (*Chenopodium album* L.), szczaw kędzierzawy (*Rumex crispus* L.), szczaw polny (*Rumex acetosella* L.), ostrożeń polny (*Cirsium arvense* (L.) Scop.), rdest ptasi (*Polygonum aviculare* L.), wyka drobnokwiatowa (*Vicia hirsuta* (L.) S.F. Gray), tobołki polne (*Thlaspi arvense* L.) i inne.

W granicach obszaru opracowania na podstawie analiz posiadanych materiałów oraz podczas wizji w terenie stwierdzono występowanie gatunków roślin i grzybów objętych ochroną gatunkową, na mocy przepisów odrębnych.

Mając powyższe na uwadze, należy podkreślić, że realizacja ustaleń przyszłego projektu miejscowego planu nie może naruszać zakazów w odniesieniu do gatunków chronionych.

3.6. Świat zwierzęcy

Różnorodność form szaty roślinnej na terenie opracowania wpływa na zróżnicowanie i bogactwo świata zwierzęcego. Środowisko przyrodnicze opisywanego obszaru zostało znacznie przekształcone przez człowieka. Obszar stanowi teren przekształcony antropogenicznie. Charakteryzuje się niską różnorodnością siedliska. Na analizowanym terenie występuje głównie drobna fauna charakterystyczna dla terenów zurbanizowanych.

W granicach obszaru opracowania na podstawie analiz posiadanych materiałów oraz podczas wizji w terenie stwierdzono występowanie gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową, na mocy przepisów odrębnych.

Jednakże w sąsiedztwie obszaru opracowania, a dokładniej na przedpolu Tatr (południowa granica obszaru opracowania), wśród zadrzewień i na otwartych terenach rolnych można spotkać takie zwierzęta, jak: jelenie (*Cervus elaphus*), sarny (*Capreolus capreolus*), dziki (*Sus scrofa*), zające szaraki (*Lepus europaeus*), króliki dzikie (*Oryctolagus cuniculus*), lisy (*Vulpes vulpes*), kuny domowe (*Martes foina*) i leśne (*Martes martes*), jeże (*Erinaceus europaeus*), wiewiórki (*Sciurus vulgaris*) czy Nornice (*Clethrionomys*) i ryjówki aksamitne (*Sorex araneus*). Świat awifauny reprezentują m.in.: orlik krzykliwy (*Clanga pomarina*), kania ruda (*Milvus milvus*), myszołów zwyczajny (*Buteo buteo*), kobuz (*Falco subbuteo*), pełzacz ogrodowy (*Certhia brachydactyla*), kowalik zwyczajny (*Sitta europaea*), pliszka siwa (*Motacilla alba*), dzięcioł pstry (*Dendrocopos major*). Z płazów i gadów zaobserwować można: traszkę górską (*Ichthyosaura alpestris*), traszkę karpacką (*Lissotriton montandoni*),

kumaka górskiego (*Bombina variegata*), żabę trawną (*Rana temporaria*), salamandrę (*Salamandra salamandra*), jaszczurkę żyworodną (*Zootoca vivipara*), zaskrońca zwyczajnego (*Natrix natrix*). W wodach potoków spotkać można m.in. pstrąga potokowego (*Salmo trutta* m. *fario*), klenia (*Squalius cephalus*), głowacza białopłetwego (*Cottus gobio*), strzeblę potokową (*Phoxinus phoxinus*), śliza pospolitego (*Barbatula barbatula*), jelca pospolitego (*Leuciscus leuciscus*).

Mając powyższe na uwadze, należy podkreślić, że realizacja ustaleń przyszłego projektu miejscowego planu nie może naruszać zakazów w odniesieniu do gatunków chronionych.

3.7. Klimat lokalny

Region ma niekorzystny klimat spowodowany głównie przez silne wiatry halne oraz częste w zimie inwersje temperatur. Klimat jest typowo górski, cechujący się dużą zmiennością, chłodnymi latami i mroźnymi śnieżnymi zimami, z krótkim okresem wegetacyjnym. Występuje tu charakterystyczny, porywisty wiatr halny wiejący z kierunku południowym. Różnice wysokości wpływają na lokalne warunki – cieplejsze stoki południowe i chłodniejsze północne, a także większe opady. Średnia roczna temperatura to ok. 5-6°C. Najchłodniejszy jest styczeń (średnio -4,5°C), najcieplejszy lipiec (średnio +14,5°C), rzadko przekraczające 30°C latem. Opady są znaczne z największym nasileniem w czerwcu i lipcu. Średnia roczna suma opadów wynosi około 1100 mm.

3.8. Wartości kulturowe

Na obszarze planu znajdują się obiekty wpisane do Rejestru Zabytków, obiekty wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków. Ponadto północno-wschodnia część opracowania znajduje się w Parku Kulturowym obszaru ulicy Krupówki, utworzonym uchwałą nr XII/183/2015 Rady Miasta w Zakopanem dnia 3 września 2015 r.

WYKAZ BUDYNKÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ KONSERWATORSKĄ:

- 1) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1910 (ul. Droga do Rojów 1a);
- 2) chałupa w zagrodzie, drewn., ok. 1890 (ul. Droga do Rojów 3);
- 3) budynek mieszkalny, drewn., ok. połowy XX w. (ul. Droga do Rojów 4);
- 4) zagroda dwubudynkowa, drewn., ok. 1875 /rozbiórka cz. gospodarczej (ul. Droga do Rojów 8);
- 5) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1933 (ul. Droga do Rojów 11);
- 6) zagroda jednobudynkowa, drewn., ok. 1879 (ul. Droga do Rojów 11c);
- 7) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1920 (ul. Droga do Rojów 12);
- 8) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1900 (ul. Droga do Rojów 13);
- 9) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1925 (ul. Droga do Rojów 14);
- 10) budynek mieszkalny, drewn., 1938-39 (ul. Droga do Rojów 19);
- 11) budynek mieszkalny i gospodarczy, drewn., ok. 1920 (ul. Droga do Rojów 20);
- 12) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1930 (ul. Droga do Rojów 21);
- 13) chałupa, drewn., ok. 1900 (ul. Droga do Rojów 22);
- 14) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1935 (ul. Droga do Walczaków 8);
- 15) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1938 (ul. Droga do Walczaków 14a);
- 16) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1932 (ul. Droga do Walczaków 19);
- 17) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1930 (ul. Droga do Walczaków 21);

- 18) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1930 (ul. Droga do Walczaków 24);
- 19) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1925 (ul. Droga do Walczaków 25a);
- 20) budynek mieszkalny i gospodarczy, drewn., ok. 1926 (ul. Droga do Walczaków 33);
- 21) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1925 (ul. Droga do Walczaków 35);
- 22) budynek mieszkalny, drewn., 1 poł. XX w. (ul. Droga do Walczaków 42a);
- 23) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1930 (ul. Droga do Walczaków 45);
- 24) chałupa „Wojciakówka” i budynek gospodarczy, drewn., ok. 1920 (ul. Droga na Buńdówki 2);
- 25) d. stolarnia Błachuta, drewn., ok. 1920 (ul. Droga na Buńdówki 3);
- 26) chałupa, drewn., 1904 (ul. Droga na Buńdówki 4);
- 27) chałupa i budynek gospodarczy, drewn., 1887 (ul. Droga na Buńdówki 6);
- 28) chałupa, drewn., ok. 1910 (ul. Droga na Szymaszkową 8);
- 29) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1950 (ul. Droga na Szymaszkową 10);
- 30) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1910 (ul. Droga na Szymaszkową 12);
- 31) willa „Lara”, ok. 1935 (ul. Droga na Wierch 2);
- 32) zagroda, drewn., ok. 1890 (ul. Droga na Wierch 3);
- 33) willa „Rawa”, drewn., 1930 (ul. Droga na Wierch 4);
- 34) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1928 (ul. Droga na Wierch 4a);
- 35) budynek mieszkalny i gospodarczy, drewn., 1923 (ul. Droga na Wierch 5);
- 36) budynek mieszkalny, drewn., 1925 (ul. Droga na Wierch 7);
- 37) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1950 (ul. Droga na Wierch 9);
- 38) chałupa, drewn., ok. 1910 (ul. Kamockiego 2);
- 39) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1890 (ul. Kamockiego 3);
- 40) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1910 (ul. Kamockiego 8);
- 41) kamienica, mur., ok. 1939 (ul. Kasprusie 2);
- 42) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1890 (ul. Kasprusie 8b);
- 43) budynek mieszkalny, drewn., 1933-1934 (ul. Kasprusie 10);
- 44) willa „Murań”, drewn., ok. 1890 (ul. Kasprusie 12);
- 45) chałupa, drewn., ok. 1890 (ul. Kasprusie 16);
- 46) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1890 (ul. Kasprusie 22);
- 47) budynek mieszkalny i gospodarczy, drewn., 4 ćw. XX w. (ul. Kaszelewskiego Kazimierza Ks. 1);
- 48) budynek mieszkalny i gospodarczy, drewn., ok. 1898 (ul. Kaszelewskiego Kazimierza Ks. 3);
- 49) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1900 (ul. Kościeliska 2);
- 50) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1880 (ul. Kościeliska 2c);
- 51) d. budynek Spółki Handlowej, drewn., 1890 (ul. Kościeliska 2d);
- 52) budynek d. plebanii, drewn., 1851/1900 (ul. Kościeliska 4);
- 53) budynek d. „Gazduś”, mur./ drewn., 1942-1943, proj. M. Sulikowski (ul. Kościeliska 7);
- 54) chałupa w zagrodzie, drewn., ok. 1880 (ul. Kościeliska 8a);
- 55) chałupa, drewn., 1 ćw. XX w. (ul. Kościeliska 17a);
- 56) chałupa „Chata Adwokata”, drewn., ok. 1910 (ul. Kościeliska 17b);
- 57) Kapliczka Koronacji Najświętszej Marii Panny, kamienna, 1891r. (ul. Kościeliska 18);
- 58) chałupa, drewn., 1878 (ul. Kościeliska 19);
- 59) klasztor SS. Felicjanek, „Kaszelówka”, drewn., ok. 1930 (ul. Kościeliska 21b);

- 60) willa „Walczakówka”, drew., 1902 (ul. Kościeliska 25);
- 61) budynek mieszkalny, drew. 2 ćw. XX w. (ul. Kościeliska 29);
- 62) willa „Basia”, drew., 1942 (ul. Kościeliska 33);
- 63) d. pensjonat „Skoczyska”, także fabryka mebli „Strug”, ob. Zespół Szkół Plastycznych im. Antoniego Kenara, mur., 1912-1914 (ul. Kościeliska 35);
- 64) zagroda Janików, drew, ok. 1880 (ul. Kościeliska 39);
- 65) willa „Jastrzębianka”, drew., 1937 (ul. Kościeliska 40a);
- 66) budynek mieszkalny, drew., ok. 1925; (ul. Kościeliska 44a);
- 67) zagroda jednobudynkowa, drew., 1918 (ul. Kościeliska 46);
- 68) zagroda dwubudynkowa, drew., k. XIX w./1920 (ul. Kościeliska 48);
- 69) budynek mieszkalny, drew., 2 ćw. XX w. (ul. Kościeliska 49);
- 70) willa „Orla”, drew., 1902 (ul. Kościeliska 50);
- 71) budynek mieszkalny, drew., 1932 (ul. Kościeliska 53a);
- 72) budynek mieszkalny, drew., ok. 1930 (ul. Kościeliska 54b);
- 73) chałupa Gąsieniców Fronków, drew., 1878 (ul. Kościeliska 56);
- 74) budynek mieszkalny, drew., ok. 1925 (ul. Kościeliska 57);
- 75) budynek mieszkalny, drew., ok. 1920 (ul. Kościeliska 58);
- 76) zagroda, drew., ok. 1920/1960 (ul. Kościeliska 60 i 60a);
- 77) budynek mieszkalny i gospodarczy, ok 1922/k. XIX w. (ul. Kościeliska 64);
- 78) willa „Halmar”, drew., ok. 1910 (ul. Kościeliska 67b);
- 79) budynek mieszkalny, drew., 2 ćw. XX w. (ul. Kościeliska 68);
- 80) willa „Babuszka, drew., 2 ćw. XX w. (ul. Kościeliska 69);
- 81) budynek mieszkalny, drew., 1925 (ul. Kościeliska 75);
- 82) budynek mieszkalny, drew., ok. 1920 (ul. Kościeliska 76a);
- 83) zagroda, drew., ok. 1910 (ul. Kościeliska 77);
- 84) kapliczka przydrożna „Koronacja Najświętszej Maryi Panny”, 1866 r., zakłady kamieniarskie w orawskim Białym Potoku (ul. Kościeliska, dz. nr ew. 241 obr. 7);
- 85) budynek mieszkalny, drew., 1958 r. (ul. Kościelna 2 i 2a);
- 86) willa „Przełęcz”, drew., ok. 1910 (ul. Kościelna 3);
- 87) budynek mieszkalny, drew./ mur., ok. 1930 (ul. Kościelna 4);
- 88) budynek mieszkalny, drew., ok. 1950 (ul. Kościelna 5);
- 89) budynek mieszkalny, drew., ok. 1935 (ul. Krzeptówki Osiedle 61);
- 90) willa „Jasia”, drew., 1 poł. XX w. (ul. Krzeptówki Osiedle 77);
- 91) budynek mieszkalny, drew., ok. 1930 (ul. Krzeptówki Osiedle 81);
- 92) chałupa, drew., ok. 1910 (ul. Krzeptówki Osiedle 125);
- 93) zagroda, chałupa Wojciecha Brzegi, drew., ok. 1907 (ul. Skibówki 1);
- 94) budynek mieszkalny, drew., 1908 (ul. Skibówki 2);
- 95) zagroda jednobudynkowa, pocz. XX w. (ul. Skibówki 2a);
- 96) budynek mieszkalny, drew., ok. 1938 (ul. Skibówki 5a);
- 97) budynek mieszkalny w zagrodzie, drew., ok. 1930 (ul. Skibówki 8);
- 98) zagroda, drew., ok. 1882 (ul. Skibówki 9);
- 99) zagroda dwubudynkowa, drew., ok. 1895 (ul. Skibówki 14);
- 100) budynek mieszkalny, drew., 1 ćw. XX w. (ul. Skibówki 16);
- 101) budynek mieszkalny, drew., 1 ćw. XX w. (ul. Skibówki 22);
- 102) zagroda, drew., 1 ćw. XX w. (ul. Skibówki 24);

- 103) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1880 (ul. Skibówki 26);
- 104) zagroda, drewn., 4 ćw. XIX w. (ul. Skibówki 36 i 36a);
- 105) budynek mieszkalny, drewn., 2 ćw. XX w. (ul. Sobczakówka 2);
- 106) zagroda Macieja Sieczki, drewn., 2 poł. XIX w. (ul. Sobczakówka 5);
- 107) chałupa, drewn., 1 ćw. XX w. (ul. Sobczakówka 6);
- 108) budynek mieszkalny, drewn., 2 ćw. XX w. (ul. Sobczakówka 7);
- 109) budynek mieszkalny w zagrodzie, drewn., XIX/XX w. (ul. Sobczakówka 10);
- 110) budynek mieszkalny, drewn., 2 ćw. XX w. (ul. Stolarczyka Józefa ks. 9);
- 111) willa „Schodnica”, drewn., 1894–97, proj. T. Stryjeński (ul. Ubocz 1);
- 112) willa „Leśniakówka”, drewn., 1 ćw. XX w. (ul. Za Strugiem 5);
- 113) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1935 (ul. Za Strugiem 7);
- 114) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1902 (ul. Za Strugiem 10);
- 115) budynek mieszkalny, drewn., 2 ćw. XX w. (ul. Za Strugiem 12);
- 116) budynek mieszkalny, d. pensjonat „Wielkopolańska”, drewn., ok. 1924 (ul. Za Strugiem 12a);
- 117) budynek mieszkalny, drewn., 2 ćw. XX w. (ul. Za Strugiem 13);
- 118) budynek mieszkalny, drewn., ok. 1930 (ul. Za Strugiem 15);
- 119) budynek mieszkalny, drewn. 2 ćw. XX w. (ul. Za Strugiem 18).

WYKAZ OBSZARÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ KONSERWATORSKĄ:

- 1) Historyczny układ urbanistyczny części miasta Zakopane w granicach „Parku Kulturowego obszaru ulicy Krupówki”; od XVIII w. (obszar wzdłuż całej ulicy Krupówki z przyległymi do niej ciągami komunikacyjnymi i widokowymi, obejmuje: część ulicy Kościeliskiej – od skrzyżowania z ulicą Krupówki do Starego Cmentarza na Pęksowym Brzyzku wraz ze Starym Kościółkiem, część ulicy Nowotarskiej z najbliższą Krupówkom drewnianą zabudową; ulicę J. Zborowskiego z elewacjami bloków mieszkalnych; część ulicy Kościuszki – od skrzyżowania z ulicą Krupówki do skrzyżowania z Alejami 3 Maja; część ulic Ogrodowej i M. Zaruskiego z d. Domem Turysty; ulicę gen. A. Galicy; Plac Niepodległości oraz przyległe do niego zabudowania; fragment ulicy Weteranów Wojny, ulicę S. Staszica biegnącą od Parku Miejskiego, przez skrzyżowanie z ulicą Krupówki do Alei 3 Maja; część ulicy J. Piłsudskiego obejmująca najbliższe zabudowania od ulicy Krupówki; najbliższy obszar obejmujący budynki przy skrzyżowaniu ulic Krupówki, S. Witkiewicza, W. Zamojskiego i K. Tetmajera).

WYKAZ OBIEKTÓW WPISANYCH DO REJESTRU ZABYTEKÓW:

- 1) Pracownia artysty Tadeusza Brzozowskiego, lokal w budynku (Al. 1 Maja 5/13), dec. nr A-1151/M z dnia 23.02.1988 r.;
- 2) Zagroda Świerków, drewn., ok. 1900 (ul. Droga do Rojów 2), dec. nr A-1118/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 3) Zagroda Gąsieniców Sobczaków, drewn., 1830 (ul. Droga do Rojów 6, dec. nr A-1100/M z dnia 24.12.1976 r., dec. nr A-1118/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 4) Willa Jeleńskich, d. Dom Mikulskich drewn., XIX/XX w. (ul. Droga na Buńdówki 8), dec. nr A-1124/M z dnia 24.01.1986 r.;
- 5) Zespół Szkół Zawodowych, d. pensjonat Willa „Szałas”, drewn., 1897, proj. T. Dobrowolski (ul. Kasprusie 14b, dec. nr A-1622/M z dnia 26.08.2022 r.;

- 6) Zespół Starego Kościółka: kościół Matki Boskiej Częstochowskiej (d. p.w. św. Klemensa), drewn., 1847, 1850-51; kaplica Gąsieniców, mur., ok.1800; wraz z dziedzińcem /cmentarzem/ kościelnym, drzewami i ogrodzeniem (ul. Kościeliska 4), dec. nr A-1111/M] z dnia 07.12.1931 r.;
- 7) Zabudowa wschodniej części ul. Kościeliskiej- w zakresie indywidualnych wpisów drewnianych zagrod przy ul. Kościeliskiej i ul. Droga do Rojów (z uwzględnieniem decyzji o skreśleniu z rejestru obiektów zlokalizowanych pod adresami: ul. Kościeliska nr 26, 73, 31a budynek gospodarczo – mieszkalny oraz nr 45 drewniany budynek mieszkalny) (ul. Kościeliska 12, ul. Kościeliska 23, ul. Kościeliska 37, ul. Kościeliska 38, ul. Kościeliska 40, ul. Kościeliska 42, ul. Kościeliska 43, ul. Kościeliska 44, ul. Kościeliska 45a, ul. Kościeliska 52, ul. Kościeliska 66, ul. Kościeliska 76, ul. Kościeliska 78, ul. Droga do Rojów 2, ul. Droga do Rojów 6), dec. nr A-1118/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 8) Karczma „U Wnuka”, drewn., ok.1850 (ul. Kościeliska 8), dec. nr A-1136/M z dnia 11.08.1954 r.;
- 9) zagroda Gąsieniców Nawsiów, drewn., 1853 (ul. Kościeliska 12), dec. nr A-1118/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 10) Willa „Koliba”, drewn., 1892-1893, proj. S. Witkiewicz (ul. Kościeliska 18), dec. nr A-1125/M z dnia 02.05.1983 r.;
- 11) Zagroda Walczaków, drewn., 2 poł. XIX w (ul. Kościeliska 23), dec. nr A-1125/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 12) Zagroda Janików, drewn., 1870 (ul. Kościeliska 37), dec. nr A-1125/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 13) Chałupa Gąsieniców Bednarzów, drewn., ok. 1880 (ul. Kościeliska 38 i 38a), dec. nr A-1125/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 14) Zagroda Gąsieniców Bednarzów, drewn., 4 ćw. XIX w (ul. Kościeliska 40), dec. nr A-1125/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 15) willa „Cicha”, budynek gospodarczy, ogród, mała architektura, ogrodzenie, proj. Karol Kłosowski (ul. Kościeliska 42), dec. nr A-1125/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 16) Zagroda Janików, drewn., 1846 (ul. Kościeliska 43), dec. nr A-1125/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 17) Willa drewn. Dom Mardułów, 4 ćw. XIX w./1910 (ul. Kościeliska 44), dec. nr A-1125/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 18) Chałupa, drewn., 1930 (ul. Kościeliska 45a), dec. nr A-1125/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 19) Zagroda Gąsieniców Sieczków, drewn., 1865 (ul. Kościeliska 52), dec. nr A-1135/M z dnia 24.01.1986 r., dec. nr A-1125/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 20) Zagroda Majerczyków, drewn., ok. 1869 (ul. Kościeliska 66), dec. nr A-1125/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 21) Chałupa Walczaków, drewn., k. XIX w (ul. Kościeliska 76), dec. nr A-1125/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 22) Zagroda Walczaków Wójciaków, drewn., ok. 1880 (ul. Kościeliska 78), dec. nr A-1125/M z dnia 29.05.1957 r.;
- 23) Willa „Malinówka” wraz z ogrodem, drewn., ok.1920 (ul. Sobczakówka 9), dec. nr A-1144/M z dnia 23.07.1987 r./31.10.2017 r.

WYKAZ OBSZARÓW WPISANYCH DO REJESTRU ZABYTKÓW:

- 1) Zabudowa wschodniej części ul. Kościeliskiej począwszy od Starego Cmentarza po zagrodę nr 78 włącznie (obszar określony od północy biegiem potoku Cicha Woda, od

południa przebiegający linią idealną wytyczoną w odległości 100 m od środka jezdni ulicy Kościeliskiej), dec. nr A-1118/M z dnia 29.05.1957 r.;

- 2) Stary Cmentarz „Na Pęksowym Brzyzku” wraz z murem, bramą, drzewami i pomnikami /grobowcami/, ok. 1850 (ul. Kościeliska 4), dec. nr A-1109/M z dnia 07.12.1931 r.

4. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych

Obszary najcenniejsze pod względem przyrodniczym i krajobrazowym w Mieście Zakopane objęte zostały formą ochrony przyrody w postaci Obszarów Natura 2000: Obszar Specjalnej Ochrony „Tatry” (PLC120001 – nr rej. CRFOP: PL.ZIPOP.1393.N2K.PLC120001.B) i Specjalny Obszar Ochrony Tatry” (PLC120001 – nr rej. CRFOP: PL.ZIPOP.1393.N2K.PLC120001.H). Na terenie Miasta znajduje się również „Tatrzański Park Narodowy” wraz z otuliną oraz Pomniki Przyrody.

Teren opracowania znajduje się poza obszarami chronionymi na podstawie Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 13 ze zm.) oraz poza obszarami węzłowymi i korytarzami ekologicznymi o znaczeniu krajowym bądź międzynarodowym (opracowanie systemu krajowej sieci ekologicznej ECONET – Polska⁹).

W granicach obszaru opracowania, z ustawowych form ochrony przyrody, występują również Pomniki Przyrody:

- jednoobiektowy, sosna limba (*Pinus cembra*) przy ulicy Sobczakówka 10, ustanowiony Uchwałą Rady Miasta Zakopane Nr XI/155/2015 z 30.07.2015 r. (Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z 6.08.2015 r. poz. 4796);
- wieloobiektowy, grupa drzew (4 szt.) – klon jawor (*Acer pseudoplatanus*), przy ulicy Sobczakówka 9a, ustanowiony Uchwałą Rady Miasta Zakopane Nr XII/1176/2015 z 3.09.2015 r. (Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z 15.09.2015 r. poz. 5374).

Ponadto ochrona prawna zasobów przyrodniczych Miasta odbywa się m.in. poprzez ochronę gatunkową roślin, grzybów oraz zwierząt. Ochrona gatunkowa ma na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk, gatunków rzadkich, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej. Na omawianym obszarze nie występują gatunki chronione roślin i grzybów. Podczas wizji lokalnej nie stwierdzono obecności legowisk/gniazd itp. zwierząt objętych ochroną prawną. Ochronę gatunkową regulują Rozporządzenia Ministra Środowiska:

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r., poz. 2380).

⁹ za: Liro A. (red.). 1995. Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET – POLSKA. Fundacja IUCN Poland, Warszawa.

Zgodnie z art. 51 ust. 1 i 1a oraz art. 52 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 13 ze zm.) oraz § 6 i § 7 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409), § 6 i § 7 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408) oraz § 6, § 7 i § 8 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r., poz. 2380), obowiązuje szereg zakazów w stosunku do roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną prawną, m.in. zakaz niszczenia siedlisk i ostoi chronionych gatunków roślin i zwierząt, zrywania i uszkodzania chronionych gatunków roślin i grzybów, zabijania i okaleczania chronionych gatunków zwierząt, niszczenia ich gniazd, płoszenia i niepokojenia chronionych gatunków zwierząt. Ponadto, zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 647 ze zm.) w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcia jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska (w tym także ochronę gatunków i siedlisk roślin, grzybów oraz zwierząt objętych ochroną), na obszarze prowadzonych prac.

Mając powyższe na uwadze, należy podkreślić, że realizacja ustaleń projektu miejscowego planu nie może naruszać zakazów w odniesieniu do gatunków chronionych.

Zgodnie z Europejską Konwencją Krajobrazową, przyjętą we Florencji 20 października 2000 r., a ratyfikowaną przez Polskę 27 września 2004 r. (Dz. U. z 2006 r., nr 14, poz. 98) oraz z ustawą o ochronie przyrody¹⁰, ochronie podlegają także walory krajobrazowe Miasta. Do obowiązków państw-stron EKK należą:¹¹

- (1) prawne uznanie krajobrazów za podstawowy składnik otoczenia człowieka, dziedzictwo kulturalne i naturalne oraz fundament tożsamości mieszkańców;
- (2) ustanowienie i wdrożenie polityki krajobrazowej, zmierzającej do realizacji celów konwencji w wyniku przyjęcia „konkretnych środków”;
- (3) ustanowienie procedur uczestnictwa społeczeństwa oraz władz lokalnych i regionalnych w opracowywaniu i wdrażaniu polityki krajobrazowej;
- (4) uwzględnienie krajobrazu w polityce planowania przestrzennego, kulturalnej, środowiskowej, rolnej, społecznej i gospodarczej.

W ostatnich czasach nastąpił wzrost świadomości ekologicznej, związany z ograniczeniem dobra, jakim jest przestrzeń. W wyniku tego krajobraz wiejski coraz częściej uznawany jest za dobro publiczne także w znaczeniu ekonomicznym; jest przykładem produktu wytworzonego przez działalność rolniczą w ramach pozaproduktywnych funkcji rolnictwa (non-commodity output). Nie można zapominać także, że krajobraz jest funkcją relacji społecznych.¹² W konsekwencji krajobraz postrzega się jako zasób, który należy chronić, aby realizować cele rozwoju trwałego. Należy w tym miejscu podkreślić, iż ochrona krajobrazu powinna odbywać się na wszystkich płaszczyznach, należy go zatem traktować jako element:

- (1) rzeczywistości fizycznej (matterscape),

¹⁰ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 13 ze zm.)

¹¹ za: Symonides E. 2008. Ochrona przyrody. Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa.

¹² za: Kupidura A., Łuczewski M., Kupidura P. 2011. Wartość krajobrazu. Rozwój przestrzeni obszarów wiejskich. PWN, Warszawa.

- (2) przestrzeni społeczno-prawnej (powerscape),
- (3) mentalny (mindscape).¹³

5. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego

5.1. Stan jakości powietrza atmosferycznego i zagrożenia dla niego

Badania jakości powietrza dla Miasta Zakopane, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadza GIOŚ RWMŚ w Krakowie. Zgodnie z podziałem na strefy, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, Miasto Zakopane leży w strefie małopolskiej (kod strefy: PL1203). Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych;
- do klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy powiększony o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy;
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

Według najnowszej rocznej oceny jakości powietrza pod kątem ochrony zdrowia ludzi za rok 2025¹⁴ strefa małopolska cechuje się średnią jakością powietrza. Podsumowanie badań przedstawia tabela nr 1. Dla większości substancji mierzonych wyniki były w normie – stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają poziomów dopuszczalnych oraz poziomów docelowych. Dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} (faza II), pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀ zostały przekroczone poziomy dopuszczalny.

¹³ tamże.

¹⁴ za: GIOŚ RWMŚ w Krakowie. 2026. Roczna ocena jakości powietrza w województwie małopolskim. Raport wojewódzki za rok 2025

Rodzaj substancji badanej											
NO ₂	SO ₂	CO	C ₆ H ₆	pył PM _{2,5}	pył PM ₁₀	BaP	As	Cd	Ni	Pb	O ₃
Symbol klasy dla poszczególnych substancji dla strefy małopolskiej											
A	A	A	A	C	C	C	A	A	A	A	A

Tabela 1. Klasyfikacja za rok 2025 strefy małopolskiej z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia. Źródło: GIOŚ RWMS w Krakowie. 2026. Roczna ocena jakości powietrza w województwie małopolskim. Raport wojewódzki za rok 2025.

Według najnowszej rocznej oceny jakości powietrza pod kątem ochrony roślin za rok 2025¹⁵ strefa małopolska cechuje się dobrą jakością powietrza. W efekcie oceny przeprowadzonej dla 2025 roku dla dwutlenku siarki, tlenków azotu i ozonu strefę małopolską zaliczono do klasy A. Podsumowanie badań GIOŚ RWMS w Krakowie przedstawia tabela nr 2.

Rodzaj substancji badanej		
NO _x	SO ₂	O ₃
Symbol klasy dla poszczególnych substancji dla strefy małopolskiej		
A	A	A

Tabela 2. Klasyfikacja za rok 2025 strefy małopolskiej z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony roślin. Źródło: GIOŚ RWMS w Krakowie. 2026. Roczna ocena jakości powietrza w województwie małopolskim. Raport wojewódzki za rok 2025.

Do potencjalnych źródeł zanieczyszczenia atmosfery w rejonie obszaru opracowania należą:

- (1) lokalne kotłownie;
- (2) paleniska domowe;
- (3) emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych;
- (4) emisja niezorganizowana pyłów z terenów pozbawionych roślinności (np. drogi gruntowe, okresowo grunty orne).

Ogólnie, dla omawianego obszaru głównymi źródłami emisji substancji do powietrza są instalacje energetyczne oraz ciągi komunikacyjne (zanieczyszczenia powstające przy spalaniu paliwa samochodowego). Dwutlenek siarki emitowany jest przede wszystkim przez kotłownie lokalne, przy spalaniu zanieczyszczonego węgla. Tlenki azotu pochodzą ze spalania węgla, koksu, gazu i benzyn (transport samochodowy). Pyły emitowane są do atmosfery wraz ze spalinami pochodzącymi ze spalania paliw stałych, a także w wyniku prac polowych na użytkach rolnych. Średnie stężenie zanieczyszczeń emitowanych do powietrza w okresie zimowym jest kilka razy wyższe niż w okresie letnim.

Ponadto w związku z inwestycjami budowlanymi (m.in. drogi, budownictwo) występuje trend czasowego i lokalnego podwyższenia zanieczyszczenia powietrza, głównie pyłami, związanymi ze wspomnianym procesem inwestycyjnym. Nie są to jednak zanieczyszczenia permanentne i kumulujące się w czasie, dlatego zagrożenie to należy traktować jako tymczasowe i o niewielkiej sile.

Podsumowując, należy stwierdzić, iż na jakość powietrza w Mieście, w tym na obszarze objętym projektem mpzp, ma wpływ sposób zabudowy terenu i pora roku. Na obszarze opracowania ze względu na zagospodarowanie terenu dochodzi do słabej wymiany mas

¹⁵ za: GIOŚ RWMS w Krakowie. 2026. Roczna ocena jakości powietrza w województwie małopolskim. Raport wojewódzki za rok 2025

powietrza i kumulowania się substancji. Jakość powietrza pogarsza się w miesiącach zimowych, w sezonie grzewczym, gdzie oprócz niewielkiej emisji ze źródeł komunikacyjnych występuje emisja ze źródeł spalania paliw, szczególnie stałych, stąd jakość powietrza oraz jej zagrożenie jest średnie.

5.2. Stan jakości wód powierzchniowych i podziemnych oraz zagrożenia dla nich

Pod względem hydrograficznym obszar opracowania położony jest w dorzeczu Wisły w regionie wodnym Górnej – Zachodniej Wisły.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w ramach jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych „Biały Dunajec do Porońca” (PLRW200001214127).

Zgodnie z informacjami podanymi przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska¹⁶ JCWP „Biały Dunajec do Porońca” była badana w 2024 r. (w punkcie pomiarowo-kontrolnym „Biały Dunajec – Poronin”). Na podstawie badań określono klasę elementów biologicznych jako 5 – wody złej jakości. Klasę wskaźnika jakości wód pod kątem elementów fizykochemicznych określono jako poniżej dobrego (>2). Klasę elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne określano jako 2 – wody dobrej jakości. Wykazuje się zły potencjał ekologiczny (5). Stan chemiczny określono jako stan poniżej dobrego. Wykazuje się zły stan wód;

Zgodnie z informacjami podanymi w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”¹⁷ stan JCWP „Biały Dunajec do Porońca” jest zły. JCWP jest zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych. Przedłużenie terminu osiągnięcia celu: odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot azotanowy, fosfor ogólny, azot ogólny, azot amonowy, fosforany, BZT5; IO, MMI; bromowane difenyletery(b), rtęć(b); heptachlor(b). Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (procesy biochemiczne, procesy ekologiczne, procesy fizykochemiczne, procesy hydromorfologiczne, zanieczyszczenia z przeszłości). W odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań. Termin osiągnięcia celu środowiskowego wyznaczono do 2027 r. (substancje priorytetowe wprowadzone dyrektywą 2013/39/UE – do 2039 r.).

Sieć hydrograficzną terenu opracowania tworzą: Potok Cicha Woda, Krzeptowski Potok, Potok zza Bramki, Samków Potok, Walczaków Potok, Potok Młyniska (prawe dopływy Cichej Wody), Dziadusiów Potok, Szymoszków Potok (lewe dopływy Cichej Wody) oraz drobne bezimienne ciekły stałe i okresowe.

Obszar opracowania znajduje się w granicach JCWPd nr 165 (PLGW6000165). W 2022 r. oceniano wody JCWPd nr 165 w miejscowości Zakopane, gmina Zakopane

¹⁶ za: <https://wody.gios.gov.pl/pjwp/api/publications/media/2073>

¹⁷ za: <https://dziennikustaw.gov.pl/DU/2023/300>

w powiecie tatrzańskim (lasy). Wyniki opracowano na podstawie danych Inspekcji Ochrony Środowiska uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska¹⁸. Niestety brak danych uniemożliwił opracowanie danych odnośnie głębokość do stropu warstwy wodonośnej oraz przedziału ujętej warstwy wodonośnej. Na podstawie badań określono końcową klasę jakości określono również jako I – wody bardzo dobrej jakości.

Zgodnie z informacjami podanymi w "Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły"¹⁹ stan chemiczny, stan ilościowy oraz stan JCWPd oceniany jest jako dobry. Nie wykazuje się zagrożenia dla nieosiągnięcia celów środowiskowych.

Zgodnie z informacjami podanymi przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska z 2019 r. stan chemiczny oraz stan ilościowy JCWPd oceniany jest jako dobry.²⁰

Obszar objęty opracowaniem jest położony poza zasięgiem stref ochronnych ujęć wód podziemnych.

Cele środowiskowe dla jednolitej części wód (JCW) zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2021 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1475) oraz wg Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2148).

Tym samym nadrzędnym celem środowiskowym będzie osiągnięcie i utrzymanie jakości JCW o parametrach nieprzekraczających granicznych wartości zawartości poszczególnych substancji w wodzie, zgodnie z ww. Rozporządzeniem. Poza tym celami środowiskowymi dla ochrony JCW w Mieście Zakopane są:

Wody powierzchniowe:

- dobry potencjał ekologiczny;
- stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników – stan dobry.

Działania:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód powierzchniowych;
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- ochrona i podejmowanie działań naprawczych;

¹⁸ za: <https://mjwp.gios.gov.pl/wyniki-badan/wyniki-badan-2022.htm>

¹⁹ za: <https://dziennikustaw.gov.pl/DU/2023/300>

²⁰ za: <http://mjwp.gios.gov.pl/mapa/mapa,172.html>

- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka;
- rozpoznanie zasadności realizacji działań naprawczych dla obszarów chronionych w zakresie dopływu zanieczyszczeń;
- kontrole dotyczące stosowania programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu przez podmioty prowadzące produkcję rolną i działalność;
- realizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych;
- uporządkowanie i poprawa infrastruktury związanej z gospodarką ściekową na obszarze gminy poza aglomeracjami;
- działania renaturyzacyjne;
- analizy techniczno-ekonomiczne gospodarowania ściekami w obszarze gminy poza aglomeracjami;
- ograniczenie zanieczyszczenia wód związkami biogennymi pochodzącymi z rolnictwa oraz ograniczenie zanieczyszczenia pestycydami.

Wody podziemne:

- dobry stan chemiczny;
- dobry stan ilościowy.

Działania:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych;
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- ochrona i podejmowanie działań naprawczych;
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem, a zasilaniem wód podziemnych;
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Poza obowiązkową realizacją katalogu działań krajowych wdraża się zestaw działań dla JCW nie zaplanowano żadnych dodatkowych działań podstawowych oraz żadnych dodatkowych działań uzupełniających.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu. Powyższe cele środowiskowe są zgodne z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”, zatwierdzonym na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 4 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023 r., poz. 300).

5.3. Zagrożenie powodzią

Obszar opracowania jest zagrożony powodzią od rzeki Biały Dunajec oraz potoku Młyniska. Zgodnie z mapami zagrożenia powodziowego²¹, w jego granicach występują:

- obszar szczególnego zagrożenia powodzią, tj. obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10% (raz na 10 lat);

²¹ za: https://wody.isok.gov.pl/imap_kzgw/?gpmmap=gpPDF

- obszar szczególnego zagrożenia powodzią, tj. obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1% (raz na 100 lat);
- obszar zagrożenia powodzią, tj. obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2% (raz na 500 lat).

5.4. Zagrożenie klimatu akustycznego

Na obszarze opracowania źródłami emisji hałasu są:

- szlaki komunikacyjne – ul. Kościeliska (droga wojewódzka nr 958) i ul. Powstańców Śląskich (droga powiatowa nr 1656K), drogi gminne;
- obiekty usługowe stanowiące zagrożenie o charakterze lokalnym.

W przypadku omawianego terenu największe zagrożenie hałasem wynika z przebiegu, przez teren opracowania drogi wojewódzkiej nr 958. Istotna jest utrzymująca się tendencja wzrostu zarejestrowanych w województwie pojazdów, zarówno samochodów osobowych jak i ciężarowych. Istnieje zatem tendencja wzrostowa, jeżeli chodzi o źródła (ilość pojazdów mechanicznych) emisji hałasu. Z drugiej strony na obszarach gęściej zaludnionych wprowadzone są administracyjne ograniczenia prędkości pojazdów, obniżające górny próg emisji dźwięku z silników pojazdów mechanicznych.

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad w roku 2020/21²² przeprowadziła pomiar ruchu drogowego na terenie Miasta Zakopane na drodze wojewódzkiej nr 958. Według przeprowadzonych badań, na odcinkach:

- ZAKOPANE /PRZEJŚCIE 1: GR. MIASTA – UL. POWSTAŃCÓW ŚLĄSKICH/, w ciągu doby przejeżdża 8 240 pojazdów silnikowych, w tym 472 poj./dobę stanowią samochody ciężarowe;
- ZAKOPANE /PRZEJŚCIE 2: UL. POWSTAŃCÓW ŚLĄSKICH – UL. KASPROWICZA (DK47)/, w ciągu doby przejeżdża 11 402 pojazdów silnikowych, w tym 1 086 poj./dobę stanowią samochody ciężarowe.

Ruch odbywający się na drodze powiatowej i drogach gminnych ma charakter lokalny. Wzdłuż ww. dróg nie mierzono emisji hałasu, brak również danych na temat poruszających się strumieni samochodów. Jednakże stwierdza się, iż ze względu na mały ruch na ww. drogach, na omawianym terenie nie powinno dochodzić do przekroczeń dopuszczalnych wartości poziomu hałasu.

Przez obszar opracowania przebiegają linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia. Pracy napowietrznych linii elektroenergetycznej w określonych warunkach atmosferycznych towarzyszy specyficzny rodzaj dźwięku zwany szumem akustycznym. Zgodnie z regulacjami zawartymi w ustawie Prawo ochrony środowiska określany on jest jako hałas, czyli zespół dźwięków słyszalnych przez człowieka. Na obszarach, gdzie hałas wytwarzany przez różne źródła (maszyny i urządzenia, samochody – hałas komunikacyjny) może niekorzystnie wpływać na zdrowie ludzi, obowiązujące w kraju przepisy nakazują, by nie przekraczać określonych poziomów dźwięku, ustalonych w zależności od funkcji terenu. W zależności od rodzaju zabudowy otaczającej linię dopuszczalne w środowisku wartości poziomów hałasu,

²² za: <https://www.gov.pl/attachment/e0b195c6-1700-4ef6-95cb-0709186c1901>

którego źródłem jest napowietrzna linia elektroenergetyczna, wynoszą: od 40 dB w porze nocnej do 50 dB w dzień. Określono je w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*.

Źródłem hałasu wytwarzanego przez linie elektroenergetyczne są:

- ulot (wyładowania elektryczne) z elementów przewodzących linii znajdujących się pod napięciem (głównie z przewodów roboczych);
- wyładowania powierzchniowe na elementach układu elektroizolacyjnego (izolatorach i osprzęcie).

W przyszłym projekcie planu należy wyznaczyć pasy technologiczne dla linii elektroenergetycznych, co przyczyni się do ograniczenia oddziaływania ponadnormatywnego hałasu na tereny, dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku. Podobnie jak w przypadku pól elektromagnetycznych, obowiązujące przepisy nakładają na właściciela obiektu obowiązek przeprowadzenia pomiarów kontrolnych hałasu jeszcze przed przekazaniem inwestycji do użytkowania.

Niestety na obszarze objętym opracowaniem lub w reprezentatywnej okolicy GIOŚ RWMS w Krakowie nie prowadził pomiarów poziomów hałasu komunikacyjnego.

Hałas przemysłowy decyduje o ogólnym poziomie uciążliwości hałasowej w skali kraju. Szczególnie uciążliwe są stacjonarne źródła hałasu (obiekty przemysłowe i usługowe) położone w pobliżu budynków mieszkalnych. Na terenie Miasta Zakopane brak jest dużych zakładów przemysłowych. Na klimat akustyczny wpływają wszelkie źródła hałasu znajdujące się na terenie zakładów rzemieślniczych, zarówno na otwartej przestrzeni (punktowe źródła hałasu), jak i w budynkach (wtórne źródła hałasu). Punktowymi źródłami hałasu są np. wentylatory, czepnie, sprężarki itp. usytuowane na zewnątrz budynków. Źródłem hałasu wtórnego są obiekty budowlane w tym produkcyjne, w których hałas pochodzący od pracy maszyn i urządzeń emitowany jest do środowiska przez ściany, strop, okna i drzwi. Ponadto prace dorywcze wykonywane poza budynkami produkcyjnymi jak np. cięcie, kucie, a także obsługa zakładów przez transport kołowy stanowią dodatkowe źródło hałasu.

Z uwagi na turystyczno-wypoczynkowy charakter Miasta Zakopane na jego terenie występują okresowe przekroczenia hałasu powodowane organizacją imprez masowych o charakterze sportowym i rekreacyjnym. Głównymi miejscami organizacji tych spotkań są Krupówki oraz tereny pod skocznią narciarską. Podczas tego typu wydarzeń kulturalnych, należy spodziewać się, że dopuszczalny poziom hałasu przekroczony zostaje nie tylko na terenie samej imprezy, ale również w promieniu 150-200 m. Jednak tego rodzaju hałas ma charakter okresowy. Wszelkie imprezy masowe organizowane na terenie Miasta Zakopane wymagają uzyskania zezwolenia Burmistrza Miasta oraz wydania opinii Komendanta Policji, Państwowej Straży Pożarnej, kierownika pogotowia ratunkowego i państwowego inspektora sanitarnego.

Od 19 lipca 2007 r. dopuszczalne poziomy hałas w środowisku reguluje Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 112). Rozporządzenie określa zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałas, w zależności od przeznaczenia terenu, wyrażone wskaźnikami hałasu LDWN, LN (mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem) oraz LAeq D i LAeq N

(mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby).

Zagrożenie hałasem komunikacyjny ma charakter lokalny i obejmuje swym zasięgiem jedynie obszary sąsiadujące z obiektem będącym źródłem emisji hałasu. Stwierdza się zatem, iż na terenie objętym planem nie powinny być przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu.

5.4. Stan gleb oraz degradacja powierzchni gruntu

Gleby, stanowiąc wierzchnią warstwę skorupy ziemskiej są integralną częścią środowiska przyrodniczego ulegającą wraz z nim nieustannym przemianom i przeobrażeniom. Gleby narażone są na degradację w związku z rozwojem sieci osadniczej. Ulegają one zarówno degradacji chemicznej, jak i fizycznej.

Zjawisko zanieczyszczenia gleb na terenie Miasta Zakopane może odnosić się głównie do obecności metali ciężkich takich jak: kadm, ołów, nikiel, miedź, cynk i ropopochodnych. Zanieczyszczenia te występują przede wszystkim w sąsiedztwie dróg o dużym natężeniu ruchu pojazdów. Na terenach rolniczych mogą występować zanieczyszczenia chemicznymi środkami do produkcji rolnej w wyniku ich niewłaściwego stosowania.

Do podstawowych przekształceń powierzchni gruntu na obszarze opracowania i terenach położonych w okolicy należą:

- geomechaniczne zniszczenia powierzchni terenu typowe dla terenów zabudowy, przejawiające się przede wszystkim w przekształceniach przypowierzchniowej warstwy litosfery, a w szczególności wykopy i nasypy, związane z posadowieniem budynków, lokalizacją infrastruktury technicznej itp.;
- przekształcenia związane z infrastrukturą komunikacyjną, w tym nasypy i wykopy.

Niezależnie od naturalnej odporności własnej, gleby podlegają degradacji fizycznej, głównie erozji wodnej (powierzchniowej i wąwozowej), która zależy od nachylenia zboczy, obecności i stanu pokrywy roślinnej, litologii, stosunków wodnych, użytkowania. Najbardziej narażone są zbocza dolin cieków wodnych oraz zbocza pagórków morenowych. Proces fizycznego niszczenia gleb związany jest również z eksploatacją kruszyw. Na części obszaru Miasta zaznacza się zagrożenie niszczenia gleb spowodowane przez czynniki atmosferyczne – wiatr, opady oraz wody powierzchniowe. Przyczyny tego stanu rzeczy należy postrzegać m.in. w: stosunkowo niskiej lesistości obszaru Miasta; źle wykonanej melioracji (przesuszenie wierzchnich warstw gleby); rolniczym użytkowaniem terenów o dość dużych spadkach; stosowaniem niewłaściwych zabiegów agrotechnicznych.

Naturalna odporność gleb na chemiczne czynniki niszczące związana jest ściśle z typem gleb. Najmniejszą odporność na tego typu zagrożenia wykazują gleby luźne i słabo gliniaste, ubogie w składniki pokarmowe, a więc głównie gleby bielcowe. Odporne gleby to gleby mineralno-organiczne i organiczne. Działania antropogeniczne powodują przechodzenie związków biogenych i innych zanieczyszczeń bezpośrednio do gleby, wód podziemnych i powierzchniowych. Do zwiększenia degradacji przyczyniają się także: rzeźba terenu oraz warunki atmosferyczne.

Analizując sytuację glebową i geomorfologiczną na obszarze objętym opracowaniem ekofizjograficznym, stwierdza się, że:

- 1) gleby na omawianym obszarze są dość odporne na erozję;

- 2) gleby na omawianym obszarze są glebami w większości zmienionymi antropogenicznie;
- 3) teren jest zróżnicowany pod względem ukształtowania – rzędne wysokościowe wahają się od 830 m n.p.m. w części północno-wschodniej, do 910 m n.p.m. w części południowej;
- 4) w rejonach koryt potoków występuje erozja denną, a na odcinkach wypłaszczonych erozja boczna skutkująca podcinaniem brzegów i meandrowaniem koryta;
- 5) w rejonach naturalnych i antropogenicznych skarp, dochodzi do osuwania, spłyzywania i osypywania się warstw zwietrzelinowych;
- 6) występowanie niecek stokowych o niekorzystnych warunkach gruntowo-wodnych;
- 7) występowanie stoków, na których występują typowe zjawiska denudacyjne skutkujące powolnym przemieszczaniem się wierzchniej warstwy gruntu w dół stoku;
- 8) teren jest osłonięty – erozyjna działalność wiatru jest hamowana.

Na terenie opracowania występują osuwiska okresowo aktywne wg opracowania „Mapa osuwisk dla Gminy Miasto Zakopane” (SOPO). Wskazane jest wykonanie badań geologiczno-inżynierskich, w celu rozpoznania i oceny warunków gruntowo-wodnych pod kątem przydatności dla zagospodarowania terenu.

5.5. Pola elektromagnetyczne

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego na terenie Miasta są głównie stacje telefonii komórkowej, urządzenia przemysłowe gospodarstwa domowego oraz systemy przesyłowe energii elektrycznej.

Z punktu widzenia ochrony środowiska przed promieniowaniem elektromagnetycznym, istotne znaczenie dla środowiska przyrodniczego mają stacje radiowe, telewizyjne i telefonii komórkowej. Urządzenia te emitują do środowiska fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości, od 0,1–300 MHz oraz mikrofałe od 300–3000.000 MHz.

W 2021 r. GIOŚ RWMS w Krakowie przeprowadził pomiary wartości pól elektromagnetycznych na terenie Miasta Zakopane, w punktach pomiarowych²³:

- K_2021_D_13 – ul. Krupówki. Otrzymano wartość równą 0,48 V/m. Tym samym nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego;
- K_2021_D_14 – ul. Na Gubałówkę. Otrzymano wartość równą 0,46 V/m. Tym samym nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego.

Przez teren opracowania przebiegają linie elektroenergetyczne wysokiego i średniego napięcia, które mogą stanowić źródło pól elektromagnetycznych.

Konieczna jest ochrona przed polami elektromagnetycznymi, polegająca na zapewnieniu jak najlepszego stanu środowiska poprzez utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych norm lub co najmniej na tych poziomach. Ochrona musi opierać się na podstawie Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448).

²³ za: https://www.gios.gov.pl/images/dokumenty/pms/monitoring_pol_elektromagnetycznych/wyniki_pomiarow_monitoringu_pol_elektromagnetycznych_2021.xlsx

5.6. Degradacja i degeneracja szaty roślinnej

Na omawianym obszarze poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, w tym szata roślinna, ulegały w przeszłości licznym przemianom. Zmiany te miały charakter zarówno naturalny, jak i były wywołane różnymi formami antropopresji. Szczególnie ta druga grupa czynników przyczyniła się do degradacji szaty roślinnej, oraz jej degeneracji. Pod pojęciem degradacji szaty roślinnej należy rozumieć zubożenie jej składu w wyniku antropopresji powodującej pogorszenie poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, takich jak: powietrze, woda, gleby, a także fizyczne niszczenie szaty roślinnej (np. w wyniku zmiany przeznaczenia terenu). Z kolei pod pojęciem degeneracji należy rozumieć ogół reakcji fitocenozy na antropopresję. Spotykana jest degeneracja zespołów roślinnych oraz degeneracja roślinności. W wyniku tej pierwszej dokonane są przekształcenia struktury wewnętrznej i składu florystycznego fitocenozy konkretnych zespołów leśnych. W wyniku degeneracji roślinności z kolei zmiany struktury i składu florystycznego są tak dalece posunięte, że pierwotny zespół roślinny może być zaliczony do innej jednostki syntaksonomicznej.

Na omawianym obszarze oraz w sąsiedztwie spotykana jest degeneracja, która wynika z przekształceń przez człowieka, poprzez procesy urbanizacji. Szata roślinna omawianego obszaru jest przeciętna, a jej zróżnicowanie związane głównie z naturalnymi warunkami siedliskowymi i sposobem gospodarowania. Tereny wolne od zabudowy porośnięte są zielenią niską (trawiastą) i towarzyszącą jej miejscami zielenią wysoką (zadrzewienia i zakrzewienia liściaste i iglaste), powstałe głównie w wyniku nasadzeń, o charakterze kępowym i szpalerowym. Pełnią funkcje ekologiczne, o zróżnicowanych warunkach siedliskowych, funkcje krajobrazotwórcze i estetyczne wzbogacając bioróżnorodność tego zurbanizowanego obszaru. W wielu przypadkach pełnią również funkcje izolacyjne (np. wzdłuż dróg, wzdłuż granic działek). Nasadzenia te tworzą zarówno gatunki drzew rodzimych, jak i drzew i krzewów ozdobnych.

Zabudowie towarzyszy roślinność urządzona w postaci drzew i krzewów ozdobnych. Tworzą ją pojedyncze drzewa i krzewy ozdobne, jak również większe ich zgrupowania. Są to gatunki liściaste i iglaste. Uzupełnieniem ich jest urządzona zieleń niska (byliny, rośliny jednoroczne, roślinność trawiasta).

W strefach stokowych występują zadrzewienia i drobne zagajniki (tworzą je silnie przekształcone drobne zespoły leśne, z dominacją świerka i stosunkowo ubogim podszytem i runem). W otoczeniu cieków wodnych występują strefy roślin przybrzeżnych. Obszarom wydeptywanym, placom, obszarom zabudowy, szlakiem komunikacyjnym towarzyszą gatunki ruderalne. Uprawom rolnym towarzyszą liczne gatunki segetalne.

III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH

1. Cel projektu planu miejscowego

Podstawowym celem sporządzenia planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, poprzez dostosowanie funkcji, struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań

przestrzennych, przyrodniczych i kulturowych w Mieście Zakopane w rejonie Kościeliska, Skibówki, Krzeptówki.

Przystąpienie do sporządzenia planu podyktowane jest koniecznością ustalenia sposobu zagospodarowania i zabudowy terenów objętych uchwałą.

Wobec braku obowiązującego planu miejscowego, na obszarze objętym uchwałą ustalone są, w drodze decyzji, warunki zabudowy. Przesłanki wydania decyzji o warunkach zabudowy zostały określone w art. 61 ust. 1 cyt. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W obowiązujących przepisach brak jest podstaw prawnych do badania zgodności takiej decyzji z ustaleniami studium. Skutkiem tego dla wielu terenów, które w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Zakopane mają przeznaczenie niebudowlane, ustalone zostały warunki zabudowy. Zachodzi więc niezgodność pomiędzy przeznaczeniem terenu ustalonym w obowiązującym studium i tym samym sporządzanym dotąd projekcie planu miejscowego (który musi być zgodny ze studium), a jego faktycznym zagospodarowaniem lub ustalonymi warunkami zabudowy. Istnieje również wiele terenów, które w obowiązującym studium mają przeznaczenie niebudowlane, natomiast są zabudowane starszymi budynkami. Dodatkowo kierunki rozwoju wyznaczone w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Zakopane, uchwalonym w 1999 r., dla wielu terenów nie odzwierciedlają planowanego obecnie sposobu ich zagospodarowania.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 cyt. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy musi być zgodny z ustaleniami planu ogólnego, przez co rozumie się również zgodność z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego – do czasu obowiązywania studium lub w przypadku starszych procedur planistycznych, które doprowadzono do etapu wyłożenia do publicznego wglądu przed wejściem w życie zmiany cyt. ustawy, tj. przed dniem 24 września 2023 r.

Dlatego granice projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego KOŚCIELISKA, SKIBÓWKI, KRZEPTÓWKI określono w sposób wyłączający z opracowania tereny zgrupowania nieruchomości, dla których ustalono warunki zabudowy niezgodne z obowiązującym studium lub na których istnieje stara zabudowa. Sporządzenie planu miejscowego dla tych terenów zakładane jest po uchwaleniu planu ogólnego gminy. W zakresie obecnego opracowania znajdują się tereny zagospodarowane lub przeznaczone do zagospodarowania zgodnie z obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Zakopane. Wyjątkiem jest teren w rejonie zbiegu ulic Krupówki i Kościeliskiej, na którym obowiązuje uchwała w sprawie utworzenia Parku Kulturowego obszaru ulicy Krupówki, dla którego zgodnie z art. 16 ust. 6 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami obowiązuje obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Dokument mpzp określa przeznaczenie terenów, granice pomiędzy obszarami o różnym przeznaczeniu lub zasadach gospodarowania, a także zasady i ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Określa zasady ochrony środowiska, przyrody, krajobrazu i dziedzictwa kulturowego, zabytków.

2. Ustalenia projektu planu miejscowego

Projekt mpzp zawiera ustalenia realizacyjne w postaci uchwały oraz załącznik graficzny. Integralnymi częściami uchwały są:

- 1) część graficzna zatytułowana „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego KOŚCIELISKA, SKIBÓWKI, KRZEPTÓWKI”, opracowana w skali 1:1000, stanowiąca załącznik nr 1 do uchwały, zwana dalej „rysunkiem”;
- 2) rozstrzygnięcie Rady Miasta Zakopane w sprawie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu planu, stanowiące załącznik nr 2 do uchwały;
- 3) rozstrzygnięcie Rady Miasta Zakopane o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, stanowiące załącznik nr 3 do uchwały;
- 4) dokument elektroniczny zawierający dane przestrzenne stanowiący załącznik nr 4 do uchwały.

Granice obszaru objętego planem przedstawiono na rysunku planu, stanowiącym załącznik do uchwały.

Na obszarze objętym planem ustala się następujące przeznaczenie terenów:

- 1) zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, oznaczone symbolem: **MW**;
- 2) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej lub usług, oznaczone symbolem: **MNW-U**;
- 3) usług, oznaczone symbolem: **U**;
- 4) usług edukacji, oznaczone symbolem: **UE**;
- 5) usług kultury i rozrywki, oznaczone symbolem: **UK**;
- 6) usług kultu religijnego, oznaczone symbolem: **UR**;
- 7) usług lub produkcji, oznaczone symbolem: **U-P**;
- 8) drogi głównej, oznaczone symbolem: **KDG**;
- 9) dróg dojazdowych, oznaczone symbolem: **KDD**;
- 10) komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczone symbolem: **KR**;
- 11) komunikacji pieszo-rowerowej, oznaczone symbolem: **KP**;
- 12) infrastruktury technicznej, oznaczone symbolem: **I**;
- 13) gruntów ornych oraz upraw, oznaczone symbolem: **RNR**;
- 14) wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczone symbolem: **WS**;
- 15) zieleni naturalnej, oznaczone symbolem: **ZN**;
- 16) zieleni urządzonej, oznaczone symbolem: **ZP**;
- 17) cmentarza czynnego, oznaczone symbolem: **CC**.

Ustalenia odnoszące się do wyznaczonych na rysunku projektu planu strefy sanitarnej cmentarza dla terenu posiadającego sieć wodociągową oraz strefy sanitarnej cmentarza dla terenu bez istniejącej sieci wodociągowej zostały oparte na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r., poz. 315) oraz Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 marca 2008 r. w sprawie wymagań, jakie muszą spełniać cmentarze, groby i inne miejsca pochówku zwłok i szczątków (Dz. U. z 2008 r., poz. 284).

Według ww. Rozporządzeń odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone. Odległość od granicy cmentarza ujęć wody o charakterze zbiorników wodnych, służących jako źródło zaopatrzenia sieci wodociągowej w wodę do picia i potrzeb gospodarczych, nie może być mniejsza niż 500 m.

Usytuowanie terenu cmentarza powinno wykluczać możliwość wywierania szkodliwego wpływu na otoczenie, w szczególności powinno spełniać wymagania wskazane w przepisach określających, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze.

3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami

Stosownie do *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*²⁴ zapisy projektu planu miejscowego (część tekstowa i graficzna) nie mogą naruszać ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta, a Rada Miejska uchwała plan miejscowy dopiero po stwierdzeniu jego zgodności ze studium. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej Miasta, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu w pełni zachowuje, ustalone w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Zakopane” podstawowe kierunki zmian w strukturze przestrzennej Miasta oraz w przeznaczeniu terenów dla analizowanego obszaru.

4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w granicach administracyjnych Miasta Zakopane w obrębach Kościeliska, Skibówki, Krzeptówki. Obejmuje tereny zainwestowane, w tym głównie obszary zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej, pensjonaty, hotele, budynki mieszkalne z apartamentami lub pokojami na wynajem, obszary zabudowy usługowej, szlaki komunikacyjne i w niewielkim stopniu tereny rolne oraz przemysłowe (przetwórstwo spożywcze). Główne ulice omawianego obszaru to ul. Kościeliska (droga wojewódzka nr 958) i ul. Powstańców Śląskich (droga powiatowa nr 1656K).

Sieć hydrograficzną terenu opracowania tworzą: Potok Cicha Woda, Krzeptowski Potok, Potok zza Bramki, Samków Potok, Walczaków Potok, Potok Młyniska (prawe dopływy Cichej Wody), Dziadusiów Potok, Szymoszków Potok (lewe dopływy Cichej Wody) oraz drobne bezimienne ciekі stałe i okresowe.

²⁴ ustawa z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 538 ze zm.)

W granicach obszaru opracowania występują liczne obiekty znajdujące się w rejestrze WKZ.

Obszar opracowania jest objęty zbiorowym systemem zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków. Do sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej nie są podłączone jedynie budynki położone w dużym oddaleniu od ciągów komunikacyjnych. Sieci wodociągowe, kanalizacji sanitarnej i deszczowej przebiegają wzdłuż ulic oraz w rejonie dróg dojazdowych do posesji. Sieci kanalizacji deszczowej biegną wzdłuż ulic: Kościeliskiej, Powstańców Śląskich, Kościelna, Skibówki (częściowo), Krzeptówki. Obszar objęty opracowaniem ma dostęp do sieci elektroenergetycznej. Przez obszar opracowania przebiegają napowietrzne linie niskiego i średniego napięcia oraz linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 110 kV. W rejonie ulicy Skibówki znajduje się stacja energetyczna.

W bezpośrednim sąsiedztwie opracowania znajdują się zabudowania o podobnym charakterze wraz z infrastrukturą techniczną (zabudowa mieszkaniowa, usługowa, ciągi komunikacyjne, sieci i obiekty infrastruktury technicznej).

Zasoby przyrodnicze tego terenu zostały w większości ograniczone ze względu na obecny sposób zagospodarowania. Na omawianym terenie w wyniku wielokierunkowej antropopresji przekształceniu uległy elementy środowiska naturalnego. W szczególności zmieniona została szata roślinna i fauna wskutek osadnictwa i intensywnego zurbanizowania.

W przypadku niepodjęcia realizacji założeń projektu mpzp, mogłyby wystąpić zarówno pozytywne, jak i negatywne skutki.

Negatywnym skutkiem będzie dalsze wydawanie decyzji o warunkach zabudowy, które fragmentarycznie rozpatrują zasadność lokalizacji inwestycji. Gospodarowanie przestrzeni wyłącznie w oparciu o decyzje, zgodnie z obowiązującym prawem praktycznie dopuszcza realizację niezliczonej ilości obiektów, bez liczenia się np. z polityką przestrzenną Miasta ustaloną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz istotnie może ingerować w środowisko przyrodnicze. Zabudowania i utwardzenie terenu skutkują trwałym uszczelnieniem terenu oraz ograniczeniem powierzchni umożliwiającej infiltrację wód opadowych lub roztopowych. Mogłoby nastąpić trwałe wyłączenie terenów ze *stricto* przyrodniczego użytkowania.

Do aspektów pozytywnych, w przypadku niepodjęcia realizacji założeń projektu mpzp, pod względem ochrony środowiska naturalnego można by zaliczyć głównie ogólny brak potencjalnej ingerencji w niektóre komponenty środowiska przyrodniczego, takie jak: powierzchnia ziemi, gleby, fauna i flora, występujące w większym lub mniejszym stopniu niemal w przypadku każdej inwestycji. Nie uległoby zmianie krajobraz terenu objętego projektem mpzp.

Należy również spojrzeć, że w stanie obecnym rzeźba terenu oraz gleba na obszarze objętym projektem mpzp są przekształcone. Gleby na tym terenie mają wiele cech gleb antropogenicznych. Długotrwałe osadnictwo na tym terenie i wszystkie związane z nim działania spowodowały silne i trwałe zmiany w rzeźbie terenu. Brak jest naturalnych zbiorowisk roślinnych, fauna omawianego obszaru jest także synantropijna, z reguły o eurytopowym charakterze.

Co istotne, zgodnie z zapisami projektu mpzp, nie przewiduje się lokowania instalacji, których funkcjonowanie mogłoby powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, na które wymagane byłoby uzyskanie pozwolenia zintegrowanego. Nie planuje się tu także lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii. Rozwiązania przyjęte w miejscowym planie gwarantują również zachowanie najbardziej optymalnych warunków dla występującej na nich fauny i flory. Zapisy planu regulują intensywność zabudowy oraz jej wysokość. Dodatkowo wyznaczają minimalną powierzchnię biologicznie czynną jaką należy zachować. Są to zapisy korzystne w stosunku do ochrony środowiska. Korzystny wpływ na zminimalizowanie możliwości zanieczyszczenia środowiska będą miały również zapisy regulujące prowadzenie gospodarki odpadami na analizowanym terenie.

Sporządzenie i uchwalenie dla przedmiotowego obszaru planu miejscowego pozwoli na jednoznaczne określenie przeznaczenia poszczególnych terenów, a także sposobów ich zagospodarowania, zgodnie z przyjętą dla tego obszaru w Studium polityką przestrzenną. Nie istnieją więc przesłanki przemawiające za rezygnacją z realizacji analizowanych zapisów.

Należy jednak podkreślić, że w przypadku braku realizacji ustaleń projektu miejscowego planu nie doszło by do intensywniejszego niż obecnie zagospodarowania terenu, co korzystnie wpłynęło by na stan i jakość środowiska na omawianym obszarze.

IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 2 lit. c ustawy ooś, prognoza oddziaływania na środowisko określa, analizuje i ocenia istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.²⁵

Na obszarze omawianego terenu nie występują powierzchniowe formy ochrony przyrody na podstawie ustawy o ochronie przyrody oraz grunty chronione na podstawie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Dotychczasowe użytkowanie i zagospodarowanie terenu w znacznym stopniu przekształciło naturalne struktury biotyczne oraz ekologiczne. Na obszarze opracowania nie zachowały się żadne kompleksy leśne. Szata roślinna omawianego obszaru jest przeciętna, a jej zróżnicowanie związane głównie z naturalnymi warunkami siedliskowymi i sposobem gospodarowania. Tereny wolne od zabudowy porośnięte są zielenią niską (trawiastą) i towarzyszącą jej miejscami zielenią wysoką (zadrzewienia i zakrzewienia liściaste i iglaste). Zabudowie towarzyszy roślinność urządzona w postaci drzew i krzewów ozdobnych. W strefach stokowych występują zadrzewienia i drobne zagajniki. W otoczeniu cieków wodnych występują strefy roślin przybrzeżnych. Obszarom wydeptywanym, placom, obszarom zabudowy, szlakom komunikacyjnym towarzyszą gatunki ruderalne. Uprawom rolnym towarzyszą liczne gatunki segetalne.

²⁵ za: Bednarek R. (red).2012. Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko w planowaniu przestrzennym. Poznań.

Różnorodność form szaty roślinnej na terenie opracowania wpływa na zróżnicowanie i bogactwo świata zwierzęcego. Środowisko przyrodnicze opisywanego obszaru zostało znacznie przekształcone przez człowieka. Obszar stanowi teren przekształcony antropogenicznie. Charakteryzuje się niską różnorodnością siedliska. Na analizowanym terenie występuje głównie drobna fauna charakterystyczna dla terenów zurbanizowanych.

W granicach obszaru opracowania na podstawie analiz posiadanych materiałów ani podczas wizji w terenie nie stwierdzono występowania żadnych dziko występujących zwierząt objętych ochroną gatunkową, na mocy przepisów odrębnych, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380), a także gatunki z załącznika IV Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206 z 22.7.1992, str. 7) – tzw. Dyrektywy Siedliskowej, oraz gatunki zagrożone wyginięciem (np. znajdujące się na regionalnej czerwonej liście) lub rzadkie.

Jednakże w sąsiedztwie obszaru opracowania, a dokładniej na przedpolu Tatr (południowa granica obszaru opracowania), wśród zadrzewień i na otwartych terenach rolnych można spotkać takie zwierzęta, jak: jelenie (*Cervus elaphus*), sarny (*Capreolus capreolus*), dziki (*Sus scrofa*), zajęce szaraki (*Lepus europaeus*), króliki dzikie (*Oryctolagus cuniculus*), lisy (*Vulpes vulpes*), kuny domowe (*Martes foina*) i leśne (*Martes martes*), jeże (*Erinaceus europaeus*), wiewiórki (*Sciurus vulgaris*) czy Nornice (*Clethrionomys*) i ryjówki aksamitne (*Sorex araneus*). Świat awifauny reprezentują m.in.: orlik krzykliwy (*Clanga pomarina*), kania ruda (*Milvus milvus*), myszołów zwyczajny (*Buteo buteo*), kobuz (*Falco subbuteo*), pęłacz ogrodowy (*Certhia brachydactyla*), kowalik zwyczajny (*Sitta europaea*), pliszka siwa (*Motacilla alba*), dzięcioł pstry (*Dendrocopos major*). Z płazów i gadów zaobserwować można: traszkę górską (*Ichthyosaura alpestris*), traszkę karpacką (*Lissotriton montandoni*), kumaka górskiego (*Bombina variegata*), żabę trawną (*Rana temporaria*), salamandrę (*Salamandra salamandra*), jaszczurkę żyworodną (*Zootoca vivipara*), zaskrońca zwyczajnego (*Natrix natrix*). W wodach potoków spotkać można m.in. pstrąga potokowego (*Salmo trutta* m. *fario*), klenia (*Squalius cephalus*), głowacza białopłetwego (*Cottus gobio*), strzeblę potokową (*Phoxinus phoxinus*), śliza pospolitego (*Barbatula barbatula*), jelca pospolitego (*Leuciscus leuciscus*).

Mając powyższe na uwadze, należy podkreślić, że realizacja ustaleń przyszłego projektu miejscowego planu nie może naruszać zakazów w odniesieniu do gatunków chronionych.

Do istniejących problemów należą przede wszystkim:

- 1) presja przestrzeni (oddziaływanie na krajobraz, wzrost powierzchni nieprzepuszczalnych i słabo przepuszczalnych w sąsiedztwie obszaru opracowania);
- 2) obecność terenów użytkowanych rolniczo. Związane z nimi zagrożenia m.in. niewłaściwa gospodarka nawozowa, zaburzenie profilu glebowego, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, oddziaływanie na krajobraz;
- 3) wzrost emisji substancji (emisje z systemów grzewczych, wzrost produkcji odpadów w sąsiedztwie obszaru opracowania);
- 4) uciążliwości związane z ruchem na ulicach w granicach obszaru opracowania i w jego sąsiedztwie, zwiększone zanieczyszczenia powietrza i gleb w bezpośrednim sąsiedztwie

- dróg (w tym spływ zanieczyszczeń z nawierzchni z wodami opadowymi i roztopowymi, zwiększone zasolenie gleb w okresie zimowym);
- 5) niedostateczny rozwój infrastruktury technicznej w sąsiedztwie obszaru opracowania (obecność zbiorników bezodpływowych, zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł ogrzewania);
 - 6) wzrost zużycia wody, materii i energii w sąsiedztwie obszaru opracowania;
 - 7) wzrost ryzyka wystąpienia awarii w sąsiedztwie obszaru opracowania (np. systemu odbierania ścieków bytowych, ryzyko powstania wypadku, awarii i incydentów zagrażających bezpośrednio i pośrednio np. środowisku gruntowo-wodnemu);
 - 8) zagrożeniem dla zwierząt jest zajmowanie ich przestrzeni życiowej przeznaczenie terenów pod uprawę rolną oraz przez zabudowę, natomiast zagrożeniem dla flory są postępujące procesy urbanizacji.

Jednocześnie należy podkreślić, że choć poprzez wzrost zabudowy oczywisty jest fakt wzrostu emisji zanieczyszczeń, to jednak dzięki nowoczesnym rozwiązaniom technologicznym i technicznym substancje niepożądane dla środowiska są ujmowane (np. poprzez sieć kanalizacji czy odpowiednią gospodarkę odpadami) i ich zagrożenie względem otaczającego środowiska przyrodniczego jest, przynajmniej po części, neutralizowane/ograniczane.

Ważnym zagrożeniem będzie także wzrost zużycia energii i produkcji odpadów, cechujące nowoczesne, bogacące się społeczeństwa. Te specyficzne zagrożenia będą silniej oddziaływały w miejscach wytwarzania energii oraz składowania i przeróbki odpadów. Z drugiej strony sposób produkcji energii oraz dobór paliw przy modernizowanych i nowych sieciach przesyłowych znacząco ograniczać będzie negatywne oddziaływanie na środowisko (spadek emisji CO₂, mniejsze straty energii). Wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców oraz postępujący recykling odpadów także nieco ograniczy negatywne skutki wzrostu produkcji odpadów.

Istotne dla funkcjonowania środowiska przyrodniczego są niezakłócone powiązania pomiędzy wszystkimi elementami ekosystemów. W związku z tym, należy zwrócić uwagę na postępujące ograniczenie migracji zwierząt dzikich w wyniku tworzenia nowej zabudowy. Należy jednak podkreślić, że wiele obecnie występujących gatunków zwierząt na omawianym obszarze to gatunki synantropijne. Tym samym dalsza antropopresja w tym rejonie, *sensu lato*, teoretycznie nie powinna znacząco wpłynąć na lokalne populacje. Także jeśli chodzi o roślinność to dziś dominują zbiorowiska ruderalne, których wartość przyrodnicza jest ograniczona, a nowopowstałe warunki siedliskowe są dla nich dość korzystne.

Reasumując, realizacja postanowień miejscowego planu niesie ze sobą pewne ryzyko pogłębienia istniejących problemów ochrony środowiska przyrodniczego *sensu lato*, a także powstania nowych dlań zagrożeń. Jednakże jak wykazała niniejsza prognoza wpływ na środowisko będzie jednak niewielki, a dzięki zapisom w projekcie mpzp – będzie skutecznie ograniczany/neutralizowany.

V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA SZCZEBŁA MIĘDZYNARODOWEGO, WSPÓLNOTOWEGO I KRAJOWEGO ORAZ SPOSOBY, W JAKICH ZOSTAŁY ONE UWZGLĘDNIONE W OPRACOWYWANYM DOKUMENCIE

Przy sporządzaniu projektu mpzp uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, w szczególności cele dotyczące utrzymania i przywracania do właściwego stanu siedlisk przyrodniczych, ochrony wód, powietrza, jakości gleb, oraz dochowania standardów jakości środowiska.

Projekt uwzględnia podstawowe zalecenia polityki ekologicznej państwa, której cele i priorytety zharmonizowane są z wymaganiami międzynarodowymi. Dokumenty szczebla międzynarodowego są ze swojej istoty bardzo ogólne. Natomiast dokumenty wspólnotowe znalazły swoje odpowiedniki w prawie polskim. Oceniając uwzględnienie przez projektowany dokument celów oraz sposobów ochrony środowiska w odniesieniu do prawa krajowego zostanie spełniony warunek oceny w odniesieniu do szczebla międzynarodowego i wspólnotowego.

Cele ochrony środowiska formułowane na szczeblu międzynarodowym i Cele ochrony środowiska formułowane na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym realizowane są w Polsce już w trakcie egzekwowania odpowiednich aktów prawnych. Takim aktem prawnym jest m.in. ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 670 ze zm.), na podstawie której sporządzona została niniejsza prognoza. Już samo przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest realizacją celów określonych w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. i Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. Właściwie wszystkie akty prawne dotyczące ochrony środowiska, w tym: ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 647 ze zm.), ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 960 ze zm.), ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 13 ze zm.), ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1587 ze zm.), których wymogi są uwzględniane przy opracowaniu planów miejscowych, wdrażają dyrektywy Wspólnoty Europejskiej w zakresie swoich regulacji.

Podstawowymi dokumentami określającymi cele i zasady trwałego rozwoju kraju dla osiągnięcia ładu społecznego, ekonomicznego, ekologicznego i przestrzennego, a ważnymi z punktu projektu mpzp, są:

- Polityka Ekologiczna Państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej,
- Strategia Energetyczna Polski do 2040 roku,
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030;

a na szczeblu regionalnym:

- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Małopolskiego. Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego,
- Strategia Rozwoju Województwa „Małopolska 2030”,

- Program Strategiczny Ochrona Środowiska,
- Program ochrony powietrza dla województwa małopolskiego,
- Uchwała w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa małopolskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Powyższe strategiczne dokumenty uwzględniają wytyczne dla globalnego trwałego rozwoju zawarte w ratyfikowanej przez Polskę Deklaracji z Rio oraz Agendzie 21 (czerwiec 1992 r.). Dokumenty te stanowią przełomowe jeśli chodzi o międzynarodowe działania na rzecz trwałego rozwoju. Innymi dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącymi podstawę do formułowania celów ochrony środowiska we wcześniej wymienionych programach krajowych są m.in.:

- Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG);
- Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (2008/50/WE);
- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości wraz z II protokołem siarkowym (Oslo) ratyfikowana przez Polskę w 1985 roku;
- Konwencja Wiedeńska w sprawie ochrony warstwy ozonowej z 1985 r.;
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.);
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, ratyfikowana przez Polskę w 1994 roku;
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokołem;
- Europa 2020: Strategia Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej;
- Konwencja Berneńska, ratyfikowana przez Polskę w 1995 roku o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz siedlisk przyrodniczych;
- Konwencja Bońska, ratyfikowana przez Polskę w 1996 roku – o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt;
- Konwencja o Różnorodności Biologicznej, ratyfikowana przez Polskę w 1996 roku;
- Europejska Konwencja Krajobrazowa, 2000 r.

Cele w ww. dokumentach realizowane będą m.in. poprzez:

- zachowanie istniejącej zabudowy, jej funkcji, gabarytów, geometrii dachu oraz prowadzenia przy niej robót budowlanych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zakaz zmiany przeznaczenia istniejących budynków gospodarczych i inwentarskich na cele mieszkalne;
- lokalizację zabudowy zgodnie z wyznaczonymi na rysunku planu liniami zabudowy;
- dopuszczenie lokalizacji:
 - kondygnacji znajdujących się całkowicie poniżej poziomu terenu,
 - ciągów pieszych i pieszko-rowerowych oraz dojazdów;
- zakaz lokalizacji:

- tymczasowych obiektów budowlanych o funkcjach mieszkaniowych, usługowych, handlowych, garażowych oraz gospodarczych, w tym obiektów typu kontenery, glamping, domy mobilne, z zastrzeżeniem pkt 5,
- blaszanych garaży i innych obiektów budowlanych wykonanych z blachy,
- urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru,
- parków rozrywki, wesołych miasteczek i lunaparków oraz realizowanych w ich ramach obiektów, urządzeń i instalacji rozrywkowych o rekreacyjnych, w szczególności: powłok pneumatycznych, skoków bungee, karuzel, kolejek górskich, diabelskich młynów, beczek śmiechu torów gokartowych, zjeżdżalni, huśtawek, trampolin, strzelnic, symulatorów ruchu, gabinetów luster oraz pałaców strachu,
- lądowisk dla śmigłowców,
- usług handlu wielkopowierzchniowego, biogazowni, składowisk odpadów, spalarni odpadów, zakładów unieszkodliwiania odpadów, punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych;
- dopuszczenie lokalizacji obiektów tymczasowych wyłącznie realizowanych w związku z organizowanymi ogólnodostępnymi imprezami, przy czym obiekty te mogą funkcjonować nie dłużej niż 3 dni przed i 3 dni po dniu zakończenia imprezy;
- stosowanie pokryć dachowych w formie gontów naturalnych, blach gonto-podobnych i blach płaskich łączonych na rąbek stojący, w kolorze grafitowym, czarnym matowym oraz ciemnego brązu;
- nakaz stosowania na elewacjach budynków kolorów naturalnego drewna;
- dopuszczenie stosowania betonu architektonicznego oraz tynkowanych powierzchni ścian w odcieniach bieli, kremu oraz jasnego beżu i popielatego;
- nakaz stosowania naturalnych materiałów wykończeniowych tj. drewna w kolorze naturalnym, okładzin kamiennych w postaci piaskowca w układzie warstwowym lub granitu w układzie „na dziko” z zakazem stosowania otoczaków, okładzin z tworzyw sztucznych;
- zakaz stosowania na elewacjach budynków agresywnych kolorów: fioletowego, niebieskiego, zielonego, pomarańczowego, żółtego, czerwonego oraz ich odcieni;
- ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem:
 - inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury technicznej oraz drogowej,
 - przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na terenie **U-P**;
- ochronę pomników przyrody oznaczonych na rysunku planu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ochronę wód Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 441 „Zbiornik Zakopane”, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii;

- nakaz zachowania istniejących potoków i cieków wodnych, utrzymania ich drożności oraz ciągłości ich funkcjonowania;
- zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenach:
 - **MW** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego,
 - **MNW-U** jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych,
 - **UE, UK i UR** jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
 - **ZP** jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych;
- nakaz realizacji rozwiązań technicznych gwarantujących dotrzymanie standardów jakości środowiska w granicach terenu inwestycji, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ochronę konserwatorską obiektów wpisanych do rejestru zabytków, oznaczonych na rysunku planu;
- ochronę konserwatorską Parku Krajobrazowego obszaru ulicy Krupówki, utworzonego Uchwałą Nr XII/183/2015 Rady Miasta Zakopane z dnia 3 września 2015 r., wpisanego do rejestru zabytków, oznaczonego na rysunku planu;
- ochronę konserwatorską obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków, oznaczonych na rysunku planu;
- zachowanie granic oraz uwzględnienie ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych dla:
 - terenu i obszaru górniczego „Zakopane” dla złoża wód termalnych,
 - terenu i obszaru górniczego „Szymoszkowa” dla złoża wód termalnych utworzonego koncesją nr 4/2009 wydaną przez Ministra Środowiska z dnia 04.03.2009 r.,
 - złoża wód termalnych „Zakopane” (nr 7958),
 - złoża wód termalnych „Szymoszkowa” (nr 11402);
- uwzględnienie w zagospodarowaniu terenów ograniczeń wynikających z położenia w granicach:
 - obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10%, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- uwzględnienie ograniczeń wynikających z położenia terenów zagrożenia ruchami masowymi ziemi, wskazanych na rysunku planu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- uwzględnienie w zagospodarowaniu terenów wymagań i ograniczeń wynikających z przebiegu istniejących sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności:
 - napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia wraz z pasami technologicznymi o szerokości 14,0 m (po 7,0 m od osi linii), wyznaczonymi na rysunku planu,
 - napowietrznych linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia wraz z pasami technologicznymi o szerokości 22,0 m (po 11,0 m od osi linii), wyznaczonymi na rysunku planu;

- powiązanie sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszczenie prowadzenia robót budowlanych w zakresie sieci infrastruktury technicznej;
- zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, z dopuszczeniem zaopatrzenia w wodę z indywidualnych oraz zbiorowych ujęć wody, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zaopatrzenie w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi;
- odprowadzanie ścieków komunalnych i przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej z dopuszczeniem stosowania zbiorników bezodpływowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków;
- w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:
 - zagospodarowanie wód opadowych w granicach własnej działki, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - dopuszczenie odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej, szczelnych zbiorników, zbiorników retencyjnych lub studni chłonnych,
 - nakaz stosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych w granicach terenu objętego inwestycją, służących ochronie stosunków gruntowo-wodnych,
 - zakaz dokonywania zmian naturalnego spływu wód opadowych w celu kierowania ich na tereny sąsiednich nieruchomości,
 - dla terenów wymagających wyposażenia w urządzenia do oczyszczania wód opadowych i roztopowych obowiązek lokalizacji urządzeń podczyszczających na terenie inwestycji,
 - nakaz zachowania systemu rowów melioracyjnych na obszarze planu – w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się skanalizowanie otwartych rowów melioracyjnych przy zachowaniu ich przepustowości oraz kierunku odprowadzenia wody,
 - zakaz odprowadzania wód opadowych do systemu kanalizacji sanitarnej;
- w zakresie gospodarki odpadami zagospodarowanie odpadów zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy oraz przepisami o odpadach;
- zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej, z dopuszczeniem zaopatrzenia w gaz z indywidualnych systemów zaopatrzenia w gaz;
- zaopatrzenie w ciepło wytwarzane z indywidualnych lub grupowych źródeł, z zastosowaniem urządzeń niepowodujących ponadnormatywnej emisji zanieczyszczeń do atmosfery, z dopuszczeniem zaopatrzenia w ciepło z energii elektrycznej lub urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej lub odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- lokalizację nowych linii elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych jako kablowych.

VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA

1. Wpływ na warunki klimatyczne i stan higieny atmosfery

Topoklimat oraz stan higieny atmosfery są wypadkową szeregu czynników zarówno o charakterze naturalnym, jak i antropogenicznymi działaniami dokonywanymi w przeszłości i obecnie. Ocenia się, że zapisy projektu mpzp nie przyczynią się do znaczących zmian składu powietrza atmosferycznego na omawianym obszarze oraz w okolicy. Należy jednak pamiętać, że pomiędzy zagospodarowaniem przestrzennym, a zmianami klimatycznymi oraz koniecznością adaptacji do zmian klimatu występuje sprzężenie zwrotne. Zmiany klimatyczne będą prowadziły do zmniejszenia zasobów przestrzeni dostępnej dla danego typu prowadzonej lub planowanej działalności.²⁶

Przeciwdziałanie zmianom klimatu (w tym mikroklimatu) polegać ma, zgodnie z projektem mpzp, na:

- skutecznym systemie planowania przestrzennego zapewniającego właściwe i zrównoważone wykorzystanie terenów poprzez wyznaczenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, maksymalnego udziału powierzchni zabudowy, maksymalnej wysokości zabudowy, lokalizację zabudowy zgodnie z wyznaczonymi na rysunku planu liniami zabudowy;
- nakaz realizacji rozwiązań technicznych gwarantujących dotrzymanie standardów jakości środowiska w granicach terenu inwestycji, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- powiązanie sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ochronie powietrza zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zagospodarowanie odpadów zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy oraz przepisami o odpadach;
- zaopatrzenie w ciepło wytwarzane z indywidualnych lub grupowych źródeł, z zastosowaniem urządzeń niepowodujących ponadnormatywnej emisji zanieczyszczeń do atmosfery, z dopuszczeniem zaopatrzenia w ciepło z energii elektrycznej lub urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej lub odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii.

Są to zapisy zgodne ze Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030.

Obowiązującymi obecnie na terenie Miasta Zakopane uchwałami Sejmiku Małopolskiego Wielkopolskiego w zakresie programów ochrony powietrza są: (1) Uchwała Nr LXXV/1102/23 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 20 listopada 2023 r.

²⁶ za: Ministerstwo Środowiska. 2013. Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030. Warszawa.

w sprawie zmiany uchwały Nr XXV/373/20 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 28 września 2020 r., w sprawie Programu ochrony powietrza dla województwa małopolskiego;
(2) Uchwała Nr XXXII/452/17 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 23 stycznia 2017 roku, w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa małopolskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zmieniona uchwałą Nr LIX/842/22 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 26 września 2022 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXXII/452/17 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 23 stycznia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa małopolskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Analizując zapisy dokumentów strategicznych, w tym szczególnie działania naprawcze, stwierdza się, że projekt mpzp w pełni spełnia wskazane wytyczne w uchwale Nr XXXII/452/17 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 23 stycznia 2017 roku, w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa małopolskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, zmieniona uchwałą Nr LIX/842/22 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 26 września 2022 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXXII/452/17 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 23 stycznia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa małopolskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Według uchwały:

§ 2. Rodzaje instalacji, dla których wprowadza się ograniczenia i zakazy w zakresie ich eksploatacji to instalacje, w których następuje spalanie paliw stałych w rozumieniu art. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 43 z późn. zm.), w szczególności kocioł, kominek i piec, jeżeli:

- 1) dostarczają ciepło do systemu centralnego ogrzewania lub
- 2) wydzielają ciepło poprzez:
 - a) bezpośrednie przenoszenie ciepła lub
 - b) bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z przenoszeniem ciepła do cieczy lub
 - c) bezpośrednie przenoszenie ciepła w połączeniu z systemem dystrybucji gorącego powietrza.

§ 3. Zakazuje się stosowania w instalacjach, o których mowa w §2, następujących paliw:

- 1) paliw, w których udział masowy węgla kamiennego lub węgla brunatnego o uziarnieniu 0-3 mm wynosi powyżej 15%,
- 2) paliw zawierających biomasę o wilgotności w stanie roboczym powyżej 20%.

§ 4. W przypadku instalacji, o których mowa w §2 pkt 1, dopuszcza się wyłącznie eksploatację instalacji:

- 1) wypełniających łącznie następujące warunki:
 - a) zapewniają minimalne poziomy sezonowej efektywności energetycznej i normy emisji zanieczyszczeń dla sezonowego ogrzewania pomieszczeń określone w punkcie 1 załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe,
 - b) umożliwiają wyłącznie automatyczne podawanie paliwa, za wyjątkiem instalacji zgazowujących paliwo.

- 2) spełniających wymagania w zakresie sprawności cieplnej i emisji zanieczyszczeń określone dla klasy 5 według normy PN-EN 303-5:2012 „Kotły grzewcze -- Część 5: Kotły grzewcze na paliwa stałe z ręcznym i automatycznym zasypem paliwa o mocy nominalnej do 500 kW -- Terminologia, wymagania, badania i oznakowanie”, zwanej dalej „normą PN-EN 303-5:2012”, jeżeli eksploatacja tych instalacji rozpocznie się przed 1 lipca 2017 r.
- § 5. W przypadku instalacji, o których mowa w §2 pkt 2, dopuszcza się wyłącznie eksploatację instalacji, które spełniają minimalne poziomy sezonowej efektywności energetycznej i normy emisji zanieczyszczeń dla sezonowego ogrzewania pomieszczeń określone w punkcie 1 i 2 załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe.

Ponadto, zgodnie z opracowaniem pn. „Program Strategiczny Ochrona Środowiska”, istotne jest osiągnięcie poziomów dopuszczalnych i docelowych niektórych substancji w powietrzu poprzez wdrożenie programów ochrony powietrza. Analizując zapisy powyższych dokumentów strategicznych, w tym szczególnie działania naprawcze, w szczególności dotyczące stosowania w indywidualnych systemach grzewczych nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń, takich jak: gaz, olej opałowy, a także stosowania do celów grzewczych energii elektrycznej oraz odnawialnych źródeł energii. Stwierdza się, że projekt mpzp w pełni spełnia wskazane w ww. uchwałach wytyczne. Osiągnięcie założonych w ww. dokumentach celów będzie realizowane przede wszystkim poprzez zapisy: „ustala się ochronę powietrza zgodnie z przepisami odrębnymi; zaopatrzenie w ciepło wytwarzane z indywidualnych lub grupowych źródeł, z zastosowaniem urządzeń niepowodujących ponadnormatywnej emisji zanieczyszczeń do atmosfery, z dopuszczeniem zaopatrzenia w ciepło z energii elektrycznej lub urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi”. Ponadto ustala się lokalizację zabudowy zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami zabudowy wyznaczonymi na rysunku planu, dzięki czemu zapewnia się „przewietrzanie” terenów.

Główne tendencje w zakresie zmian klimatu w Polsce w ostatnich latach to:

- nasilenie zjawisk ekstremalnych, w tym szczególnie dotkliwych fal upałów;
- obserwuje się tendencje spadkowe liczby dni mroźnych i bardzo mroźnych;
- nastąpiła zmiana struktury opadów; zaobserwowano między innymi wzrost liczby dni z opadem o dużym natężeniu (opad dobowy > 50 mm);
- w okresie chłodnej pory roku (X-IV) wyróżnia się wzmożony udział prędkości wiatru w porywach do 17 m/s stanowiących znaczne zagrożenie, w okresie lata (VI-VII) pojawiają się natomiast huraganowe prędkości wiatru).

Biorąc powyższe pod uwagę, w projekcie mpzp znalazły się zapisy przeciwdziałające i dostosowujące się do tendencji zmian klimatu. Są to m.in. o zagospodarowaniu wszystkich wolnych od utwardzenia terenów zielenią, wyznaczenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, wyznaczenie maksymalnego udziału powierzchni zabudowy działki.

Zmiany klimatyczne wpływają na zasięg występowania gatunków, cykle rozrodcze, okresy wegetacji i interakcje ze środowiskiem. Jednakże różne gatunki i siedliska inaczej reagują na zmiany klimatyczne – na niektóre oddziaływanie to wpłynie korzystnie, na inne nie.

Większość prognozowanych zmian opiera się o zmiany wartości przeciętnych parametrów klimatycznych: opadów, temperatury, kierunków wiatrów, ale równie często dzieje się to w wyniku sytuacji ekstremalnych jak powódzie, silne wiatry i ulewy. Różnorodność biologiczna pod wpływem tych zmian ulega stopniowym przekształceniom. Spodziewane ocieplenie się klimatu spowoduje migrację gatunków, w tym obcych inwazyjnych, wraz z równoczesnym wycofywaniem się tych gatunków, które nie są przy stosowane do wysokich temperatur i suszy latem, a dobrze znoszą ostre mrozy. Migracje gatunków, będące formą ich adaptacji do zmian klimatu, mogą jednak zostać uniemożliwione przez „niedrożność ekologiczną” przekształconych przez człowieka krajobrazów: brak ciągłości ekologicznej formacji roślinnych, niedrożność korytarzy ekologicznych (tak rzecznych jak i leśnych), niskie nasycenie krajobrazu elementami przyrodniczymi mogącymi stanowić „wyspy środowiskowe” dla poszczególnych gatunków (np. drobnymi torfowiskami, mokradłami, oczkami wodnymi). W wyniku prognozowanych zmian klimatycznych będzie postępował zanik małych powierzchniowych zbiorników wodnych.

Do najważniejszych działań proponowanych w projekcie mpzp mogących mieć potencjalny wpływ na topoklimat i stan higieny atmosfery należą:

- (1) Lokalizacja obiektów liniowych – dróg;
- (2) Lokalizacja terenów produkcyjnych i usługowych;
- (3) Rolnicze wykorzystanie terenów;
- (4) Zachowanie i wprowadzenie zieleni.

(1) Lokalizacja obiektów liniowych – dróg – ogólnie, dla przedsięwzięć drogowych oddziaływanie na jakość powietrza atmosferycznego można podzielić na dwa etapy: I – etap budowy oraz II – etap eksploatacji. Niezależnie od etapu, w wyniku ingerencji w teren nastąpią emisje substancji gazowych powodujące pogorszenie składu powietrza atmosferycznego. Wśród nich znajdują się tzw. gazy cieplarniane (przede wszystkim CO₂) oraz spaliny. Skład jakościowy i ilościowy spalin jest zależny od rodzaju silnika i paliwa. Generalnie, najistotniejszymi substancjami powszechnie występującymi w spalinach są: tlenek węgla, tlenki azotu, tlenki siarki, aldehydy, węglowodory, ozon, pył zawieszony i inne. Na etapie budowy oddziaływanie będzie ograniczone do stosunkowo małej powierzchni terenu. Także ilość pojazdów zaangażowana w prace wykonawcze, w stosunku do liczby docelowej ruchu drogowego, będzie niewielka. W związku z tym, nie przewiduje się znaczących, trwałych negatywnych skutków dla jakości powietrza wynikających z etapu budowy. Wielkość niepożądanego emisji dwutlenku węgla podczas ewentualnego²⁷ kładzenia mas asfaltowych w znacznej mierze będzie zależała od zastosowanych technologii i metod. Prognozuje się, że na etapie eksploatacji emisje spalin będą większe niż podczas fazy budowy, jednocześnie jednak rozłożone w czasie i w przestrzeni. Ilość prognozowanych samochodów w ciągu doby korzystających z drogi na omawianym obszarze będzie niewielka. Ponadto zastosowanie środków łagodzących oraz wdrażanie nowych technologii (zarówno konstrukcyjnych – silników, jak i materiałów pędnych – paliw) pozwoli na ograniczenie potencjalnego

²⁷ na tym etapie brak informacji ostatecznej co do rodzaju budulca poszczególnych odcinków dróg.

negatywnego wpływu na omawiany obszar. Wpływ na to będą miały zarówno administracyjne rozwiązania, zmierzające do płynnego ruchu pojazdów silnikowych (a tym samym spadku emisji spalin), jak również coraz większy odsetek nowoczesnych samochodów, które posiadają rygorystycznie niskie poziomy emisji substancji do powietrza (normy emisji spalin EURO 5 i EURO 6).

(2) Lokalizacja terenów produkcyjnych i usługowych – wprowadzenie nowej zabudowy kubaturowej może teoretycznie przyczynić się do pewnych zmian w kształtowaniu się warunków termiczno-wilgotnościowych analizowanego terenu. Użytkowane obszary, obecnie dobrze przewietrzone, ulegną częściowemu zabudowaniu. Przejawem takich przemian może być, teoretycznie, zwiększenie deficytu wilgoci i tlenu w powietrzu, a także poprzez wprowadzenie nowych barier w postaci budynków, pogorszenie warunków nawietrzania i przewietrzania omawianego obszaru. Jednak biorąc pod uwagę konkretne rozwiązania przewidziane w projekcie stwierdza się, że wpływ na topoklimat będzie praktycznie pomijalny. Wprowadzając nową zabudowę należy liczyć się również ze zwiększeniem ilości stacjonarnych źródeł emisji zanieczyszczeń. Wiele będzie zależało od konkretnych rozwiązań technologicznych. Na obecnym etapie oceny oddziaływania należy zaznaczyć, że istnieje potencjalne negatywne oddziaływanie na stan atmosfery, gdyż dopuszcza się tu lokowanie zabudowy produkcyjnej. Jednakże należy mieć także na uwadze, że nawet najbardziej negatywnie oddziałujące instalacje zanim zostaną utworzone, będą musiały być ocenione pod tym kątem i będą musiały uzyskać odpowiednie zgody (środki zaradcze potencjalnym negatywnym oddziaływaniom będą zawarte w: w raporcie OOS, w decyzji środowiskowej, w pozwoleniu na budowę). Niezwykle istotne będzie skonfrontowanie planów rozwoju terenów produkcyjnych z rzeczywistym zagospodarowaniem terenów sąsiednich. Na obecnym etapie nie stwierdza się realnego zagrożenia dla klimatu (w tym mikroklimatu) w wyniku realizacji zabudowy na terenach przemysłowych. Przy eksploatacji należy stosować technologie, które spełniają odpowiednie normy, tak aby nie powodowały nadmiernej emisji zanieczyszczeń do atmosfery oraz zapobiegać szkodliwemu oddziaływaniu eksploatacji i ograniczać możliwość wtórnej emisji pyłów na środowisko. Zważywszy na dobre parametry przewietrzenia terenu ocenia się także, że potencjalnie szkodliwe substancje emitowane do środowiska nie będą się kumulowały w przestrzeni i czasie. Istnieje zatem duża szansa na brak znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze *sensu lato*. W projekcie planu określono zasady w stosunku do działań zapobiegawczych oraz środków technicznych, których zastosowanie powinno zapewnić należytą ochronę warunków klimatycznych i stanu higieny atmosfery.

(3) Rolnicze wykorzystanie terenów – funkcje pełnione na terenie użytków rolnych będą kontynuowane bez większych zmian, w wyniku czego nie należy spodziewać się znaczących zmian emisji. Co więcej, w perspektywie długookresowej, w wyniku prognozowanej wymiany maszyn rolniczych przez rolników, mogą nastąpić pewne spadki ilości zanieczyszczeń czy nawet eliminacja niektórych z nich (np. w nowoczesnych silnikach wysokoprężnych udało się uzyskać całkowite spalanie ditlenku azotu; natomiast starsze technologicznie ciągniki rolnicze i kombajny – baza maszynowa dominująca w gospodarstwach rolnych – charakteryzują się wyższymi emisjami oraz niecałkowitym spalaniem m.in. wspomnianego ditlenku azotu). Coraz

powszechniejsze staje się także stosowanie biopaliw, których produkcja odbywa się z wykorzystaniem biokomponentów pozyskiwanych ze źródeł „czystszych środowiskowo” w stosunku do procesów obróbki ropy naftowej. Ponadto sam proces spalania tego rodzaju paliw powoduje wytworzenie mniejszej ilości zanieczyszczeń względem spalania ropy.²⁸ Warto podkreślić także wzrastającą tzw. świadomość ekologiczną rolników oraz ich wiedza ogólna na temat tzw. zrównoważonego prowadzenia upraw i hodowli. Stosowanie na coraz szerszą skalę Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej pozwala znacznie ograniczać (w niektórych przypadkach nawet całkowicie eliminować) przedostawanie się do atmosfery zanieczyszczeń gazowych, w tym także stanowiących odory.

(4) Zachowanie i wprowadzenie zieleni – nasadzenia roślinności pozytywnie, w tym szczególnie zieleni wysokiej, wpływają na jakość powietrza atmosferycznego. Natomiast wpływ na topoklimat uwarunkowany jest kilkoma czynnikami – przede wszystkim zależy od: (1) lokalizacji nasadzeń, szczególnie względem istniejących powierzchni leśnych i zabudowań; (2) sposobu nasadzeń (gęstość siewu/sadzenia); (3) składu gatunkowego wybranych roślin. Z reguły zwiększenie lesistości czy nasadzeń roślinności poprawia także topoklimat, jednakże wspomniane czynniki mogą stanowić barierę dla właściwej cyrkulacji powietrza. Dlatego ważne jest dobranie odpowiedniej lokalizacji by nie tworzyć barier fizycznych dla swobodnych ruchów powietrza i unikać tworzenia warunków dla formowania się zastoisk powietrza. Celem kształtowania wymuszonego obiegu powietrza należy zastosować odpowiednią ilość nasadzeń dobranych nieprzypadkowo gatunków drzew i krzewów. Należy bowiem pamiętać o takich choćby aspektach jak: różne powierzchnie „bryły” tworzone przez poszczególne gatunki drzew; odporność na warunki atmosferyczne; swoiste reakcje fizjologiczne roślin (np. gatunki iglaste rosnące w zacienieniu wykazują tendencję do utraty igieł – osłabienie funkcji wiatrochronnej czy estetycznej) i inne. Ponadto lokalizowanie zieleni powinno uwzględniać zasady stosowania gatunków rodzimych w krajobrazie otwartym, zasad ich doboru zgodnie z charakterystyką gatunku (szybki wzrost, gęstość korony) oraz ze wskazaniem dostosowywania nasadzeń do potrzeb bytowych ptaków, z udziałem drzew wysokich: buk zwyczajny, grab zwyczajny, klon (zwyczajny), jesion wyniosły, wiąz (polny lub szypułkowy), lipa drobnolistna, dąb (szypułkowy, bezszypułkowy), sosna czarna, modrzew europejski; drzew średniowysokich: olsza czarna, grab zwyczajny, wierzba iwa, jarzab pospolitych oraz krzewów: głóg, śnieguliczka biała, ligustr pospolity, suchodrzew tatarski, dereń biały lub lilak.

Reasumując, realizacja zapisów projektu mpzp nie powinna przyczynić się do pogorszenia stanu higieny atmosfery, zwieszenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych powyżej poziomów dopuszczalnych oraz niekorzystnych zmian klimatu (w tym mikroklimatu).

2. Wpływ na klimat akustyczny

Zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, należy wskazać tereny, które należą do poszczególnych rodzajów terenów (wskazanych w art. 113 ust. 2 ww. ustawy), dla których

²⁸ za: van Loon G.W., Duffy S.J. 2008. *Chemia Środowiska*. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.

ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*²⁹.

W projekcie analizowanego planu miejscowego określono takie tereny:

- **MW** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego;
- **MNW-U** jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych;
- **UE, UK i UR** jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
- **ZP** jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Do najważniejszych działań proponowanych w projekcie mpzp mogących mieć potencjalny wpływ na klimat akustyczny omawianego obszaru należą:

- (1) Lokalizacja obiektów liniowych – dróg;
- (2) Lokalizacja terenów produkcyjnych i usługowych;
- (3) Rolnicze wykorzystanie terenów.

(1) Lokalizacja obiektów liniowych – dróg – ogólnie oddziaływanie poprzez emisje hałasu związane z lokalizacją dróg można podzielić na dwa etapy: I – etap budowy oraz II – etap eksploatacji. Warto podkreślić, że to na etapie budowy spodziewane są największe emisje hałasu; będzie to jednak hałas krótkotrwały, nie kumulujący się w czasie. Podczas eksploatacji, w wyniku zastosowanych środków łagodzących lub ograniczeń administracyjnych można będzie ograniczyć skutki emisji hałasu z pojazdów silnikowych. Ważne będzie zachowanie komfortu akustycznego na obszarach tego wymagających. W celu prawidłowego kształtowania klimatu akustycznego w odniesieniu do terenów wymagających komfortu akustycznego w środowisku, w razie konieczności wskazuje się podjęcie działań poprawiających klimat akustyczny na danym terenie. Mogą to być m.in. ograniczenie ruchu i parkowania pojazdów ciężkich na terenach wymagających utrzymania odpowiedniego komfortu akustycznego, poprzez odpowiednie zakazy ruchu i organizowanie wydzielonych parkingów czy w końcu poprzez stosowanie administracyjnych ograniczeń prędkości obniżających poziom hałasu generowany przez ruch uliczny. W przypadku gdy na terenach podlegających ochronie akustycznej możliwe są przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, należy bezwzględnie zastosować skuteczne środki techniczne i inne, zmniejszające te emisje hałasu do poziomu dopuszczalnego, określonego w przepisach szczególnych. Konsekwentnie realizowane ww. działania w optymalnym stopniu zabezpieczą tereny wymagające zachowania komfortu akustycznego w środowisku przed ponadnormatywnymi emisjami hałasu i pogorszeniem klimatu akustycznego.

(2) Lokalizacja terenów produkcyjnych i usługowych – generalnie istnienie terenów produkcyjnych i usługowych pociąga za sobą pewne potencjalne zagrożenie dla klimatu akustycznego. Zgodnie z art. 114 ust. 1 *Ustawy Prawo ochrony środowiska*, przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach

²⁹ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112)

lub różnych zasadach zagospodarowania, należy wskazać tereny, które należą do poszczególnych rodzajów terenów (wskazanych w art. 113 ust. 2 ww. ustawy), dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*³⁰. Na obecnym etapie oceny oddziaływania należy zaznaczyć, że istnieje potencjalne negatywne oddziaływanie na stan klimatu akustycznego. Związany będzie z pracami budowlanymi oraz ruchem samochodowym w trakcie realizacji nowej zabudowy. Źródłem hałasu będą głównie roboty budowlane prowadzone przy użyciu sprzętu i maszyn. Hałas będzie miał charakter okresowy. Na etapie użytkowania hałas związany będzie m.in. z pojazdami mechanicznymi, pracami przeładunkowymi, czy z funkcjonowaniem urządzeń i maszyn. Jednak nie można stwierdzić, czy obecność terenów produkcyjnych będzie powodowała przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, zgodnie z przepisami odrębnymi. Obowiązujące przepisy nakładają na właściciela obiektu obowiązek przeprowadzenia pomiarów kontrolnych hałasu jeszcze przed przekazaniem inwestycji do użytkowania. Ten aspekt będzie musiał być sprawdzony szczegółowo na poziomie oceny oddziaływania konkretnego przedsięwzięcia na środowisko. Teraz wskazuje się na potencjalne zagrożenie płynące z takiego zagospodarowania terenu jakie jest przedstawione w projekcie mpzp.

(3) Rolnicze wykorzystanie terenów – kontynuacja tego sposobu gospodarowania będzie powodowała dalsze emisje hałasu. Są to jednak emisje krótkoterminowe, nie kumulujące się w czasie oraz najczęściej o źródle emisji z dala od obszarów, dla których przestrzegany powinien być komfort akustyczny. Ponadto ocenia się, że w wyniku stopniowej modernizacji i wymiany zasobów maszynowych przez rolników, nastąpi w dłuższym okresie czasowym poprawa komfortu akustycznego. Nowsze bowiem maszyny rolnicze odznaczają się wyższą kulturą pracy silników co ma przełożenie na niższą emisję hałasu. Ponadto wyższa sprawność tych maszyn oraz zastosowanie zdobyczy technologicznych w technicznych rozwiązaniach skracają na ogół czas pracy tych maszyn potrzebny do wykonania założonej pracy, a więc pośrednio czas emisji hałasu.

W celu prawidłowego kształtowania klimatu akustycznego w odniesieniu do terenów wymagających komfortu akustycznego w środowisku, w razie konieczności wskazuje się podjęcie działań poprawiających klimat akustyczny Miasta. Mogą to być m.in. czynności mające na celu: zachowania bezpiecznej odległości terenów, dla których musi być zachowany odpowiedni komfort akustyczny od źródeł hałasu; planowania przegród przeciwhałasowych w miejscach, w których zachowanie bezpiecznej odległości od źródeł hałasu nie jest możliwe; przekształcania terenów zabudowy rozmieszczonej wzdłuż dokuczliwych źródeł hałasu w tereny nieposiadające wymagań akustycznych. Nowe obiekty budowlane powinny być lokalizowane na obszarach gwarantujących zachowanie komfortu akustycznego (dla terenów podlegających ochronie akustycznej), poza zasięgiem negatywnych oddziaływań (tzn. nadmiernych emisji hałasu, wibracji).

³⁰ Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 112)

Środki techniczne, technologiczne lub organizacyjne ograniczające emisje hałasu, które należałoby zastosować w przypadku przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu to przede wszystkim:

- zastosowanie urządzeń technicznych spełniających wymagania w zakresie dopuszczalnych równoważnych poziomów mocy;
- ograniczenie zbędnych tras przejazdu pojazdów mechanicznych;
- zachowanie odpowiednich odległości od ich źródeł;
- odpowiednie usytuowanie i ukształtowanie budynku;
- stosowanie elementów amortyzujących drgania oraz osłaniających i ekranujących przed hałasem;
- przegrody zewnętrzne i wewnętrzne oraz ich elementy powinny mieć izolacyjność akustyczną;
- dostosowanie lokalizacji inwestycji do powierzchni terenu.

Zastosowanie ww. działań zapobiegawczych oraz środków technicznych, w przypadku przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, powinno zapewnić należyłą ochronę klimatu akustycznego. Konsekwentnie realizowane ww. działania skutecznie zabezpieczą tereny wymagające zachowania komfortu akustycznego w środowisku przed ponadnormatywnymi emisjami hałasu i pogorszeniem klimatu akustycznego. Uwzględniając lokalne uwarunkowania środowiskowe i przestrzenne stwierdza się, iż rozwiązania wskazane powyżej mogą być zastosowane na obszarze opracowania.

3. Oddziaływanie na krajobraz³¹

Oceniając oddziaływanie projektu mpzp na krajobraz należy zaznaczyć, że krajobraz ma wiele znaczeń i płaszczyzn ujęcia.

„*Krajobraz materialny*” (*matterscape*) jest rzeczywistością fizyczną, opisaną jako system podległy prawom natury. W tym ujęciu można wyróżnić: (1) *strukturę krajobrazu*, czyli przestrzenne relacje między jednostkami krajobrazowymi; (2) *funkcjonowanie krajobrazu*, czyli interakcje między przestrzennymi jednostkami krajobrazowymi; (3) *zmiennność*, czyli przekształcenia struktury i funkcji układu jednostek ekologicznych w czasie.

„*Krajobraz jako pojęcie społeczno-prawne*” (*powerscape*) jest stworzony przez społeczność jako system norm i celów. Normy te są sformalizowane (akty prawne) oraz niesformalizowane (wywodzące się z tradycji, zwyczajów). Krajobraz w tym ujęciu to system norm, które regulują zasady postępowania danej społeczności w odniesieniu do otaczającego krajobrazu. Nie mają one charakteru uniwersalnego – są indywidualne dla różnych społeczności.

„*Krajobraz mentalny*” (*mindscape*) istnieje w „wewnętrznym świecie” każdej jednostki. Rzeczywistość wewnętrzna jest wytworem świadomości. Krajobraz mentalny jest krajobrazem doświadczanym przez ludzi; jest systemem indywidualnych wartości, sądów, odczuć, znaczeń nadawanych przestrzeni i jej komponentom. Krajobraz ma również wymiar percepcyjny, estetyczny, artystyczny i egzystencjalny. Taki krajobraz można badać jedynie przy

³¹ na podstawie: Kupidura A., Łuczewski M., Kupidura P. 2011. Wartość krajobrazu. Rozwój przestrzeni obszarów wiejskich. PWN, Warszawa.

uwzględnieniu osoby obserwatora. Sam krajobraz zaś odbieramy przez nasze zmysły, dlatego poza rolą obserwatora istotne w ocenie krajobrazu będzie także miejsce, w którym obserwator się znajduje i z którego krajobraz jest kontemplowany. W takim rozumowaniu sama ocena krajobrazu powinna zatem skupić się na percepcyjnym podejściu do przestrzeni i na jej walorach estetycznych.

Wartość ogólna krajobrazu jest zagadnieniem bardzo złożonym, bowiem krajobraz nie ma charakteru statycznego, podlega permanentnie zmianom. Relacje pomiędzy elementami przyrodniczymi i kulturowymi zmieniają się w czasie i przestrzeni, tworząc *tożsamość miejsca*. Dopiero znając tożsamość miejsca można podjąć próbę oceny oddziaływania nań planowanych zmian w zagospodarowaniu przestrzennym Miasta.

Lokalizacja nowych obiektów, w tym budowlanych, nie będzie korzystna oraz będzie wpływać na krajobraz szczególnie terenu do tej pory niezabudowanego. Biorąc jednak pod uwagę, że w obecnym stanie teren ten przewidziany jest do realizacji zabudowań o charakterze mieszkaniowym uznaje się, że realizacja projektu mpzp nie będzie szczególnie niekorzystna dla krajobrazu. Obszar objęty projektem mpzp jest przekształcony antropogenicznie. Trzeba też podkreślić, że istniejące obecnie tereny stanowią krajobraz antropogeniczny i pod kątem oceny naturalności ma on *de facto* niską wartość.

Ocena charakteru tych zmian nie jest jednoznaczna, zależy od subiektywnych odczuć, czyli może być różnie odbierana przez różnych odbiorców. Postrzeganie nowej zabudowy może być pejoratywne, ale dla mieszkańców, którzy potrzebują miejsc do mieszkania i funkcjonowania, brak nowej zabudowy w tym miejscu będzie bardziej uciążliwy niż utracone walory estetyczne (co jest zresztą odczuciem subiektywnym).

Plan zawiera zapisy minimalizujące negatywny wpływ na krajobraz. W celu ochrony krajobrazu w planie zawarto zapisy:

- wyznaczające minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej;
- wyznaczające maksymalny udział powierzchni zabudowy
- wyznaczające maksymalną wysokość zabudowy;
- lokalizację zabudowy zgodnie z wyznaczonymi na rysunku planu liniami zabudowy;
- brak scaleń gruntów;
- powstrzymanie zabudowy rozproszonej;
- działania prośrodowiskowe (ochrona powierzchni ziemi, wód zgodnie z przepisami odrębnymi, ochronę pomników przyrody oznaczonych na rysunku planu, zgodnie z przepisami odrębnymi, nakaz zachowania istniejących potoków i cieków wodnych, utrzymania ich drożności oraz ciągłości ich funkcjonowania).

Działania te umożliwią zapewnienie warunków życia dla organizmów żywych, zachowanie odpowiedniego poziomu produkcji materii organicznej oraz warunków infiltracji wód opadowych i roztopowych. Wprowadzenie zieleni jest niezwykle ważne z punktu widzenia ochrony bioróżnorodności. Będą one stanowić częściową rekompensatę strat poniesionych przez środowisko w wyniku usunięcia zieleni kolidującymi z nowymi inwestycjami. Zapisy te ograniczą negatywne zmiany, umożliwiając jednocześnie wytworzenie nowych terenów o korzystnych walorach estetycznych i krajobrazowych.

W dniu 30 marca 2017 roku Zarząd Województwa Małopolskiego podjął Uchwałę Nr 485/17 w sprawie przystąpienia do sporządzenia projektu audytu krajobrazowego dla województwa małopolskiego oraz wyznaczenia jednostki odpowiedzialnej za realizację zadania, dodatkowo Obwieszczeniem z 2019 roku Zarząd Województwa Małopolskiego zawiadomił o przystąpieniu do sporządzenia projektu audytu krajobrazowego dla województwa małopolskiego. Z uwagi na trwające prace nad audytem, nie wskazuje się wniosków do opracowania.

W związku z powyższym, realizacja tych ustaleń planu nie będzie miała znaczącego wpływu na krajobraz oraz będzie zgodna z Europejską Konwencją Krajobrazową, przyjętą we Florencji 20 października 2000 r., a ratyfikowaną przez Polskę 27 września 2004 r. (Dz. U. z 2006 r., nr 14 poz. 98).

4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę

W kontekście oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze, przekształcenia powierzchni ziemi są szczególnie istotne, gdyż wpływają na zmiany pozostałych komponentów środowiska przyrodniczego, a ponadto należą do zmian trwałych i długo-terminowych. Niewielkiej niwelacji mogą ulec jedynie tereny, na których staną nowe budynki oraz powstaną lokalne drogi i elementy infrastruktury technicznej. Prace związane z realizacją tego typu zagospodarowania zawsze wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Powstają nasypy z gruntu wybranego pod fundamenty nowych obiektów budowlanych oraz z wykopów pod sieci podziemnej i naziemnej infrastruktury technicznej. Wykopy związane z fundamentowaniem budynków powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować. Prace ziemne będą na ogół dotyczyć strefy przypowierzchniowej gruntu. W efekcie końcowym tych prac powierzchnia terenu zostanie miejscami nieznacznie podniesiona, bez zasadniczego wpływu na jego ogólną strukturę.

Projektowane obiekty będą miały standardowe posadowienie, czyli do głębokości ok. 2,0 m p.p.t. i w tych przypadkach przekształcenia rzeźby związane z zainwestowaniem będą niewielkie. Projekt planu dopuszcza jednak lokalizację kondygnacji podziemnych, należy się przez to spodziewać ingerencji w głębsze warstwy ziemi. Realizacja założonych ustaleniami planu inwestycji na terenach do tej pory niezabudowanych będzie wymagać znacznego przeobrażenia powierzchni ziemi i ukształtowania terenu, zwłaszcza, że planowane zainwestowanie będzie wymagało prac ziemnych z użyciem ciężkiego sprzętu, w tym wykonania głębokich wykopów. Nieuniknioną konsekwencją tego będą przede wszystkim przemieszczenia znacznych ilości mas ziemnych, zmiany w dotychczasowym ukształtowaniu terenu oraz właściwościach podłoża, zagęszczenie gruntów, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej poprzez wprowadzenie warstw kruszyw naturalnych oraz nieprzepuszczalnych warstw bitumicznych, wprowadzenie do profilu glebowego elementów konstrukcyjnych budynków, a także różnego rodzaju materiałów, wpływających na zmianę dotychczasowych właściwości podłoża (np. jego przepuszczalności). W przypadku zaistnienia awarii maszyn używanych na placu budowy, może dojść do niekorzystnej sytuacji przenikania różnego rodzaju zanieczyszczeń do gleb i wód podziemnych.

Skutkiem powstania nowych budynków, czy elementów infrastruktury będzie także, szczególnie w rejonach, w których naturalna gleba nie spełnia technicznych wymogów

lokalizacji obiektów, zmiana warunków podłoża tj. usunięcie warstwy próchniczej oraz zagęszczenie i uszczelnienie gruntów. Może tu dojść do wymiany gruntu. Ponadto na terenach przeznaczonych pod nową zabudowę nastąpi ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej.

Długoterminową ingerencją w warunki podłoża będzie również lokalizacja zbiorników bezodpływowych na ścieki dopuszczona do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej. Ich budowa oraz eksploatacja może także – w przypadku awarii – potencjalnie spowodować zanieczyszczenie środowiska gruntowo-wodnego oraz destabilizację stosunków wodnych (m.in. zanieczyszczenie mikrobiologiczne) co grozi zanieczyszczeniem bakteriologicznym i chemicznym wody. By zapobiec ewentualnym zanieczyszczeniom należy regularne (biorąc pod uwagę zużycie wody) opróżniać zbiornik przez przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie oraz sprawdzać stan techniczny zbiorników.

Na terenie opracowania występują osuwiska okresowo aktywne wg opracowania „Mapa osuwisk dla Gminy Miasto Zakopane” (SOPO). Wskazane jest wykonanie badań geologiczno-inżynierskich, w celu rozpoznania i oceny warunków gruntowo-wodnych pod kątem przydatności dla zagospodarowania terenu. Nie powinno się prowadzić działań, które mogą doprowadzić do uaktywnienia ruchów masowych na terenie zagrożonym ruchami masowymi ziemi.

Przekształcenia powierzchni ziemi zależą będą w dużej mierze od rozwiązań technicznych. Dla optymalnego zabezpieczenia powierzchni ziemi i gleby przed degradacją, prace budowlane należy prowadzić tak, aby zapobiec ewentualnym zjawiskom geomechanicznym. Prace ziemne tj. niwelacje i wykopy należy wykonywać w okresach o niskich opadach, a odsłonięte powierzchnie trzeba zabezpieczać przed możliwością niekontrolowanych przepływów wód opadowych lub spływowych. Rowy odwodnieniowe należy zabezpieczyć technicznie lub biologicznie przed erozyjnym działaniem wody. Ponadto ze względu na trwały charakter zmian powierzchni ziemi w wyniku realizacji ustaleń projektu planu, równie ważne są zapisy ustalające maksymalną powierzchnię zabudowy oraz minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej, jaki musi być zachowany w powierzchni działki budowlanej. W ramach powierzchni biologicznie czynnych możliwe jest założenie zieleni. Należy podkreślić, że okrycie gruntu szatą roślinną pozytywnie oddziałuje na powierzchnię ziemi i właściwości gruntu bowiem umożliwia między innymi zachodzenie procesów glebotwórczych, umożliwia wsiąkanie wód opadowych i roztopowych do gruntu oraz ochronę powierzchni ziemi np.: przed erozją.

5. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Teren objęty opracowaniem znajduje się w granicach:

- obszaru i terenu górniczego „Szymoszkowa” (nr w rejestrze 5/1/76), utworzonych Koncesją nr 4/2009 wydaną przez Ministra Środowiska dnia 4.03.2009 r.;
- obszaru górniczego „Zakopane” wyznaczonego dnia 29.11.1967 r. przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej i terenu górniczego „Zakopane” utworzonego Koncesją nr 6/98 wydaną przez Ministra Środowiska i Zasobów Naturalnych i Leśnictwa dnia 01.07.1998 r. (nr w rejestrze 5/1/51);
- udokumentowanego złoża wód termalnych „Szymoszkowa” nr 11402;
- udokumentowanego złoża wód termalnych „Zakopane” nr 7958;

- udokumentowanego złoża wód termalnych „Furmanowa PIG-1” nr 7961. Złoże nieużytkowane – obszar górniczy „Podhale” (nr w rejestrze 5/1/55) zniesiony 19.10.2005 r.

W ramach ustaleń projektu nie przewiduje się użytkowania złóż surowców naturalnych. Ewentualne wydobywania w przyszłości będą musiały zostać objęte osobną procedurą OOŚ, w której oszacuje się konkretne potencjalne zagrożenia i środki przeciwdziałające nim. W związku z tym na tym etapie nie przewiduje się oddziaływań znaczących na zasoby naturalne.

6. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Zagrożenie wód podziemnych wynikające z działalności człowieka w kontekście gospodarowania wodami należy rozumieć jako potencjalną możliwość pogorszenia jakości lub zmniejszenia ilości wód, prowadząca do ograniczenia dostępnych do wykorzystania zasobów wód podziemnych dobrej jakości. Z przyrodniczego punktu widzenia zagrożenie wód podziemnych to możliwość zmiany ilości bądź cech fizyczno-chemicznych wody w stosunku do warunków naturalnych, na ogół spowodowanej bezpośrednio lub pośrednio działalnością człowieka.³²

Przez teren opracowania przepływają cieki wodne: Potok Cicha Woda, Krzeptowski Potok, Potok zza Bramki, Samków Potok, Walczaków Potok, Potok Młyniska (prawe dopływy Cichej Wody), Dziadusiów Potok, Szymoszków Potok (lewe dopływy Cichej Wody) oraz drobne bezimienne cieki stałe i okresowe.

Południowa część obszaru objętego planem znajduje się w obszarze udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych „Zbiornik Zakopane” – GZWP nr 441.

Na obszarze objętym projektem mpzp brak jest ujęć wód podziemnych.

Ogólne przedstawienie zagrożeń wód podziemnych mogących potencjalnie występować na omawianym terenie przedstawiono w tabeli nr 4.

Zagrożenie ilościowe (zmniejszenie zasobów wód)	Zagrożenie jakościowe wód (zanieczyszczenie, pogorszenie jakości)	
	Przyczyny/ogniska zanieczyszczeń	Zmiany krążenia wód, które wywołują zmiany chemiczne
(1) Zmiany warunków krążenia wód (2) Odwodnienia budowlane (3) Nadmierna eksploatacja zasobów wód (4) Ograniczenie zasilania	(1) Spływy i przesiąkanie zanieczyszczonych wód środkami ochrony roślin oraz nawozami (2) Deponowanie zanieczyszczeń atmosferycznych z opadem i przesiąkanie (3) Zanieczyszczenia wód powierzchniowych (4) Awarie i katastrofy	(1) Nadmierna eksploatacja wód zmieniająca warunki hydrochemiczne (2) Łączenie poziomów wodonośnych o różnej jakości wód (3) Przecięcie lub usunięcie warstw izolujących (4) Nawadnianie i melioracje rolnicze

³² za: Macioszyk A. (red.). 2006. Podstawy hydrogeologii stosowanej. PWN, Warszawa.

Tabela 4. Potencjalne zagrożenie wód podziemnych na omawianym terenie. Na podstawie: Macioszyk A. (red.). 2006. Podstawy hydrogeologii stosowanej. PWN, Warszawa, zmienione.

Poniżej przedstawiono analizę stanu i zagrożeń dla wód powierzchniowych i podziemnych na omawianym terenie, w tym tych, które mogą potencjalnie uwidocznić się w wyniku realizacji projektu mpzp.

Ochrona jednolitych części wód na terenie Miasta Zakopane polega na: likwidacji istniejących ognisk zanieczyszczeń; dążeniu do pełnego zwodociągowania i uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej w powiązaniu z oczyszczalnią ścieków; dążeniu do podniesienia klasy czystości wód powierzchniowych, stanowiących potencjalne źródła zasilania dla wód podziemnych poprzez przesączanie; likwidacji nieodpowiednio urządzonych składowisk odpadów; ulepszaniu lokalnych form unieszkodliwiania ścieków w rejonach rozproszonego osadnictwa będącego poza zasięgiem kanalizacji. Wraz z realizacją zabudowy na obszarze Miasta powstaną nowe źródła ścieków komunalnych.

Zgodnie z projektem mpzp ścieki komunalne będą odprowadzane docelowo systemem kanalizacji sanitarnej, a więc zcentralizowanym, łatwym w nadzorowaniu rozwiązaniem. To rozwiązanie jest korzystne.

Według Ustawy z 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 960 ze zm.) celem ochrony wód jest osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych, jednolitych części wód podziemnych oraz obszarów chronionych, a także poprawa jakości wód oraz biologicznych stosunków w środowisku wodnym i na terenach podmokłych.

Zakazuje się wprowadzania ścieków:

- 1) bezpośrednio do wód podziemnych;
- 2) do wód:
 - a) powierzchniowych, jeżeli byłoby to sprzeczne z warunkami wynikającymi z istniejących form ochrony przyrody, stref ochrony zwierząt łownych albo ostoi utworzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, a także stref ochronnych ujęć wody ustanowionych na podstawie art. 135 ust. 1 oraz obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych ustanowionych na podstawie art. 141 ust. 1,
 - b) powierzchniowych w obrębie kąpielisk, miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli i plaż publicznych nad wodami oraz w odległości mniejszej niż 1 kilometr od ich granic,
 - c) stojących,
 - d) jezior, jeżeli czas dopływu ścieków do jeziora byłby krótszy niż 24 godziny,
 - e) cieków naturalnych oraz kanałów będących dopływami jezior, jeżeli czas dopływu ścieków do jeziora byłby krótszy niż 24 godziny;
- 3) do ziemi:
 - a) zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1, jeżeli byłoby to niezgodne z warunkami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 2,

- b) jeżeli byłoby to sprzeczne z warunkami wynikającymi z istniejących form ochrony przyrody, stref ochrony zwierząt łownych albo ostoj utworzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, a także stref ochronnych ujęć wody ustanowionych na podstawie art. 135 ust.1 oraz obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych ustanowionych na podstawie art. 141 ust. 1,
- c) jeżeli stopień oczyszczania ścieków lub miąższość utworów skalnych nad zwierciadłem wód podziemnych nie stanowi zabezpieczenia tych wód przed zanieczyszczeniem,
- d) w pasie technicznym,
- e) w odległości mniejszej niż 1 kilometr od granic kąpielisk, miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli oraz plaż publicznych nad wodami.

Środki techniczne zabezpieczające wody podziemne przed zanieczyszczeniem wód podziemnych to m.in.:

- zabezpieczenia izolujące potencjalne lub rzeczywiste ogniska zanieczyszczeń w postaci np. ekranów w połączeniu z drenażem;
- tworzeniu barier hydraulicznych np. studni uniemożliwiających napływ wód zanieczyszczonych do ujęć;
- stosowanie bezściekowych technologii w produkcji przemysłowej;
- napowietrzanie wód stojących;
- zamykanie obiegów wodnych w cyklach produkcyjnych i odzysk wody ze ścieków;
- utylizacja wód kopalnianych oraz powtórne wtłaczanie tych wód do górotworu;
- zabezpieczanie hałd i wysypisk śmieci;
- oczyszczanie ścieków i unieszkodliwianie osadów ściekowych.

Potencjalnie negatywne oddziaływania o charakterze lokalnym i czasowym mogą wystąpić na etapie prowadzenia robót budowlanych związanych z wykonaniem wykopów pod fundamenty nowych budynków, a także na terenach związanych z inwestycjami prowadzonymi w zakresie infrastruktury technicznej. Na etapie realizacyjnym istnieje potencjalne zagrożenie dla jakości wód podziemnych, wynikające z wytwarzania na terenie inwestycji budowlanych różnego rodzaju odpadów i ścieków. W celu ograniczenia możliwości zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego ściekami i odpadami powstającymi na etapie realizacji inwestycji, należy zorganizować zaplecze budowy w sposób zabezpieczający podłoże przed zanieczyszczeniami substancjami ropopochodnymi (na terenie placów postojowych dla maszyn i środków transportu), wyposażyć je w pomieszczenia socjalno-bytowe dla pracowników, przenośne toalety dla pracowników oraz skład materiałów budowlanych. Powstałe w czasie realizacji inwestycji ścieki i odpady powinny być usuwane z terenu budowy zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi i normami. Powyższe zagadnienia regulowane są przez przepisy odrębne i nie stanowią zakresu ustaleń mpzp, niemniej będą miały istotne znaczenie dla jakości środowiska gruntowo-wodnego na terenach przeznaczonych w projekcie mpzp pod zabudowę.

W przypadku lokalizacji dopuszczonych w planie kondygnacji podziemnych oddziaływania na wody podziemne mogą być większe, bowiem realizacja takich inwestycji wiąże się z prowadzeniem prac ziemnych na większej głębokości. Ich realizacja może

spowodować zakłócenie naturalnego przepływu wód, w przypadku, kiedy zwierciadło wód gruntowych zalegać będzie w strefie powyżej projektowanego poziomu posadowienia obiektu. Oddziaływania na środowisko wodne mogą wynikać z prowadzenia prac odwodnieniowych oraz nieprawidłowego odprowadzania wód opadowych, roztopowych lub też ścieków z rejonu budowy. Budowa kondygnacji podziemnych, w zależności od warunków gruntowo-wodnych, a zwłaszcza głębokości zalegania warstwy wodonośnej, spowodować może pewne utrudnienia w ich dotychczasowym przepływie lub zmianę jego reżimu. Dlatego w przypadku realizacji inwestycji budowlanych z kondygnacjami podziemnymi niezbędne może być wykonanie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej z elementami badań hydrogeologicznych. W zależności od wyników tych badań, zwłaszcza w zakresie głębokości i rodzaju zalegania wód gruntowych oraz kierunku ich przepływu, niezbędne może okazać się wskazanie metody odwodnienia terenu inwestycji, która pozwoli na utrzymanie w możliwie niezmienionym stanie warunków wodnych w rejonie inwestycji.

Zabudowania i utwardzenie terenu skutkują trwałym uszczelnieniem terenu oraz ograniczeniem powierzchni umożliwiającej infiltrację wód opadowych lub roztopowych. Może to powodować większy odpływ wód opadowych. Ponadto odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej powoduje, że ok. 70% tych wód jest bezpowrotnie tracona, gdyż systemami kanalizacji odprowadzana jest do rzek, a następnie mórz. Skutkiem czego może być obniżenie się poziomu wód gruntowych, zmniejszenia ich zasobów i nadmiernego przesuszania gruntu.

W trakcie budowy (w przypadku sytuacji awaryjnych np. awarii silników sprzętu budowlanego) zbiorników bezodpływowych może dojść do przedostania się zanieczyszczeń ropopochodnych do wód powierzchniowych oraz wód gruntowych. Wskazane jest aby prace budowlane wykonywać ze szczególną ostrożnością oraz przy zapewnieniu wykorzystania sprawnego sprzętu budowlanego posiadającego odpowiednie atesty.

Eksploatacja zbiorników bezodpływowych może – w przypadku awarii – potencjalnie spowodować zanieczyszczenie środowiska gruntowo-wodnego oraz destabilizację stosunków wodnych (m.in. zanieczyszczenie mikrobiologiczne) co grozi zanieczyszczeniem bakteriologicznym i chemicznym wody. Ścieki bytowe wprowadzane do gruntu lub wód powierzchniowych mają istotny wpływ na jakość wód podziemnych, powodując podwyższoną zawartość związków azotowych, fosforu, chlorków, wodorowęglanów, sodu, potasu oraz występowanie podwyższonych stężeń metali ciężkich w wodach gruntowych. Zwiększona dawka odżywczych i organicznych związków pochodzenia ściekowego, przyspieszają proces zarastania jezior glonami i ich rozmnażanie, w wyniku tego następuje zwolnienie rozkładu obumarłych roślin i zwierząt, co prowadzi do starzenia się jezior. Środki techniczne zabezpieczające wody podziemne przed zanieczyszczeniem to m.in.:

- a) prowadzenie inwentaryzacji zbiorników bezodpływowych;
- b) sprawdzanie stanu technicznego zbiorników bezodpływowych poprzez:
 - sposobu zagospodarowania ścieków bytowych,
 - parametrów zbiorników bezodpływowych (konstrukcja, ilość, pojemność),
 - sposobu uszczelnienia dna zbiornika (rodzaj),

- daty ostatniego opróżnienia zbiornika oraz częstotliwość opróżniania w ciągu roku (w tym dane podmiotu upoważnionego do usuwania nieczystości ciekłych, numer umowy).

W zakresie infrastruktury technicznej wskazano dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z indywidualnych ujęć w przypadku braku sieci wodociągowej.

W związku z realizacją indywidualnych ujęć może wystąpić m.in. obniżenie zwierciadła wód gruntowych, przesuszenie torfowisk i obszarów podmokłych, redukcja odpływu podziemnego do rzek, infiltracja z koryt wód powierzchniowych, okresowy zanik przepływu, zmiany jakości wód podziemnych w warunkach eksploatacji. Brak ustabilizowanego zwierciadła wody w dłuższym okresie czasu powoduje ilość studni eksploatowanych równocześnie, co zależy od aktualnego poboru wody, wymuszonego zapotrzebowaniem na wód. Ochronę ujęć wody oraz zbiorników wód śródlądowych należy realizować poprzez m.in. tworzenie stref ochronnych.

Według Prawa wodnego strefa ochronna obejmuje:

- wyłącznie teren ochrony bezpośredniej albo
- teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej.

Strefę ochronną obejmującą wyłącznie teren ochrony bezpośredniej ustanawia się dla każdego ujęcia wody, z wyłączeniem ujęć wody służących do zwykłego korzystania z wód. Teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych wyznacza się na podstawie ustaleń zawartych w dokumentacji hydrogeologicznej tego ujęcia.

Jeżeli czas przepływu wód od granicy obszaru zasilania do ujęcia jest dłuższy od 25 lat, teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych wyznacza się z uwzględnieniem obszaru wyznaczonego 25-letnim czasem wymiany wód w warstwie wodonośnej.

Na terenie ochrony bezpośredniej zakazuje się użytkowania gruntów do celów niezwiązanych z eksploatacją ujęcia wody.

Na terenie ochrony bezpośredniej należy:

- odprowadzać wody opadowe lub roztopowe w sposób uniemożliwiający przedostawanie się ich do urządzeń służących do poboru wody;
- zagospodarować teren zielenią;
- odprowadzać poza granicę terenu ochrony bezpośredniej ścieki z urządzeń sanitarnych przeznaczonych do użytku dla osób zatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody;
- ograniczyć wyłącznie do niezbędnych potrzeb przebywanie osób niezatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody.

Na terenie ochrony pośredniej może być zakazane lub ograniczone wykonywanie robót lub czynności powodujących zmniejszenie przydatności ujmowanej wody lub wydajności ujęcia, obejmujących:

- wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi;
- rolnicze wykorzystanie ścieków;
- przechowywanie lub składowanie odpadów promieniotwórczych;
- stosowanie nawozów oraz środków ochrony roślin;
- budowę nowych dróg, linii kolejowych, lotnisk lub lądowisk;

- wykonywanie urządzeń melioracji wodnych oraz wykopów ziemnych;
- lokalizowanie zakładów przemysłowych oraz ferm chowu lub hodowli zwierząt;
- lokalizowanie magazynów produktów ropopochodnych oraz innych substancji, a także rurociągów do ich transportu;
- lokalizowanie składowisk odpadów niebezpiecznych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz obojętnych;
- mycie pojazdów mechanicznych;
- urządzenie parkingów, obozowisk oraz kąpielisk i miejsc okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli;
- lokalizowanie nowych ujęć wody;
- lokalizowanie cmentarzy oraz grzebanie martwych zwierząt;
- wydobywanie kopalin;
- wykonywanie odwodnień budowlanych lub górniczych;
- lokalizowanie budynków mieszkalnych oraz obiektów budowlanych związanych z turystyką;
- używanie statków powietrznych do przeprowadzania zabiegów rolniczych;
- urządzenie przyrzędów kiszonych; chów lub hodowlę ryb, ich dokarmianie lub zaniecanie;
- pojenie oraz wypasanie zwierząt;
- wydobywanie kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin zwód lub brzegu;
- uprawianie sportów wodnych;
- użytkowanie statków o napędzie spalinowym;
- lokalizowanie nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- składowanie opakowań po nawozach i środkach ochrony roślin;
- stosowanie i składowanie chemicznych środków zimowego utrzymania dróg.

Na gruntach rolnych lub leśnych położonych na terenach ochrony pośredniej może być wprowadzony obowiązek stosowania odpowiednich upraw rolnych lub leśnych.

W celu zminimalizowania negatywnego oddziaływania zawarto zapisy:

- wyznaczające minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej;
- wyznaczające maksymalny udział powierzchni zabudowy
- wyznaczające maksymalną wysokość zabudowy;
- lokalizację zabudowy zgodnie z wyznaczonymi na rysunku planu liniami zabudowy;

- ochronę wód zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ochronę wód Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 441 „Zbiornik Zakopane”, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakaz zachowania istniejących potoków i cieków wodnych, utrzymania ich drożności oraz ciągłości ich funkcjonowania;
- powiązanie sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci zgodnie z przepisami odrębnymi;
- odprowadzanie ścieków komunalnych i przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej z dopuszczeniem stosowania zbiorników bezodpływowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków;
- w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:
 - zagospodarowanie wód opadowych w granicach własnej działki, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - dopuszczenie odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej, szczelnych zbiorników, zbiorników retencyjnych lub studni chłonnych,
 - nakaz stosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych w granicach terenu objętego inwestycją, służących ochronie stosunków gruntowo-wodnych,
 - zakaz dokonywania zmian naturalnego spływu wód opadowych w celu kierowania ich na tereny sąsiednich nieruchomości,
 - dla terenów wymagających wyposażenia w urządzenia do oczyszczania wód opadowych i roztopowych obowiązek lokalizacji urządzeń podczyszczających na terenie inwestycji;
 - nakaz zachowania systemu rowów melioracyjnych na obszarze planu – w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się skanalizowanie otwartych rowów melioracyjnych przy zachowaniu ich przepustowości oraz kierunku odprowadzenia wody,
 - zakaz odprowadzania wód opadowych do systemu kanalizacji sanitarnej;
- zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii;
- nakaz realizacji rozwiązań technicznych gwarantujących dotrzymanie standardów jakości środowiska w granicach terenu inwestycji, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Korzystny wpływ na zminimalizowanie możliwości zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych będą miały zapisy regulujące prowadzenie gospodarki odpadami na analizowanym terenie. Wprowadzenie dla całego obszaru zagospodarowania odpadów, zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy oraz przepisami odrębnymi; ograniczy zagrożenia wynikające z nieodpowiedniego postępowania z odpadami, których ilość wzrośnie na skutek rozwoju zabudowy.

Realizacja zapisów ustalających sposób zagospodarowania poszczególnych terenów, jak również charakter oraz zakres przyjętych rozwiązań pozwala założyć, że realizacja nowych inwestycji na obszarze projektu planu nie spowoduje wystąpienia negatywnych oddziaływań

w odniesieniu do wód powierzchniowych i podziemnych w obrębie całej JCWP i JCWPd. Ocenia się, iż zastosowanie zabezpieczających środków technicznych pozwoli na skuteczną ochronę wód podziemnych i powierzchniowych. Mając na uwadze taką możliwość należy zapewniać dobry stan techniczny stosowanych zbiorników bezodpływowych.

W związku z powyższym ww. rozwiązania powinny w sposób optymalny zabezpieczyć środowisko gruntowo-wodne przez zanieczyszczeniem i nie przewiduje się negatywnych oddziaływań na zasoby ilościowe i jakościowe wód podziemnych i powierzchniowych.

Stwierdza się zatem, że realizacja projektu mpzp nie zwiększy ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określonych w "Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry" (Dz. U. z 2023 r., poz. 335). Realizacja ustaleń zmiany planu miejscowego polegająca na wprowadzeniu nowych inwestycji przy zachowaniu ustaleń związanych z ochroną wód i sposobem odprowadzania ścieków, nie powinna spowodować wzrostu ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych oraz do minimum ograniczyć negatywny wpływ na środowisko wodne.

7. Oddziaływanie na szatę roślinną, faunę oraz różnorodność biotyczną

Zarówno szata roślinna jak i flora omawianego obszaru jest przeciętna, a jej zróżnicowanie związane głównie z naturalnymi warunkami siedliskowymi i sposobem gospodarowania.

Dotychczasowe użytkowanie i zagospodarowanie terenu w znacznym stopniu przekształciło naturalne struktury biotyczne oraz ekologiczne. Na obszarze opracowania nie zachowały się żadne kompleksy leśne. Szata roślinna omawianego obszaru jest przeciętna, a jej zróżnicowanie związane głównie z naturalnymi warunkami siedliskowymi i sposobem gospodarowania. Tereny wolne od zabudowy porośnięte są zielenią niską (trawiastą) i towarzyszącą jej miejscami zielenią wysoką (zadrzewienia i zakrzewienia liściaste i iglaste), powstałe głównie w wyniku nasadzeń, o charakterze kępowym i szpalerowym. Pełnią funkcje ekologiczne, o zróżnicowanych warunkach siedliskowych, funkcje krajobrazotwórcze i estetyczne wzbogacając bioróżnorodność tego zurbanizowanego obszaru. W wielu przypadkach pełnią również funkcje izolacyjne (np. wzdłuż dróg, wzdłuż granic działek). Nasadzenia te tworzą zarówno gatunki drzew rodzimych, jak i drzew i krzewów ozdobnych (świerk (*Picea* A. Dietr.), jesion (*Fraxinus* L.), modrzew (*Larix* Mill.), sosna (*Pinus* L.), krzewy ozdobne)).

Zabudowie towarzyszy roślinność urządzona w postaci drzew i krzewów ozdobnych. Tworzą ją pojedyncze drzewa i krzewy ozdobne, jak również większe ich zgrupowania. Są to gatunki liściaste i iglaste (struktura gatunkowa roślinności jest mało zróżnicowana: dominują świerki (*Picea* A. Dietr.), modrzewie (*Larix* Mill.), klony (*Acer* L.)). Uzupełnieniem ich jest urządzona zieleń niska (byliny, rośliny jednoroczne, roślinność trawiasta).

W strefach stokowych występują zadrzewienia i drobne zagajniki (tworzą je silnie przekształcone drobne zespoły leśne, z dominacją świerka i stosunkowo ubogim podszytem i runem).

W otoczeniu cieków wodnych występują strefy roślin przybrzeżnych. Tworzą je m.in. jesion (*Fraxinus* L.), klon (*Acer* L.), świerk (*Picea* A. Dietr.), wierzba (*Salix* L.), olcha (*Alnus* Mill.), leszczyna (*Corylus* L.) oraz zespoły roślinności zielnej (lokalnie zespoły lepiężnika), szuwały, składające się głównie z turzyc brzegowych (*Carex riparia* Curtis), sitowia jeziornego

(*Schoenoplectus lacustris* (L.) Palla) oraz trzcin pospolitych (*Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud). W składzie gatunkowym występuje również m.in.: niezapominajka błotna (*Myosotis scorpioides* L.), kaczennica żółta (*Caltha palustris* L.) oraz liczne gatunki mchów.

Obszarom wydeptywanym, placom, obszarom zabudowy, szlakom komunikacyjnym towarzyszą gatunki ruderalne takie, jak m.in.: wrotycz pospolity (*Tanacetum vulgare* L.), perz właściwy (*Elymus repens* (L.) Gould), babka zwyczajna (*Plantago major* L.), babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), sałata kompasowa (*Lactuca serriola* L.), krwawnik pospolity (*Achillea millefolium* L.), tasznik pospolity (*Capsella bursa-pastoris* (L.) Medik.), wiechlina roczna (*Poa annua* L.), cykoria podróżnik (*Cichorium intybus* L.), bniec biały (*Melandrium album* (Mill.) Garcke), wiesiołek dwuletni (*Oenothera biennis* L.), pasternak zwyczajny (*Pastinaca sativa* L.), stulicha psia (*Descurainia sophia* (L.) Webb ex Prantl), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), nawłóć pospolita (*Solidago virgaurea* L.) i inne.

W granicach opracowania występują również nieliczne tereny użytkowane rolniczo, w granicach których występują gatunki segetalne, takie jak np. mak polny (*Papaver rhoeas* L.), chaber bławatek (*Centaurea cyanus* L.), rumian polny (*Anthemis arvensis* L.), owies głuchy (*Avena fatua* L.), rumianek pospolity (*Chamomilla recutita* L.) Rauschert, komosa biała (*Chenopodium album* L.), szczaw kędzierzawy (*Rumex crispus* L.), szczaw polny (*Rumex acetosella* L.), ostrożeń polny (*Cirsium arvense* (L.) Scop.), rdest ptasi (*Polygonum aviculare* L.), wyka drobnokwiatowa (*Vicia hirsuta* (L.) S.F. Gray), tobołki polne (*Thlaspi arvense* L.) i inne.

W granicach obszaru opracowania na podstawie analiz posiadanych materiałów oraz podczas wizji w terenie stwierdzono występowanie gatunków roślin i grzybów objętych ochroną gatunkową, na mocy przepisów odrębnych.

Różnorodność form szaty roślinnej na terenie opracowania wpływa na zróżnicowanie i bogactwo świata zwierzęcego. Środowisko przyrodnicze opisywanego obszaru zostało znacznie przekształcone przez człowieka. Obszar stanowi teren przekształcony antropogenicznie. Charakteryzuje się niską różnorodnością siedliska. Na analizowanym terenie występuje głównie drobna fauna charakterystyczna dla terenów zurbanizowanych.

W sąsiedztwie obszaru opracowania, a dokładniej na przedpolu Tatr (południowa granica obszaru opracowania), wśród zadrzewień i na otwartych terenach rolnych można spotkać takie zwierzęta, jak: jelenie (*Cervus elaphus*), sarny (*Capreolus capreolus*), dziki (*Sus scrofa*), zające szaraki (*Lepus europaeus*), króliki dzikie (*Oryctolagus cuniculus*), lisy (*Vulpes vulpes*), kuny domowe (*Martes foina*) i leśne (*Martes martes*), jeże (*Erinaceus europaeus*), wiewiórki (*Sciurus vulgaris*) czy Nornice (*Clethrionomys*) i ryjówki aksamitne (*Sorex araneus*). Świat awifauny reprezentują m.in.: orlik krzykliwy (*Clanga pomarina*), kania ruda (*Milvus milvus*), myszołów zwyczajny (*Buteo buteo*), kobuz (*Falco subbuteo*), pełzacz ogrodowy (*Certhia brachydactyla*), kowalik zwyczajny (*Sitta europaea*), pliszka siwa (*Motacilla alba*), dzięcioł pstry (*Dendrocopos major*). Z płazów i gadów zaobserwować można: traszkę górską (*Ichthyosaura alpestris*), traszkę karpacką (*Lissotriton montandoni*), kumaka górskiego (*Bombina variegata*), żabę trawną (*Rana temporaria*), salamandrę (*Salamandra salamandra*), jaszczurkę żyworodną (*Zootoca vivipara*), zaskrońca zwyczajnego (*Natrix natrix*). W wodach potoków spotkać można m.in. pstrąga potokowego (*Salmo trutta* m. *fario*), klenia (*Squalius*

cephalus), głowacza białopłetwego (*Cottus gobio*), strzeblę potokową (*Phoxinus phoxinus*), śliza pospolitego (*Barbatula barbatula*), jelca pospolitego (*Leuciscus leuciscus*).

W granicach obszaru opracowania na podstawie analiz posiadanych materiałów ani podczas wizji w terenie nie stwierdzono występowania żadnych dziko występujących zwierząt objętych ochroną gatunkową, na mocy przepisów odrębnych, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380), a także gatunki z załącznika IV Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206 z 22.7.1992, str. 7) – tzw. Dyrektywy Siedliskowej, oraz gatunki zagrożone wyginięciem (np. znajdujące się na regionalnej czerwonej liście) lub rzadkie.

Jednakże na obszarze opracowania oraz w jego sąsiedztwie występują tereny zadrzewione i zakrzewione, w obrębie których istnieje prawdopodobieństwo występowania gatunków zwierząt objętych ochroną.

Mając powyższe na uwadze, należy podkreślić, że realizacja ustaleń projektu miejscowego planu nie może naruszać zakazów w odniesieniu do gatunków chronionych. Zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 647 ze zm.) w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcia jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska (w tym także ochronę gatunków i siedlisk roślin, grzybów oraz zwierząt objętych ochroną), na obszarze prowadzonych prac.

Ogólnie należy pamiętać by wszelkie prace na siedliskach zasiedlonych przez gatunki zwierząt objętych ochroną gatunkową wykonywać poza sezonem rozrodczym, przy minimalizacji używania ciężkiego sprzętu, po przeprowadzeniu szczegółowego rozpoznania terenu. Jeżeli przemawiają za tym konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego (w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym) i wobec braku rozwiązań alternatywnych realizacja tych przedsięwzięć może być warunkowo wykonana, ale jednocześnie z zapewnieniem realizacji starannej kompensacji przyrodniczej. Szczegóły kompensacji powinny zostać ustalone na etapie osobnej procedury OOS i umieszczone w decyzjach środowiskowych dla poszczególnych inwestycji.

W rozporządzeniu Ministra Środowiska z 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt okres od 16 października do końca lutego, jest to jedynie okres, kiedy pod pewnymi warunkami wolno usuwać bez zezwolenia gniazda ptaków z budek, obiektów budowlanych i terenów zieleni.

Pozostały przedział czasu (od 1 marca do 15 października) często jest interpretowany jako okres lęgowy ptaków. Jednak okres lęgowy jest przedziałem czasu indywidualnym dla każdego gatunku ptaka i wynika z jego biologii.

Okres ten w cyklu rocznym wielu gatunków ptaków związanych z siedliskami wodno-błotnymi (w tym porośniętych trzcinami) jest krytycznym z uwagi na kilka elementów:

- przyjmuje się, że okres lęgowy ptaków trwa od 1 marca do 15 października, a mając na uwadze, że z siedliskami wodno-błotnymi związane są różne gatunki ptaków, które w różnych okresach wyprowadzają lęgi, należy uwzględnić konieczność ich ochrony w planowanych pracach;

- jednocześnie wiele gatunków kaczek w tym okresie nadal przechodzi pierzenie, które w tej grupie ptaków wiąże się z całkowitą utratą zdolności do lotu, co rodzi konieczność znalezienia schronienia;
- drobne ptaki zamieszkujące trzcinowiska (rodzaj *Acrocephalus* – trzcinniczki, rokitniczki, wodniczki) w sierpniu odbywają wędrówkę (w zależności od gatunku oraz od pogody w danym sezonie może ona się kończyć w sierpniu, ale może też się zaczynać i trwać nawet do września, skrajnie – do października), co wiąże się zarówno z potrzebą znalezienia bezpiecznych miejsc przystankowych (w trzcinowiskach na noclegi w trakcie migracji zalatują też inne drobne ptaki - jaskółki, pliszki), jak i pokarmu;
- dla wielu gatunków młodocianych osobników ptaków należących do gatunków wodno-błotnych sierpień to okres usamodzielniania się, krytyczny jeśli chodzi o rozwój umiejętności umożliwiających przeżycie (znalezienie pokarmu, kryjówki, rozpoznanie zagrożenia i ucieczka przed drapieżnikiem) – szczególnie dotyczy to ptaków odbywających dwa lęgi w sezonie, czy to naturalnie, czy w wyniku lęgów powtarzanych. Dodatkowo wiele z nich czeka długodystansowa migracja, stąd nabranie sił przed wędrówką i możliwość zakończenia pełnego rozwoju, jeśli chodzi o rozwój upierzenia i mięśni wymaga dostępu do odpowiednich, bezpiecznych i zasobnych w pokarm siedlisk;
- większość gatunków ryb odbywa tarło w okresie od marca do końca lipca.

Utrzymanie (przynajmniej częściowe) roślinności na obszarach wodno-błotnych oraz w obrębie cieków naturalnych w okresie od kwietnia do końca sierpnia może mieć duże znaczenie dla utrzymania lokalnych populacji ptaków wodno-błotnych, zapewnienia odpowiedniego miejsca przystankowego dla ptaków migrujących, jak również dla zapewnienia możliwości odbycia tarła przez ryby. Konieczne jest zatem prowadzenie analiz działań pod kątem środowiskowym.

Ochrona gatunkowa obowiązuje cały rok, niezależnie od okresu lęgowego ptaków. W stosunku do wszystkich gatunków chronionych (nie tylko ptaków, również innych gatunków zwierząt, np. dobrze znanych i pospolitych wiewiórek, jeży, ropuch czy jaszczurek) obowiązują zakazy dotyczące m.in.:

- niszczenia siedlisk lub ostoi będących obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania,
- niszczenia, usuwania lub uszkodzania gniazd,
- umyślnego płoszenia lub niepokojenia.

Odnosnie płazów do potencjalnie niebezpiecznych inwestycji należy zaliczyć inwestycje związane z lokalizacją budowli wodnych. Wszystkie te inwestycje powinny być wykonane dopiero po rzetelnym zbadaniu terenu i rozmieszczeniu w nim płazów. Prace inwestycyjne koniecznie powinny odbywać się poza sezonem godowym żab. Same płazy na czas realizacji inwestycji należałoby odgrodzić od obszaru prac, a następnie przenosić w bezpieczne miejsca w okolicy.

Realizacja ustaleń projektu planu wpłynie na trwałe zniszczenie szaty roślinnej na terenach dotychczas niezainwestowanych, a przeznaczonych w projekcie pod zabudowę. Przy czym zniszczona zieleń nieurządzona, przynajmniej częściowo, zastąpiona zostanie zielenią urządzoną, towarzyszącą nowym budynkom. Na wszystkich terenach dopuszczających

powstanie zabudowy, w celu zniwelowania negatywnego wpływu powierzchni zabudowanych, projekt planu określa maksymalny udział powierzchni zabudowy działki oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnych. W ten sposób zachowane zostaną powierzchnie o podłożu zbliżonym do naturalnego, umożliwiające wprowadzanie nowej roślinności.

Podczas wszystkich etapów procesu inwestycyjnego szczególną uwagę należy zwrócić na istniejące na obszarze opracowania zadrzewienia. Najgroźniejszymi dla życia drzew są wszystkie te czynniki, które negatywnie wpływają na rozwój ich korzeni. Nie wolno dopuścić, aby wokół drzew sąsiadujących z planowaną inwestycją doszło do zmiany poziomu gruntu ani zagęszczenia gleby, wskutek składowania materiałów budowlanych pod drzewami. Należy zabezpieczyć drzewa przed zmianą właściwości chemicznych gleby przez zanieczyszczenie wodą używaną na budowie np. z wapnem i cementem. Podczas prac inwestycyjnych sąsiadujących z drzewami należy pamiętać o zastosowaniu rozwiązań zapewniających ochronę drzew i gleby, tj. zastosowanie ogrodzenia tymczasowego strefy ochrony drzew (SOD) – wyznaczonej przez inspektora nadzoru dendrologicznego, zastosowanie murków oporowych na granicy SOD w celu zachowania oryginalnego poziomu gruntu, zabezpieczenie konarów i pni (nie należy wycinać całych konarów, ogławiać ani podkrzesywać koron drzew). W przypadku konieczności pozostawienia otwartej ściany wykopu w SOD, na czas robót budowlanych, konieczne jest zamontowanie ekranu korzeniowego w celu ochrony przed przesuszeniem i przemarznięciem korzeni żywicielskich. Należy pamiętać, że ochrona systemu korzeniowego jest konieczna dla przyszłego stanu zdrowia, wzrostu i bezpieczeństwa drzew. Inwestor zobowiązany jest do przestrzegania art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 647, ze zm.), tj. uwzględnienia ochrony środowiska w trakcie prac budowlanych. Zapisy ustawy Prawo ochrony środowiska zobowiązują inwestora do oszczędnego korzystania z terenu w trakcie przygotowywania i realizacji inwestycji oraz ochrony gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych. Zgodnie z art. 75 ust. 2 ww. ustawy wykorzystywanie i przekształcanie elementów przyrodniczych przy prowadzeniu prac budowlanych dopuszcza się wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją inwestycji.

Na etapie realizacji ustaleń projektu planu należy przestrzegać przepisów dotyczących ochrony gatunkowej, w tym w głównej mierze zakazu: niszczenia gniazd i siedlisk gatunków chronionych oraz przypadkowego płoszenia, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r., poz. 2380), w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409), w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408), a także określonych w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13, ze zm.).

Generalnie zapisy projektu mpzp dotyczące szaty roślinnej zmierzają do jej optymalnej ochrony oraz w miarę możliwości jej wzbogacenia. Projekt mpzp dopuszcza dalsze zagospodarowanie zielenią. Realizację zapisów projektu mpzp dotyczących kształtowania istniejącej zieleni oraz poprawy stanu środowiska, spowodują zadania określone w analizowanym dokumencie. Do najważniejszych z nich należą:

- wyznaczenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej;

- wyznaczenie maksymalnego udziału powierzchni zabudowy
- lokalizacja zabudowy zgodnie z wyznaczonymi na rysunku planu liniami zabudowy;
- ochrona powierzchni ziemi, wód zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ochrona pomników przyrody oznaczonych na rysunku planu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakaz zachowania istniejących potoków i cieków wodnych, utrzymania ich drożności oraz ciągłości ich funkcjonowania.

W fazie realizacji szlaków komunikacyjnych oraz inwestycji liniowych (wodociągi, kanalizacja) nastąpi negatywne oddziaływanie na szatę roślinną na obszarze realizacji powyższych zadań. Główne zagrożenie spowodowane jest fizycznym usuwaniem roślinności w pasie technicznym robót oraz możliwością zmiany warunków siedliskowych poprzez naruszenie stosunków wodnych i przekształcenie gleb. Ponadto nastąpi okresowe zwiększenie emisji substancji do powietrza w wyniku użycia ciężkiego sprzętu. Oddziaływanie to będzie miało jednak charakter czasowy. Nie mniej jednak mogą wystąpić ograniczone w czasie skutki uboczne podwyższonych emisji gazów i pyłów. Wśród nich można wymienić m.in. ogólne czasowe pogorszenie kondycji flory wskutek emisji: dwutlenku siarki (SO₂ – powoduje osłabienie procesu fotosyntezy, degradacja chlorofilu, zakłócenia w transpiracji i oddychaniu, chloroza i in.), tlenków azotu (N₂O, NO, NO₂ – upośledzenie wzrostu i fizjologii roślin), ozonu (O₃ – uszkodzenia liści), pyłów (utrudniają oddychanie, transpirację i asymilację roślinom).³³

W fazie eksploatacji oddziaływanie na przyrodężywioną obejmować będzie tereny bezpośrednio przyległe do dróg. Związane ono będzie przede wszystkim ze zwiększeniem zanieczyszczeń powietrza oraz ze wzrostem emisji hałasu i wibracji. Spowoduje to odsunięcie się stref bytowania większości zwierząt od dróg.

Przeznaczenie terenów pod budownictwo może spowodować różnego rodzaju skutki. Nastąpi trwałe wyłączenie terenów ze *stricte* przyrodniczego użytkowania. Należy mieć na uwadze, że funkcjonowanie budynków mieszkaniowych i usługowych, z uwagi na możliwe emisje hałasu do otoczenia, ograniczą bytowanie zwierząt (szczególnie płochliwych) nie tylko na swoim terenie, ale także w sąsiedztwie (od kilkudziesięciu do kilkuset metrów). Nie mniej jednak z uwagi na mnogość podobnych miejsc do przebywania dla zwierząt w okolicy, nie stwierdza się, by z powodu emisji hałasu zachwiana zostałaaby liczebność populacji któregośkolwiek z gatunków stwierdzonych na omawianym obszarze i w okolicy.

Powstanie nowych nasadzeń roślinności z kolei może spowodować utworzenie nowych miejsc żerowania, a nawet rozrodu dla różnych gatunków zwierząt, np. dla ptaków. Jeżeli w ramach powierzchni biologicznie czynnych (czy też ogólnie nasadzeń zieleni), przewidzianych w projekcie mpzp, zostaną posadzone drzewa, wówczas będą miały szansę stać się one cennym elementem krajobrazu dla ptactwa. Wiele będzie zależało nie tylko od tego czy zostaną posadzone drzewa (a nie np. roślinność niska), ale także skład gatunkowy potencjalnych roślin. Roślinność niska i średnia, np. krzewy, które mogą powstać, staną się zapewne ważną bazą pokarmową dla ptaków i nie tylko. Lokalizowanie zieleni powinno

³³ za: Łukasiewicz A., Łukasiewicz Sz. 2009. „Rola i kształtowanie zieleni miejskiej”. Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań.

uwzględniać zasady stosowania gatunków rodzimych w krajobrazie otwartym, zasad ich doboru zgodnie z charakterystyką gatunku (szybki wzrost, gęstość korony) oraz ze wskazaniem dostosowywania nasadzeń do potrzeb bytowych ptaków, z udziałem drzew wysokich: buk zwyczajny, grab zwyczajny, klon (zwyczajny), jesion wyniosły, wiąz (polny lub szypułkowy), lipa drobnolistna, dąb (szypułkowy, bezszypułkowy), sosna czarna, modrzew europejski; drzew średniowysokich: olsza czarna, grab zwyczajny, wierzba iwa, jarzab pospolitych oraz krzewów: głóg, śnieguliczka biała, ligustr pospolity, suchodrzew tatarski, dereń biały lub lilak.

Podsumowując, realizacja ustaleń analizowanego projektu planu nie będzie w sposób znaczący wpływać negatywnie na stan populacji przedstawicieli lokalnej fauny ani na różnorodność biotyczną regionu.

8. Oddziaływanie na formy ochrony przyrody

Teren opracowania znajduje się poza obszarami chronionymi na podstawie Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 13 ze zm.) oraz poza obszarami węzłowymi i korytarzami ekologicznymi o znaczeniu krajowym bądź międzynarodowym (opracowanie systemu krajowej sieci ekologicznej ECONET – Polska³⁴).

W granicach obszaru opracowania, z ustawowych form ochrony przyrody, występują również Pomniki Przyrody:

- jednoobiektowy, sosna limba (*Pinus cembra*) przy ulicy Sobczakówka 10, ustanowiony Uchwałą Rady Miasta Zakopane Nr XI/155/2015 z 30.07.2015 r. (Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z 6.08.2015 r. poz. 4796);
- wieloobiektowy, grupa drzew (4 szt.) – klon jawor (*Acer pseudoplatanus*), przy ulicy Sobczakówka 9a, ustanowiony Uchwałą Rady Miasta Zakopane Nr XII/1176/2015 z 3.09.2015 r. (Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z 15.09.2015 r. poz. 5374).

W obszarze otuliny na terenie opracowania nie dopuszcza się żadnej zabudowy.

Wymienione formy ochrony przyrody są objęte ochroną na podstawie przepisów odrębnych, które powinny skutecznie je chronić. Biorąc pod uwagę zakazy, jakie obowiązują zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 13 ze zm.), ocenia się, że zapisy projektu mpzp są z nimi zgodne i nie ma sprzeczności pomiędzy planowanym zagospodarowaniem terenu a ich ochroną.

Mając powyższe na uwadze, należy podkreślić, że realizacja ustaleń projektu miejscowego planu nie może naruszać zakazów w odniesieniu do gatunków chronionych. Zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 647 ze zm.) w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcia jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska (w tym także ochronę gatunków i siedlisk roślin, grzybów oraz zwierząt objętych ochroną), na obszarze prowadzonych prac.

Ogólnie należy pamiętać by wszelkie prace na siedliskach zasiedlonych przez gatunki zwierząt objętych ochroną gatunkową wykonywać poza sezonem rozrodczym, przy minimalizacji używania ciężkiego sprzętu, po przeprowadzeniu szczegółowego rozpoznania terenu. Jeżeli przemawiają za tym konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego

³⁴ za: Liro A. (red.). 1995. Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET – POLSKA. Fundacja IUCN Poland, Warszawa.

(w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym) i wobec braku rozwiązań alternatywnych realizacja tych przedsięwzięć może być warunkowo wykonana, ale jednocześnie z zapewnieniem realizacji starannej kompensacji przyrodniczej. Szczegóły kompensacji powinny zostać ustalone na etapie osobnej procedury OOS i umieszczone w decyzjach środowiskowych dla poszczególnych inwestycji.

W rozporządzeniu Ministra Środowiska z 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt okres od 16 października do końca lutego, jest to jedynie okres, kiedy pod pewnymi warunkami wolno usuwać bez zezwolenia gniazda ptaków z budek, obiektów budowlanych i terenów zieleni.

Pozostały przedział czasu (od 1 marca do 15 października) często jest interpretowany jako okres lęgowy ptaków. Jednak okres lęgowy jest przedziałem czasu indywidualnym dla każdego gatunku ptaka i wynika z jego biologii.

Okres ten w cyklu rocznym wielu gatunków ptaków związanych z siedliskami wodno-błotnymi (w tym porośniętych trzcinami) jest krytycznym z uwagi na kilka elementów:

- przyjmuje się, że okres lęgowy ptaków trwa od 1 marca do 15 października, a mając na uwadze, że z siedliskami wodno-błotnymi związane są różne gatunki ptaków, które w różnych okresach wyprowadzają lęgi, należy uwzględnić konieczność ich ochrony w planowanych pracach;
- jednocześnie wiele gatunków kaczek w tym okresie nadal przechodzi pierzenie, które w tej grupie ptaków wiąże się z całkowitą utratą zdolności do lotu, co rodzi konieczność znalezienia schronienia;
- drobne ptaki zamieszkujące trzcinowiska (rodzaj *Acrocephalus* – trzciniczki, rokitniczki, wodniczki) w sierpniu odbywają wędrówkę (w zależności od gatunku oraz od pogody w danym sezonie może ona się kończyć w sierpniu, ale może też się zaczynać i trwać nawet do września, skrajnie – do października), co wiąże się zarówno z potrzebą znalezienia bezpiecznych miejsc przystankowych (w trzcinowiskach na noclegi w trakcie migracji zalatują też inne drobne ptaki - jaskółki, pliszki), jak i pokarmu;
- dla wielu gatunków młodocianych osobników ptaków należących do gatunków wodno-błotnych sierpień to okres usamodzielniania się, krytyczny jeśli chodzi o rozwój umiejętności umożliwiających przeżycie (znalezienie pokarmu, kryjówki, rozpoznanie zagrożenia i ucieczka przed drapieżnikiem) – szczególnie dotyczy to ptaków odbywających dwa lęgi w sezonie, czy to naturalnie, czy w wyniku lęgów powtarzanych. Dodatkowo wiele z nich czeka długodystansowa migracja, stąd nabranie sił przed wędrówką i możliwość zakończenia pełnego rozwoju, jeśli chodzi o rozwój upierzenia i mięśni wymaga dostępu do odpowiednich, bezpiecznych i zasobnych w pokarm siedlisk;
- większość gatunków ryb odbywa tarło w okresie od marca do końca lipca.

Utrzymanie (przynajmniej częściowe) roślinności na obszarach wodno-błotnych oraz w obrębie cieków naturalnych w okresie od kwietnia do końca sierpnia może mieć duże znaczenie dla utrzymania lokalnych populacji ptaków wodno-błotnych, zapewnienia odpowiedniego miejsca przystankowego dla ptaków migrujących, jak również dla zapewnienia możliwości odbycia tarła przez ryby. Konieczne jest zatem prowadzenie analiz działań pod kątem środowiskowym.

Ochrona gatunkowa obowiązuje cały rok, niezależnie od okresu lęgowego ptaków. W stosunku do wszystkich gatunków chronionych (nie tylko ptaków, również innych gatunków zwierząt, np. dobrze znanych i pospolitych wiewiórek, jeży, ropuch czy jaszczurek) obowiązują zakazy dotyczące m.in.:

- niszczenia siedlisk lub ostoi będących obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania,
- niszczenia, usuwania lub uszkodzania gniazd, umyślnego płoszenia lub niepokojenia.

Odnośnie płazów do potencjalnie niebezpiecznych inwestycji należy zaliczyć inwestycje związane z lokalizacją budowli wodnych. Wszystkie te inwestycje powinny być wykonane dopiero po rzetelnym zbadaniu terenu i rozmieszczeniu w nim płazów. Prace inwestycyjne koniecznie powinny odbywać się poza sezonem godowym żab. Same płazy na czas realizacji inwestycji należałoby odgrodzić od obszaru prac, a następnie przenosić w bezpieczne miejsca w okolicy.

Mając na uwadze skalę przedsięwzięć dopuszczonych na obszarze objętym projektem mpzp, nie przewiduje się oddziaływań realnych i znaczących na cele ochrony, dla których powołano te formy ochrony przyrody, mogących powstać w wyniku realizacji projektu mpzp. Oddziaływanie na gatunki roślin i zwierząt opisano w podrozdziale VI.6. Należy również podkreślić, że realizacja analizowanego projektu planu, nie wpłyna na spójność i integralność sieci Natura 2000.

9. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego

Na obszarze objętym projektem mpzp konieczna jest ochrona przed polami elektromagnetycznymi, polegająca na zapewnieniu jak najlepszego stanu środowiska poprzez utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych norm lub co najmniej na tych poziomach. Ochrona musi opierać się na podstawie Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448).

Przez obszar opracowania przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokiego i średniego napięcia.

W projekcie planu wyznaczono pas technologiczny dla linii wysokiego napięcia w obie strony od osi linii – 22 m (7 m po każdej ze stron) oraz dla linii średniego napięcia w obie strony od osi linii – 14 m (7 m po każdej ze stron).

W granicach pasów technologicznych obowiązują ograniczenia dla realizacji obiektów budowlanych, w szczególności dla zabudowy z pomieszczeniami na stały pobyt ludzi, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Oddziaływanie linii zamyka się w granicach wyznaczonych pasów technologicznych. W związku z tym nie przewiduje się powstania kolizji pomiędzy oddziaływaniem linii elektroenergetycznych z potencjalnym posadowieniem budynków, w których długotrwale przebywali by ludzie.

Ponadto zapisy projektu mpzp mówią o lokalizacji linii elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych jako kablowych. Elektroenergetyczne linie kablowe ziemne, należy układać poza drogami w odległości minimum 0,5 m od jezdni i od fundamentów budynków

w rowach kablowych na podsypce piaskowej o grubości 0,1 m. Kable należy układać w miarę możliwości równolegle do dróg, chodników lub innych obiektów, faliście dla skompensowania zmian długości oraz w sposób wykluczający ich uszkodzenie przez zginanie, skręcanie, rozciąganie itp.

Biorąc pod uwagę zapisy w projekcie mpzp ocenia się, że oddziaływanie linii elektromagnetycznych na zdrowie ludzi oraz na środowisko przyrodnicze będzie pomijalnie małe. Ponadto energia oddziaływań naturalnych, statycznych pól: elektrycznego i magnetycznego na cząsteczki żywej materii jest bardzo mała i wszelkie uporządkowania wywołane tymi zewnętrznymi, naturalnymi polami są niszczone przez ruch cieplny cząstek żywego organizmu³⁵. Dlatego nie przewiduje się znaczących negatywnych oddziaływań w wyniku promieniowania elektromagnetycznego pochodzącego z linii elektromagnetycznych na omawianym obszarze.

10. Oddziaływanie na dobra materialne³⁶ i dziedzictwo kulturowe

Na obszarze planu znajdują się obiekty wpisane do Rejestru Zabytków, obiekty wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków. Ponadto północno-wschodnia część opracowania znajduje się w Parku Kulturowym obszaru ulicy Krupówki, utworzonym uchwałą nr XII/183/2015 Rady Miasta w Zakopanem dnia 3 września 2015 r.

Same zapisy projektu planu nie zawierają planów, w wyniku których realizacji mogłyby zostać zniszczone zasoby dziedzictwa kulturowego oraz dobra materialne. Ochrona tych elementów opiera się na przepisach odrębnych. Należy uznać, że będą one prowadzić do zapewnienia pełnej ochrony obszarów dziedzictwa kulturowego na omawianym terenie. Dlatego nie wskazuje się na przewidywane oddziaływania negatywne na zabytki. Jeżeli chodzi o dobra materialne nie przewiduje się oddziaływań wynikających z realizacji projektu mpzp, a mogących je zniszczyć albo ograniczyć dostęp do nich. Nie ma bowiem przesłanek, aby którekolwiek z powstałych oddziaływań (emisje hałasu, potencjalne zanieczyszczenia) mogły przyczynić się do dewastacji danego dobra materialnego (domu, samochodu, innych przedmiotów powszechnie uznawanych za dobra materialne).

11. Oddziaływanie na ludzi

Według Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) „zdrowie to nie tylko całkowity brak choroby, czy kalectwa, ale także stan pełnego, fizycznego, umysłowego i społecznego dobrostanu (dobrego samopoczucia)”. Stan zdrowia ocenia się za pomocą mierników pozytywnych (dobrego rozwoju i sprawnego działania organizmu) i negatywnych (występowania chorób).³⁷ O zdrowiu lub chorobie decydują bezpośrednio lub pośrednio sami ludzie wybierając i kształtując warunki, w których żyją, a także poprzez swoje postępowanie, zależne od ich poziomu kultury, zasobu wiedzy oraz zasobności ekonomicznej.

³⁵ za: Koreleski Krzysztof. 2005. Oddziaływanie napowietrznych linii energetycznych na środowisko człowieka. Nr 2/2005, PAN, Oddział w Krakowie, s. 47–59 Komisja Technicznej Infrastruktury Wsi.

³⁶ pod pojęciem dóbr materialnych rozumie się każdy przedmiot, który może służyć do zaspokajania ludzkich potrzeb, a ich wartość można oszacować w pieniądzu.

³⁷ za: Wolański N. 2008. „Ekologia człowieka. Tom 2.” PWN. Warszawa.

Zasięg zagrożenia zdrowia jest bardzo różnorodny i obejmuje: zagrożenia globalne, zagrożenia regionalne oraz zagrożenia lokalne. Z punktu widzenia oceny projektu mpzp szczególnie istotne są dwa ostatnie z zasięgów zagrożeń. W ramach zasięgu zagrożeń regionalnych należy wymienić tzw. kwaśne opady atmosferyczne. Do zagrożeń o znaczeniu lokalnych istotne są: emisja fal elektromagnetycznych bardzo niskich częstotliwości lub mikrofal, emisja do atmosfery lub zrzut do wód powierzchniowych metali ciężkich, nadmierne stężenie pyłów respirabilnych ($\varnothing$ cząstek $< 7\mu\text{m}$) i ozonu troposferycznego w niskich warstwach atmosfery, związków chlorowcoorganicznych, nadmierny hałas i zanieczyszczenia powietrza w pomieszczeniach zamkniętych. Jak pokazują badania wpływ poszczególnych czynników na zdrowie ludzkie jest następujący: styl życia 50%, czynniki środowiskowe 20%, czynniki biologiczne 20%, medycyna naprawcza 10%. W związku z powyższym niniejsza ocena skupia się na czynnikach środowiskowych, szczególnie zaś na tych, których wartości emisji mogą potencjalnie ulec modyfikacji w wyniku realizacji ustaleń zapisów projektu mpzp.

Na omawianym terenie miejscowy plan zakłada utworzenie terenów pod zabudowę mieszkaniową, usługową, produkcyjną, rolniczą oraz terenów komunikacji, które będą emitować pewien hałas oraz zanieczyszczenia do atmosfery. Do potencjalnych zdrowotnych skutków fizycznych zmian w środowisku wynikających z realizacji projektu mpzp może, teoretycznie, przyczynić się przede wszystkim hałas i wibracje. Hałas o natężeniu poniżej 35 dB jest nieszkodliwy, ale może denerwować, od 35 do 70 dB jest dokuczliwy i pociąga za sobą zmęczenie, spadek wydajności w pracy i przeszkadza w wypoczynku. Ciągły hałas w zakresie 70–85 dB jest uznawany za dopuszczalny, ale może powodować uszkodzenia słuchu. Energia wibracji jest przekazywana przede wszystkim przez układ kostny, ponieważ w tkankach miękkich dochodzi do jej wytłumienia. Długotrwałe utrzymywanie się wibracji mogą doprowadzić do uszkodzenia szkieletu, zwłaszcza stawów i dysków. Innymi potencjalnymi negatywnymi skutkami działania wibracji na ludzki organizm są m.in. bóle i zawroty głowy, rozdrażnienie, zaburzenia pamięci, drętwienie i mrowienie kończyn lub bezsenność. Ogólne zapisy dotyczące potencjalnych negatywnych oddziaływań poszczególnych źródeł emisji hałasu i wibracji, a także przykładowe działania przeciwdziałające temu zjawisku zostały przedstawione w rozdziałach VI. 2. oraz VII. Biorąc pod uwagę rozważania w ww. rozdziałach stwierdza się, że użytkowanie ww. szlaków komunikacyjnych nie powinno powodować ponadnormatywnych emisji hałasu.

Grupą czynników mogącą być efektem realizacji postanowień projektu mpzp, a mogących potencjalnie negatywnie oddziaływać na zdrowie ludzi jest grupa zanieczyszczeń chemicznych poprzez wprowadzenie terenów zurbanizowanych (np. związane ze ściekami komunalnymi, odpadami, ciągami komunikacyjnymi). Są one obecnie najgroźniejszym czynnikiem wpływającym negatywnie na zdrowie ludzkie. Wiele ze związków chemicznych jest wprowadzanych do środowiska rozmyślnie, choć nierozważnie, w celach gospodarczych. Większość jednak stanowią odpady, zanieczyszczenia poprodukcyjne i pokonsumpcyjne. Znaczne ilości zanieczyszczeń powstają także na skutek katastrof i awarii. Stosunkowo łatwo określić jest wpływ zanieczyszczeń na zdrowie człowieka przy ostrych dolegliwościach, spowodowanych oddziaływaniem substancji toksycznej przyjętej w krótkim czasie i w dużej dawce. Znacznie trudniej określić zatrucia chroniczne oraz określić ich przyczynę. Są one bowiem wynikiem długotrwałego wpływu niewielkich ilości substancji toksycznych na

organizm ludzki, a ich objawy kliniczne często są niespecyficzne. W przypadku realizacji zapisów projektu mpzp istotniejszą rolę stanowić będą zanieczyszczenia wywołujące drugi typ reakcji organizmów ludzkich, czyli te wywołane zanieczyszczeniami chronicznymi. Do źródeł emisji zanieczyszczeń mogących potencjalnie negatywnie oddziaływać na zdrowie ludzkie na omawianym obszarze należą przede wszystkim:

- ciągi komunikacyjne;
- lokalne kotłownie;
- instalacje na terenach usługowych;
- zanieczyszczenia z terenów rolniczych;
- emisje substancji ze środków transportu.

Generalnie wpływ poszczególnych źródeł zanieczyszczeń na komponenty środowiska opisano w poprzednich podrozdziałach rozdziału VI. Tutaj należy podkreślić, że drogi wnikania zanieczyszczeń do organizmu ludzkiego są różne. Wzajemne powiązanie poszczególnych elementów środowiska abiotycznego i biotycznego powoduje, że zanieczyszczenie któregośkolwiek z nich wywiera wpływ na zdrowie ludzkie. Na obecnym etapie planowania przestrzennego ocenia się, że realizacja zadań ustalonych w projekcie miejscowego planu, zakładając tzw. wariant maksymalny nie wpłyną negatywnie na zdrowie ludzi.

Najwięcej niebezpiecznych związków i pierwiastków chemicznych przenika do organizmu człowieka drogą pokarmową. Zmiany chemizmu wody, gleb i powietrza prowadzą do nadmiernej koncentracji substancji toksycznych w diecie. Szczególnie niebezpieczne są te substancje, które kumulują się w organizmie. Należy zwrócić zatem uwagę na zabezpieczenie jakości wód powierzchniowych i podziemnych, szczególnie zaś na ochronę ujęć wód pitnych (brak ujęć wód na obszarze objętym projektem mpzp). Analizując zapisy projektu mpzp nie przewiduje się trwałego pogorszenia jakości powietrza i wód w stosunku do stanu obecnego, mogącego wpłynąć negatywnie na składniki pokarmowe jak woda i produkty spożywcze wytwórstwa rolniczego. Zanieczyszczenia, bowiem z tras komunikacyjnych z jednej strony są dziś mniej szkodliwe dla zdrowia ludzkiego i komponentów środowiska przyrodniczego niż do niedawna (praktyczny brak ołowiu i innych metali ciężkich w paliwach), a z drugiej zaś ulegają dyspersji na skutek przewietrzenia otwartych terenów. Generalnie ocenia się, że poszczególne zapisy projektu mpzp zapewniają jednocześnie poprawny stan ochrony wód powierzchniowych (pośrednio) i podziemnych.

Zanieczyszczenia chemiczne mogą dostać się także do organizmu poprzez układ oddechowy. Ten rodzaj przenikania substancji niepożądanych do ustroju ludzkiego jest zdecydowanie mniej niebezpieczny dla zdrowia i życia człowieka, ale z drugiej strony najpowszechniejszy. Należy założyć, iż ruch drogowy i związana z nim emisja spalin nieznacznie zwiększy się wraz z powstaniem nowej zabudowy na analizowanym obszarze. Największym zasięgiem i największą szkodliwością cechują się tlenki azotu. Z kolei we fazie realizacji nowej zabudowy ilość emitowanych zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego będzie stosunkowo niewielka, ograniczona do czasu budowy. Powstałe w trakcie prowadzenia prac budowlanych zanieczyszczenia atmosfery nie będą miały większego wpływu na otaczający teren. Ponadto nastąpi emisja składników spalin związana z pracą maszyn budowlanych i środków transportu dostarczających materiały budowlane oraz emisja pyłów

z manipulacji materiałami budowlanymi. Zanieczyszczenia te będą jednak niewielkie, odwracalne i czasowe, niekumulujące się w środowisku i nieuniknione w przypadku realizacji obiektów budowlanych. Ich wpływ na zdrowie mieszkańców gminy będzie zatem marginalny.

Zapisy projektu mpzp dotyczących wprowadzania zieleni oraz poprawy stanu środowiska wpłyną korzystnie na zdrowie mieszkańców. Do takich działań zaproponowanych w projekcie mpzp należy zaliczyć np. zachowanie określonych terenów biologicznie czynnych, ograniczenie powierzchni zabudowy, nasadzenia zieleni i pozostawienie obszarów niezabudowanych – umożliwiających przewietrzenie. Zapis ten umożliwia zachowanie i rozwój środowiskotwórczych elementów w Mieście, korzystnie wpływający na skład powietrza atmosferycznego, a tym samym jakość życia mieszkańców

Aby zapobiec lub ograniczyć ewentualne negatywne oddziaływanie zanieczyszczeń chemicznych na ludzi należy wprowadzać administracyjne rozwiązania, zmierzające do płynnego ruchu pojazdów silnikowych (a tym samym spadku emisji spalin). Ponadto ograniczenie wpływu na zdrowie i życie ludzi zostanie przeprowadzone poprzez stosowanie sprawnego sprzętu, środków ochrony osobistej i stosowanie się do zasad BHP.

W przypadku gdy na terenach podlegających ochronie akustycznej wystąpią przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, należy bezwzględnie zastosować skuteczne środki techniczne i inne, zmniejszające te emisje hałasu do poziomu dopuszczalnego, określonego w przepisach szczególnych. Konsekwentnie realizowane ww. działania powinny w optymalnym stopniu zabezpieczać tereny wymagające zachowania komfortu akustycznego w środowisku przed ponadnormatywnym hałasem i pogorszeniem warunków akustycznych.

Reasumując, wzięwszy pod uwagę powyższe zapisy, na poziomie niniejszej oceny stwierdza się, że realizacja projektu nie powinna powodować istotnych oddziaływań, powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska, wpływających negatywnie na zdrowie i życie ludzi, w związku z nowym sposobem przeznaczenia i zagospodarowania terenów, jaki zaproponowany został w projekcie planu miejscowego.

12. Oddziaływanie transgraniczne

Planowane przedsięwzięcia mają charakter lokalny i nie będą emitować zanieczyszczeń mogących przemieszczać się na dalekie odległości. Realizacja zapisów analizowanego projektu planu miejscowego nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko. Emisja zanieczyszczeń do powietrza oraz hałas nie będą miały transgranicznego zasięgu oddziaływania. Nie wpłynie również prowadzona przez Miasto gospodarka wodno-ściekowa oraz gospodarka odpadami. Nie przewiduje się wystąpienia następujących zagrożeń:

- emisja zanieczyszczeń do powietrza – skala i ilość generowanych zanieczyszczeń powietrza nie powinna mieć wpływu na kraje sąsiednie;
- hałas – zasadniczo emitory źródeł hałasu swym oddziaływaniem nie przekraczają norm określonych w przepisach prawa;
- zanieczyszczenia od odpadów – racjonalna i prowadzona zgodnie z przepisami odrębnymi gospodarka odpadami nie powinna mieć wpływu na kraje sąsiednie;
- wpływ na obszary chronione przyrodniczo – projektowane tereny nie ingerują w obszary chronione przyrodniczo, które to zlokalizowane są poza granicami Polski;

- przedsięwzięcia mogące negatywnie oddziaływać na środowisko – nie planuje się na terenach opracowania przedsięwzięć, dla których wymagane byłoby podjęcie procedur dla wykonywania ocen oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym dla przedsięwzięć mogących negatywnie oddziaływać na środowisko, zgodnie z konwencją Espoo.

13. Skumulowany wpływ na środowisko

Rodzaj i nasilenie oddziaływań na poszczególne komponenty zależy od rodzaju i intensywności zagospodarowania terenu w poszczególnych obszarach funkcjonalnych określonych w projekcie planu. Skutki środowiskowe takiej działalności zależą też od rodzaju występujących komponentów. Ważna jest również ich wrażliwości i odporności na zakłócenia. W tym celu przeanalizowano cechy poszczególnych komponentów środowiska i nałożono na nie informacje na temat intensywności i rodzaju zagospodarowania, wyrażonego we współczynnikach: minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, minimalnej powierzchni działki oraz wysokości zabudowy (liczbie kondygnacji). Przeanalizowano także obecne występowanie zabudowy i stopień zainwestowania, odległość budynków od dróg, uwarunkowania gruntowo-wodne.

Zgodnie z Ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 670 ze zm.) wśród ocen i analiz nakazuje określenie przewidywanego znaczącego oddziaływania na środowisko ustaleń analizowanego dokumentu, w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne oraz zależności między wymienionymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy. Wpływ na wymienione komponenty środowiska ma różnego rodzaju oddziaływanie, związane głównie z formą zagospodarowania terenu.

Ocena wpływu na środowisko polega na zestawieniu możliwych oddziaływań z elementami środowiska przyrodniczego podlegającymi oddziaływaniom. Ogólne przedstawienie oddziaływań mogących potencjalnie występować na omawianym terenie przedstawiono w tabeli nr 5.

Oddziaływanie	Elementy podlegające oddziaływaniu														
	Powietrze		Powierzchnia ziemi	Gleba	Wody powierzchniowe	Wody podziemne	Klimat	Zwierzęta	Rośliny	Krajobraz	Różnorodność biologiczna	Ludzie	Zasoby naturalne	Zabytki	Dobra materialne
Wprowadzenie gazów i pyłów do powietrza	X			X	X		X	X	X			X		X	X

Oddziaływanie	Elementy podlegające oddziaływaniu													
	Powietrze	Powierzchnia ziemi	Gleba	Wody powierzchniowe	Wody podziemne	Klimat	Zwierzęta	Rośliny	Krajobraz	Różnorodność biologiczna	Ludzie	Zasoby naturalne	Zabytki	Dobra materialne
Wytwarzanie odpadów		X	X	X	X					X				
Wprowadzenie ścieków do wody i do ziemi			X	X	X		X	X		X				
Wykorzystanie zasobów środowiska					X		X	X	X	X		X		
Zanieczyszczenie gleby i ziemi		X	X	X	X			X						
Zmiany rzeźby		X	X	X					X			X		
Emitowanie hałasu							X	X		X	X			
Emitowanie pól elektromagnetycznych							X	X		X	X			
Ryzyko wystąpienia awarii	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X			X

Tabela 5. Przewidywane oddziaływanie na elementy środowiska

Oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, chwilowe, krótko-terminowe, średnioterminowe i stałe

Dla inwestycji na omawianym obszarze bezpośrednie oddziaływanie na środowisko będzie ograniczone do najbliższego sąsiedztwa. Oddziaływania te można podzielić na te, które związane są z etapem budowy oraz etapem eksploatacji.

Poprzez oddziaływania bezpośrednie rozumie się wszelkie ingerencje powodujące zmianę danego elementu środowiska bez oddziaływań trzecich. Pośrednie oddziaływania z kolei wymagają innych czynników, z którymi w połączeniu, lub pod których wpływem zmieniają znacząco jakiś element środowiska. Oddziaływania wtórne zaś to ogół czynników, które mogą aktywować oddziaływanie, które ujawni się/wpłyne na badany element środowiska w przyszłości.

Na etapie budowy nowych obiektów może wystąpić szereg potencjalnych oddziaływań wpływających na: wzrost emisji hałasu i wibracji, przekształcenie krajobrazu, zakłócenia bytowania zwierząt, wytwarzanie odpadów, obniżanie zwierciadła wód gruntowych, zmianę warunków gruntowych. Te z kolei mają wpływ na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego: jakość powietrza atmosferycznego, gleb, wód podziemnych i powierzchniowych, ukształtowanie terenu, klimat lokalny, faunę i florę, a także ludzi. Najistotniejszymi z oddziaływań są oddziaływania bezpośrednie i stałe, gdyż precyzyjnie

i permanentnie przyczyniają się do zmiany poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego i kulturowego. Na etapie budowy praktycznie nie występują oddziaływania o takim charakterze. Po zakończeniu bowiem realizacji etapu budowy brak jest jakichkolwiek oddziaływań. Mogą natomiast na tym etapie wystąpić trwałe skutki pewnych oddziaływań. Do potencjalnych trwałych skutków oddziaływań wynikających z etapu budowy można zaliczyć: zmianę warunków gruntowych czy obniżenie zwierciadła wód gruntowych. Najwięcej natomiast potencjalnych oddziaływań na etapie budowy będą stanowiły te o charakterze bezpośrednim i chwilowym. Wywołane będzie to ingerencją w środowisko abiotyczne i biotyczne oraz ograniczeniem w czasie tej ingerencji. Poza potencjalnymi znaczącymi negatywnymi oddziaływaniami omówionymi w poprzednich rozdziałach większość działań na etapie budowy nie będzie miała znaczącego przełożenia na jakość środowiska przyrodniczego i nie będą trwałe w czasie. Ogólne przedstawienie potencjalnych oddziaływań na etapie budowy wynikających z realizacji ustaleń projektu zaprezentowano w tabeli nr 6.

KOMPONENTY		Powietrze atmosferyczne	Powierzchnia ziemi i gleba	Wody podziemne i powierzchniowe	Klimat lokalny	Fauna	Flora	Krajobraz	Różnorodność biologiczna	Ludzie	Zasoby naturalne	Zabytki	Dobra materialne
SKUTKI REALIZACJI USTALEŃ MPZP													
Etap budowy nowych obiektów budowlanych	Wprowadzenie gazów i pyłów do powietrza	b, c	---	---	b, c	b, c	b, c	---	---	b, c	---	---	---
	Wzrost emisji hałasu i wibracji	---	---	---	---	b, c	---	---	---	b, c	---	---	---
	Przekształcenie krajobrazu	---	---	---	---	---	---	b, k, ś, d	b, et	b, k, ś, d	---	---	---
	Zakłócenia bytowania zwierząt	---	---	---	---	b, c, k	w, k	---	b, k, ś, d	---	---	---	---
	Wytwarzanie odpadów	b, c, d	b, ts	---	---	---	---	b, c, d	---	---	---	---	---
	Obniżenie zwierciadła wód gruntowych	---	---	b, c	---	w, ś	b, c, ś	w, ś	---	---	---	---	---
	Prace ziemne	b, c	b, k, ś, d, ts	w, c, ś	---	b, w, c, k, ts	b, c	b, k, ś, d	b, ts	---	b, ts	---	---
	Zmiana warunków gruntowych	---	b, ts	p, ts	---	---	p	---	---	---	b, ts	---	---

Tabela 6. Potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego na etapie budowy nowych obiektów budowlanych i powstałych w wyniku jego realizacji. Omówienie w tekście.

Objaśnienia: *b* – oddziaływanie bezpośrednie, *p* – oddziaływanie pośrednie, *w* – oddziaływanie wtórne, *c* – oddziaływanie chwilowe, *k* – oddziaływanie krótkoterminowe, *ś* – oddziaływanie średnioterminowe, *d* – oddziaływanie długoterminowe, *ts* – trwały skutek

Podobnie jak to miało miejsce przy etapie budowy, również podczas etapu eksploatacji form wytworzonych może dojść do potencjalnych negatywnych oddziaływań na komponenty środowiska. Najważniejsze oddziaływania znaczące i potencjalne ich skutki omówiono w poprzednich rozdziałach. Główną cechą tego etapu jest obecność oddziaływań o charakterze stałym i długoterminowym. Wiążą się one z wykorzystywaniem powierzchni terenu (np. ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej) jak i również z funkcjonowaniem na nich konkretnych działań (np. zapewnienie transportu i komunikacji). Ogólny zarys potencjalnych oddziaływań na tym etapie przedstawia tabela nr 7. Co istotne, wiele z przytoczonych tu oddziaływań będzie odwracalna w przyszłości.

KOMPONENTY		Powietrze atmosferyczne	Powierzchnia ziemi i gleba	Wody podziemne i powierzchniowe	Klimat lokalny	Fauna	Flora	Krajobraz	Różnorodność biologiczna	Ludzie	Zasoby naturalne	Zabytki	Dobra materialne
SKUTKI REALIZACJI USTALEŃ MPZP													
Etap eksploatacji	Wprowadzenie gazów i pyłów do powietrza	b, c, d	p, c, d	p, c, d	b, c, d	b, c, d	b, c, d	---	---	b, c, d	---	---	---
	Wzrost emisji hałasu i wibracji	---	---	---	---	b, c, d	---	---	---	b, c, d	---	---	---
	Przekształcenie krajobrazu	---	---	---	---	---	---	b, st	b, st	b, st	---	---	---
	Zakłócenia bytowania zwierząt	---	---	---	---	p, d	p, d	---	---	---	---	---	---
	Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej	p, d	b, st	p, d, st	w, st	w, d	b, d	b, st	b, d	b, d	---	---	---
	Wprowadzenie nowej zieleni	b, d	p, d	b, d	b, d	b, d	b, d	b, d	---	b, d	---	---	---

Tabela 7. Potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego na etapie eksploatacji. Omówienie w tekście.

Objaśnienia: *b* – oddziaływanie bezpośrednie, *p* – oddziaływanie pośrednie, *w* – oddziaływanie wtórne, *c* – oddziaływanie chwilowe, *k* – oddziaływanie krótkoterminowe, *ś* – oddziaływanie średnioterminowe, *d* – oddziaływanie długoterminowe, *st* – oddziaływanie stałe

Oddziaływanie skumulowane i znaczące

Do oddziaływań skumulowanych wynikających z ustaleń zawartych w projekcie mpzp w zakresie emisji hałasu i wibracji, może dochodzić przede wszystkim w strefach nakładania się uciążliwości pochodzących z np. terenów tras komunikacyjnych z terenem produkcyjno-usługowym (oraz z inwestycjami na sąsiednich obszarach). Z uwagi jednak na charakter i stan faktyczny zagospodarowania przestrzennego Miasta, raczej nie przewiduje się znaczących tego typu oddziaływań. Nie znaczy to jednak, że tego typu wpływy można wykluczyć w 100%.

Oddziaływania takie mogą być w przyszłości związane z istniejącymi, ale przede wszystkim planowanymi usługowymi, obiektami infrastruktury technicznej, a także budową i modernizacją dróg w bliższej lub dalszej odległości od obszaru objętego projektem. Nie mniej jednak prace jak i funkcjonowanie ww. obiektów będą ograniczone w przestrzeni. W związku z tym potencjalne znaczące oddziaływania będą miały charakter lokalny i nie będą miały większego znaczenia dla funkcjonowania omawianego obszaru.

Skutki dla środowiska wynikające z realizacji ustaleń planu mogą być spowodowane przede wszystkim poprzez wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, wytwarzanie odpadów, wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, zanieczyszczania gleby lub ziemi, emitowanie hałasu, oraz ryzyko wystąpienia awarii. Biorąc pod uwagę ustalenia, zasięg i skalę projektowanej zabudowy, a także zaopatrzenie w media należy zauważyć, że nie przewiduje się istotnych skutków dla środowiska, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu.

Zasięg przestrzenny oddziaływań oraz odwracalność zjawisk

Realizacja ustaleń projektu mpzp może wpłynąć w zróżnicowany sposób na poszczególne komponenty środowiska: powierzchnię ziemi, glebę, wody powierzchniowe i podziemne, klimat lokalny, faunę i florę oraz na ich wzajemne powiązania, na ekosystemy i krajobraz.

Zróżnicowanie skutków realizacji ustaleń analizowanego dokumentu można podzielić w zależności od:

- odwracalności zjawisk: odwracalne (O) lub nieodwracalne (NO);
- zasięgu przestrzennego oddziaływania: regionalne (R), ponadlokalne (PL) lub lokalne (L).

Powyższe oddziaływania będą zależeć od planowanego przeznaczenia terenu. Zestawienie dotyczące zasięgu oddziaływań i ich ocenę przedstawiono w tabeli nr 8. Jednocześnie należy podkreślić, że prognozowane oddziaływania mają charakter ogólny i same w sobie nie mogą de facto wskazywać na ilościowe przedstawienie samych oddziaływań. Tym samym nie dają pełnego obrazu rzeczywistych ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko, a także dokładnej ich skali.

TERENY ZABUDOWY					
Lp.	Poszczególne komponenty środowiska		Odwracalność zjawisk	Zasięg przestrzenny oddziaływania	Rodzaj oddziaływania
1	Powierzchnia ziemi i gleby	Degradacja powierzchni glebowej	NO	L	Negatywne
2		Intensyfikacja procesów erozyjnych na powierzchniach odkrytych	O	L	Negatywne
3		Przekształcenia właściwości wilgotnościowych gleb	NO	L	Negatywne
4		Przekształcenie naturalnej rzeźby terenu	NO	L	Negatywne
5		Ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej	O	L	Negatywne
6	Wody podziemne: możliwość obniżenia poziomu wód gruntowych		O	L	Negatywne
7	Wody powierzchniowe: możliwość zanieczyszczenia cieków i jezior		---	---	---
8	Powietrze: pogorszenie stanu higieny atmosfery		O	L	Negatywne
9	Fauna i flora	Ograniczenie miejsc bytowania fauny	NO	L	Negatywne
10		Degradacja istniejącej szaty roślinnej o przeciętnych walorach	NO	L	Obojętne
11		Zmiana warunków siedliskowych szaty roślinnej	NO	L	Negatywne
12		Wprowadzenie nowej zieleni urządzonej i rewitalizacja zieleni	O	L	Pozytywne
13	Krajobraz: wprowadzenie zabudowy kubaturowej na tereny otwarte		NO	L	Negatywne

Tabela 8. Zasięg przestrzenny oddziaływań oraz odwracalność zjawisk dla działań na terenach zabudowy.

VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

W § 6 projektu planu określono zasady dotyczące środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, których zastosowanie powinno zapewnić należytą ochronę środowiska przyrodniczego. Na terenie objętym projektem planu ustala się:

- ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem:
 - inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury technicznej oraz drogowej;
 - przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na terenie U-P;
- ochronę pomników przyrody oznaczonych na rysunku planu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ochronę wód Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 441 „Zbiornik Zakopane”, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii;
- nakaz zachowania istniejących potoków i cieków wodnych, utrzymania ich drożności oraz ciągłości ich funkcjonowania;

- 7) zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenach:
 - a) **MW** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego,
 - b) **MNW-U** jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych,
 - c) **UE, UK i UR** jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
 - d) **ZP** jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych;
- 8) nakaz realizacji rozwiązań technicznych gwarantujących dotrzymanie standardów jakości środowiska w granicach terenu inwestycji, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ponadto, zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 647 ze zm.) w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcia jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska (w tym także ochronę gatunków i siedlisk roślin, grzybów oraz zwierząt objętych ochroną), na obszarze prowadzonych prac. Jest to niezwykle istotne i musi być respektowane.

Powyższe zapisy powinny skutecznie chronić środowisko przyrodnicze przed potencjalnymi negatywnymi oddziaływaniami. Jasno określone, możliwe do realizacji przedsięwzięcia z obszaru mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i zakaz lokowania innych, niż ww., jest korzystne, gdyż pozwoli to ograniczyć wzrost znaczącej presji na środowisko przyrodnicze. Ponadto w decyzji środowiskowej dla poszczególnych inwestycji można zawrzeć dodatkowe, szczegółowe zapisy chroniące, minimalizujące, łagodzące bądź kompensujące ewentualne negatywne oddziaływania realizacji konkretnych projektów na środowisko przyrodnicze. Do podstawowych ogólnych działań ograniczających zaliczyć można: (1) ograniczenie zajęcia terenu; (2) stosowanie odpowiednich technologii, materiałów i rozwiązań konstrukcyjnych (np. nasadzeń roślinności chroniących przed zanieczyszczeniami atmosferycznymi); (3) prawidłowe zabezpieczenie sprzętu i placu budowy; (4) dostosowanie terminu prac do cyklu wegetacyjnego roślin i terminów rozrodu zwierząt.

Ponadto celem ograniczenia negatywnego oddziaływania na komfort życia i zdrowie ludzi zaleca się szczególne zwrócenie uwagi na:

- dostosowanie lokalizacji inwestycji do powierzchni terenu; postulowanie tam, gdzie to możliwe by potencjalne źródła emisji hałasu w sposób optymalny wykorzystywały naturalną rzeźbę i pokrycie terenu celem obniżenia rozchodzenia się fal dźwiękowych i drgań;
- szerokie stosowanie zieleni nasadzeniowej wszędzie tam, gdzie jest to możliwe i uzasadnione. Tereny zieleni są stosunkowo tanim sposobem na poprawę komfortu akustycznego i obniżenie poziomu zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Zieleń stanowi rodzaj filtru, który przy każdym opadzie atmosferycznym ulega samooczyszczeniu. Hamując prędkość wiatru, zieleń powoduje opadanie cięższych od powietrza cząstek pyłu na liście i ziemię, zmniejszając ich wchłanianie przez układ oddechowy. Zawartość szkodliwych gazów w powietrzu nad dużymi parkami jest 2–3 razy mniejsza niż nad terenami ściśle zabudowanymi. Dlatego powinny być szeroko propagowane, również ze względów ekonomicznych. Ponadto poprawia ona estetykę krajobrazu, przez co podnosi się komfort życia mieszkańców;

- dobór gatunków roślin powinien uwzględniać, poza techniczno-ekonomicznymi aspektami, ich szczególne właściwości biologiczne. Preferowane powinny być gatunki wytwarzające znaczne ilości substancji antybiotycznych, tzw. fitoncydów. Można zaliczyć do nich m.in. berberys, bez czarny, brzoza, cis, czeremcha, głóg, jałowiec, sosna, świerk i inne. Ponadto skupiny zieleni powodują jonizację powietrza. Powinno się stosować te gatunki, które wpływają korzystnie na zdrowie człowieka. Są to m.in.: brzoza, lipa, sosna, świerk. Unikać należy gatunków jonizujących dodatnio powietrze, co niekorzystnie wpływa na ogólny stan psychiczny ludzi (dęby, klony, robinie, topole);
- zaleca się szerokie stosowanie żywopłotów wzdłuż tras komunikacyjnych. Żywopłoty charakteryzują się wysokim pochłanianiem substancji szkodliwych z powietrza. Oprócz tego skutecznie osłabiają siłę wiatru powodującego erozję gleby. Ponadto zajmują stosunkowo małe powierzchnie;
- przestrzeganie zasad BHP podczas etapu budowy poszczególnych nowych obiektów.

VIII. ANALIZA I OCENA ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DLA USTALEŃ PROJEKTU MPZP

Wychodzi się z założenia, że analizie rozwiązań alternatywnych poddano przede wszystkim te aspekty, które w sposób znaczący mogą wpłynąć na dalszy rozwój Miasta.

Podstawowym celem sporządzenia planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania, poprzez dostosowanie funkcji i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przestrzennych, przyrodniczych i kulturowych w Mieście Zakopane w rejonie Kościeliska, Skibówki, Krzęptówki.

Przystąpienie do sporządzenia planu podyktowane jest koniecznością ustalenia sposobu zagospodarowania i zabudowy terenów objętych uchwałą.

Ocenia się, że rozwiązanie alternatywne dla ww. planów czyli lokowanie ich w innym miejscu jest mało korzystnym oraz mało realnym, z uwagi na funkcję, rozwiązaniem. Należy zatem uznać, że ze względu na uwarunkowania przyrodnicze oraz aktualne zagospodarowanie analizowanego obszaru, zaproponowane w projekcie planu przeznaczenie i zagospodarowanie terenów jest optymalne i nie widzi się korzystniejszego rozwiązania alternatywnego dla tego terenu.

Ewentualne kolizje projektowanego zagospodarowania ze środowiskiem przyrodniczym i kulturowym w większości przypadków będą lokalne i nieistotne dla funkcjonowania i stanu środowiska rozpatrywanego w skali Miasta oraz obszarów przyległych.

IX. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Obowiązek przedstawienia w prognozie oddziaływania na środowisko propozycji dotyczących przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania został określony w art. 51 ust. 2 lit. c ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U.

z 2026 r., poz. 670 ze zm.). Zgodnie z art. 55 ust. 5 przytoczonej wyżej ustawy, organ opracowujący projekt planu, czyli Burmistrz Miasta Zakopane, zobowiązany jest prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego projektu planu.

Co najmniej raz w czasie kadencji Burmistrz Miasta Zakopane dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium i przedstawia ich wyniki Radzie Miejskiej. Rada podejmuje uchwałę w sprawie aktualności Studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne lub niezgodne z obowiązującymi przepisami w całości lub w części, podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia ich zmiany.

Ocena miejscowych planów powinna być przeprowadzana przede wszystkim w kontekście rozwoju przestrzennego Miasta Zakopane oraz czy miała miejsce realizacja infrastruktury transportowej i technicznej w sposób zintegrowany, czy nawet wyprzedzający lokalizację zabudowy. Pozwoli to na opracowania harmonogramu sporządzania i realizacji kolejnych planów zagospodarowania przestrzennego, bilansowania zapotrzebowania m.in. na wodę, gaz, kanalizację sanitarną oraz przygotowanie odpowiednio wyposażonych terenów.

Ponadto, Burmistrz Miasta Zakopane jest zobowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko może polegać np. na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska (powietrza, wód, gleb i in.) w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska³⁸, w ramach monitoringu środowiska prowadzonego w oparciu o wydane decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć zlokalizowanych na obszarze objętym projektem mpzp lub, w ramach indywidualnych zamówień, na kontroli i ocenie zgodności wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną z ustaleniami przyjętego planu.

W celu realizacji zadań wynikających z Państwowego Monitoringu Środowiska zaleca się m.in. wykonywanie badań wskaźników charakteryzujących poszczególne komponenty środowiska, prowadzenie obserwacji elementów przyrodniczych, gromadzenie i analizę wyników badań i obserwacji, pozyskiwanie informacji o presjach na elementy środowiska, ocenę stanu i trendów zmian jakości poszczególnych elementów środowiska, wskazanie obszarów z przekroczeniami standardów jakości środowiska, wykonywanie analiz przyczynowo-skutkowych oraz opracowywanie zestawień i raportów, a także ich udostępnianie.

Oceni na obszarze opracowania powinny podlegać:

- jakość powietrza i stanu sanitarnego;
- jakość wód podziemnych;
- jakość wód powierzchniowych;
- jakość gleb;
- warunki i jakość klimatu akustycznego;

³⁸ ocena stanu poszczególnych komponentów musi odnosić się do obszaru objętego miejscowym planem.

- różnorodność biologiczna;
- gospodarka odpadami.

Powinno przeprowadzać się okresowe kontrole dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiorników bezodpływowych, w tym częstotliwość ich opróżniania oraz sprawdzanie stanu technicznego zbiorników bezodpływowych.

Odnosnie linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia wskazane jest przeprowadzenie monitoringu rzeczywistego poziomu hałasu w środowisku oraz rzeczywiste pomiary oddziaływania pola elektromagnetycznego na środowisko.

Corocznie zaleca się analizę i ocenę stanu poszczególnych komponentów środowiska obszaru objętego projektem planu w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska oraz innych dostępnych wyników pomiarów i obserwacji, które umożliwiłyby dostosowanie potrzeb monitoringu do lokalnych uwarunkowań i ewentualnych problemów.

Wszystkie wyżej wymienione działania i instytucje pozwolą na ocenę skutków realizacji planowanego zagospodarowania oraz umożliwią szybką reakcję na ewentualne negatywne zjawiska zachodzące w środowisku przyrodniczym.

X. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko dokumentu do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego KOŚCIELISKA, SKIBÓWKI, KRZEPTÓWKI wraz z załącznikiem graficznym.

Miejscowy plan jest aktem prawa miejscowego i stanowi podstawę do wydawania decyzji administracyjnych. Zobowiązuje on samorząd do kierowania się jego ustaleniami w polityce przestrzennej, nie tylko w zakresie zagospodarowania, ale także ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego. Dlatego niniejsza prognoza jest tak ważna. Omawiany projekt mpzp zawiera załącznik graficzny, czyli rysunek przedstawiający ustalenia tego dokumentu. Prognoza ocenia analizowany dokument w zakresie, którego ramy wyznaczają przepisy prawne. Samą ocenę można podzielić na kryteria formalne (zgodność z wymaganiami przepisów odrębnych) i kryteria merytoryczne (powszechnie znane prawa funkcjonowania środowiska przyrodniczego, wyniki badań naukowych itp.).

Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga projekt planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub jego zmiany. Zgodnie z art. 46 ust. 2 ustawy o oś przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest też wymagane w przypadku projektu zmiany dokumentu, o którym mowa w ust. 1. Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1, oraz projekt zmiany takiego dokumentu, może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i art. 58, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 48 ust. 1, ust. 3–5 ustawy o oś.

Następnie, organ opracowujący projekt planu poddaje go wraz z prognozą opiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Organ opracowujący projekt planu bierze pod uwagę ustalenia zawarte

w prognozie oddziaływania na środowisko oraz opinie ww. organów, a także rozpatruje uwagi i wnioski zgłaszane z udziałem społeczeństwa.

W przedmiotowym opracowaniu wykorzystano również wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów odrębnych.

Analizowany obszar, dla którego sporządzony jest projekt planu miejscowego położony jest w Mieście Zakopane. Miasto Zakopane położone jest na terenie powiatu tatrzańskiego, w południowej części województwa małopolskiego. Miasto graniczy bezpośrednio z gminami: Bukowina Tatrzańska, Kościelisko, Poronin, a także ze Słowacją. Przez Miasto przebiegają: droga krajowa nr 47 (Rabka – Nowy Targ – Zakopane), droga wojewódzka nr 958 (Chabówka – Czarny Dunajec – Chochołów – Zakopane), linia kolejowa nr 99 relacji Chabówka – Zakopane.

Teren opracowania znajduje się w północnej części Miasta i obejmuje tereny położone w obrębach Kościeliska, Skibówki, Krzeptówki.

W obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Zakopane omawiany obszar znajduje się w strefach:

- 1) rozwoju funkcji osadniczych, o zróżnicowanych uwarunkowaniach rozwoju, istniejącym zagospodarowaniu, pełnionych funkcjach oraz kierunkach zagospodarowania – wyodrębnionych na podstawie analizy uwarunkowań rozwoju Miasta i oznaczonych na rysunku studium:
 - strefa śródmiejskiej – OS,
 - strefa peryferyjnej – OP;
- 2) terenów otwartych w pozatatrzańskiej części Miasta, o zróżnicowanych uwarunkowaniach i kierunkach zagospodarowania, stosownie do różnych reżimów ochrony środowiska, oznaczonych na rysunku studium:
 - tereny otwarte o wysokim poziomie reżimu ochrony – TOW,
 - tereny otwarte o średnim poziomie reżimu ochrony – TOs.

Według podziału fizyczno-geograficznego Polski Jerzego Kondrackiego i A. Richlinga obszar objęty opracowaniem położony jest w Megaregionie Regionu Karpackiego, Prowincji Karpat Zachodnich z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym, w obrębie Podprowincji Centralnych Karpat Zachodnich, w zasięgu Makroregionu Obniżenia Orawsko-Podhalańskiego, w obrębie Mezonegonu Bruzdy Podtatrzańskiej oraz w zasięgu Makroregionu Łańcucha Tatrzańskiego, w obrębie Mezonegonów: Tatr Zachodnich, Tatr Wschodnich, Tatr Reglowych.

Obszary najcenniejsze pod względem przyrodniczym i krajobrazowym w Mieście Zakopane objęte zostały formą ochrony przyrody w postaci Obszarów Natura 2000: Obszar Specjalnej Ochrony „Tatry” (PLC120001 – nr rej. CRFOP: PL.ZIPOP.1393.N2K.PLC120001.B) i Specjalny Obszar Ochrony Tatry” (PLC120001 – nr rej. CRFOP: PL.ZIPOP.1393.N2K.PLC120001.H). Na terenie Miasta znajduje się również „Tatrzański Park Narodowy” wraz z otuliną oraz Pomniki Przyrody.

Teren opracowania znajduje się poza obszarami chronionymi na podstawie Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz poza obszarami węzłowymi i korytarzami ekologicznymi o znaczeniu krajowym bądź międzynarodowym.

Południowa część obszaru objętego planem znajduje się w obszarze udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych „Zbiornik Zakopane” – GZWP nr 441.

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w granicach administracyjnych Miasta Zakopane w obrębach Kościeliska, Skibówki, Krzeptówki. Obejmuje tereny zainwestowane, w tym głównie obszary zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej, pensjonaty, hotele, budynki mieszkalne z apartamentami lub pokojami na wynajem, obszary zabudowy usługowej, szlaki komunikacyjne i w niewielkim stopniu tereny rolne oraz przemysłowe (przetwórstwo spożywcze). Główne ulice omawianego obszaru to ul. Kościeliska (droga wojewódzka nr 958) i ul. Powstańców Śląskich (droga powiatowa nr 1656K).

Sieć hydrograficzną terenu opracowania tworzą: Potok Cicha Woda, Krzeptowski Potok, Potok zza Bramki, Samków Potok, Walczaków Potok, Potok Młyniska (prawe dopływy Cichej Wody), Dziadusiów Potok, Szymoszków Potok (lewe dopływy Cichej Wody) oraz drobne bezimienne ciekły stałe i okresowe.

W granicach obszaru opracowania występują liczne obiekty znajdujące się w rejestrze WKZ.

W granicach terenu opracowania znajdują się:

- Obszar i teren górniczy „Zakopane” dla złoża wód termalnych;
- Obszar i teren górniczy „Szymoszkowa” dla złoża wód termalnych;
- Złoże wód termalnych „Zakopane”;
- Złoże wód termalnych „Szymoszkowa”;
- Złoże wód termalnych „Furmanowa PIG-1”. Złoże nieużytkowane – obszar górniczy „Podhale” (nr w rejestrze 5/1/55) zniesiony 19.10.2005 r.;
- Park Kulturowy obszaru ulicy Krupówki;
- Strefy sanitarne 50 i 150 metrów od czynnego cmentarza;
- Obszary udokumentowanych osuwisk – osuwiska okresowo aktywne wg opracowania „Mapa osuwisk dla Gminy Miasto Zakopane” (SOPO);
- Obszar Głównego Zbiornika Wód Podziemnych „Zbiornik Zakopane” – GZWP nr 441;
- Obszary szczególnego zagrożenia powodzią obejmujących, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q10%) oraz na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q1%).

Obszar opracowania jest objęty zbiorowym systemem zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków. Do sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej nie są podłączone jedynie budynki położone w dużym oddaleniu od ciągów komunikacyjnych. Sieci wodociągowe, kanalizacji sanitarnej i deszczowej przebiegają wzdłuż ulic oraz w rejonie dróg dojazdowych do posesji. Sieci kanalizacji deszczowej biegną wzdłuż ulic: Kościeliskiej, Powstańców Śląskich, Kościelna, Skibówki (częściowo), Krzeptówki. Obszar objęty opracowaniem ma dostęp do sieci elektroenergetycznej. Przez obszar opracowania przebiegają napowietrzne linie niskiego i średniego napięcia oraz linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 110 kV. W rejonie ulicy Skibówki znajduje się stacja energetyczna.

W bezpośrednim sąsiedztwie opracowania znajdują się zabudowania o podobnym charakterze wraz z infrastrukturą techniczną (zabudowa mieszkaniowa, usługowa, ciągi komunikacyjne, sieci i obiekty infrastruktury technicznej).

Zasoby przyrodnicze tego terenu zostały w większości ograniczone ze względu na obecny sposób zagospodarowania. Na omawianym terenie w wyniku wielokierunkowej antropopresji przekształceniu uległy elementy środowiska naturalnego. W szczególności zmieniona została szata roślinna i fauna wskutek osadnictwa i intensywnego zurbanizowania.

Rzędne wysokościowe obszaru opracowania wahają się od 830 m n.p.m. w części północno-wschodniej, do 910 m n.p.m. w części południowej. Jest to w większości teren płaski, bez znaczących deniwelacji, ze spadkiem w kierunku południowym. Obszar jest stabilny morfologicznie i nie występują na nim aktywne zjawiska osuwiskowe.

Na obszarze opracowania na przestrzeni lat wytworzone zostały:

- łupki i piaskowce cienkoławicowe i średnioławicowe z soczewami dolomitów żelazistych oraz z pakietami piaskowców gruboławicowych (warstwami z Kozińca) (warstwy zakopiańskie dolne);
- łupki i piaskowce cienkoławicowe i średnioławicowe, z pakietami piaskowców gruboławicowych (warstwami z Kozińca) (warstwy zakopiańskie dolne);
- piaski, żwiry, bloki i głazy den dolinnych osadów rzecznych (fluwialnych, aluwialnych);
- głazy, piaski, żwiry i gliny piaszczyste rzeczno-lodowcowe (pokrywy) z osadów rzeczno-lodowcowych;
- torfy i namuły torfiaste.

Teren objęte opracowaniem znajdują się w strefie występowania wód termalnych, które zalegają na obszarze całego Podhala w wapieniach środkowego eocenu i w dolomitach triasu. Są to udokumentowane złoża wód termalnych „Zakopane”, „Szymoszkowa”, i „Furmanowa PIG-1”. Obszar i teren górniczy „Szymoszkowa” obejmuje większość obszaru planu, zaś obszar i teren górniczy „Zakopane” – jego wschodnią część.

Na terenie opracowania występują osuwiska okresowo aktywne wg opracowania „Mapa osuwisk dla Gminy Miasto Zakopane” (SOPO).

Teren objęty opracowaniem znajduje się w granicach:

- obszaru i terenu górniczego „Szymoszkowa” (nr w rejestrze 5/1/76), utworzonych Koncesją nr 4/2009 wydaną przez Ministra Środowiska dnia 4.03.2009 r.;
- obszaru górniczego „Zakopane” wyznaczonego dnia 29.11.1967 r. przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej i terenu górniczego „Zakopane” utworzonego Koncesją nr 6/98 wydaną przez Ministra Środowiska i Zasobów Naturalnych i Leśnictwa dnia 01.07.1998 r. (nr w rejestrze 5/1/51);
- udokumentowanego złoża wód termalnych „Szymoszkowa” nr 11402;
- udokumentowanego złoża wód termalnych „Zakopane” nr 7958;
- udokumentowanego złoża wód termalnych „Furmanowa PIG-1” nr 7961. Złoże nieużytkowane – obszar górniczy „Podhale” (nr w rejestrze 5/1/55), utworzony Koncesją nr 9/2000 wydaną przez Ministra Środowiska dnia 31.07.2000 r., został zniesiony 19.10.2005 r.

Pod względem hydrograficznym obszar opracowania położony jest w dorzeczu Wisły w regionie wodnym Górnej – Zachodniej Wisły.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w ramach jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych „Biały Dunajec do Porońca” (PLRW200001214127).

Sieć hydrograficzną terenu opracowania tworzą: Potok Cicha Woda, Krzeptowski Potok, Potok zza Bramki, Samków Potok, Walczaków Potok, Potok Młyniska (prawe dopływy Cichej Wody), Dziadusiów Potok, Szymoszków Potok (lewe dopływy Cichej Wody) oraz drobne bezimienne ciekły stałe i okresowe.

Południowa część obszaru objętego planem znajduje się w obszarze udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych „Zbiornik Zakopane” – GZWP nr 441. Obszar opracowania znajduje się w granicach JCWPd nr 165 (PLGW6000165). Na obszarze objętym opracowaniem brak jest ujęć wód podziemnych. Cały teren objęty planem położony jest w obszarze występowania wód termalnych. Zalegają one na obszarze całego Podhala w wapieniach środkowego eocenu i domeru oraz dolomitach triasu.

Na omawianym obszarze gleby wykształciły się w zależności od ukształtowania terenu, stosunków wodnych i litologii terenu. Na podłożu fliszowym wytworzyły się gleby brunatne wyługowane i kwaśne, wietrzeniowe, o składzie mechanicznym glin średnich, pylastych. Są to gleby średnio i trudno przepuszczalne, o infiltracyjno-retencyjnym i retencyjnym obiegu wody. Należą one do gleb brunatnych właściwych, wyługowanych lub płowych. Profil glebowy w terenach osiedleńczych jest w wielu miejscach silnie przekształcony (grunt nasypowy). W szerszych odcinkach doliny potoku Cicha Woda, lokalnie występują płyty mad, o znacznym zaglinieniu. W terenach hydrogenicznych oraz obszarach o cechach źródliskowych wykształciły się gleby typu glejowego, o typowym retencyjnym obiegu wody. W strefach wypłaszczeń wierzchowinowo-grzbietowych oraz w partiach stokowych, w głębszych warstwach gleby występuje znaczna ilość materiału zwietrzelinowego.

Dotychczasowe użytkowanie i zagospodarowanie terenu w znacznym stopniu przekształciło naturalne struktury biotyczne oraz ekologiczne. Na obszarze opracowania nie zachowały się żadne kompleksy leśne. Szata roślinna omawianego obszaru jest przeciętna, a jej zróżnicowanie związane głównie z naturalnymi warunkami siedliskowymi i sposobem gospodarowania. Tereny wolne od zabudowy porośnięte są zielenią niską (trawistą) i towarzyszącą jej miejscami zielenią wysoką (zadrzewienia i zakrzewienia liściaste i iglaste), powstałe głównie w wyniku nasadzeń, o charakterze kępowym i szpalerowym. Zabudowie towarzyszy roślinność urządzona w postaci drzew i krzewów ozdobnych. W strefach stokowych występują zadrzewienia i drobne zagajniki (tworzą je silnie przekształcone drobne zespoły leśne, z dominacją świerka i stosunkowo ubogim podszytem i runem). W otoczeniu cieków wodnych występują strefy roślin przybrzeżnych. Obszarom wydeptywanym, placom, obszarom zabudowy, szlakom komunikacyjnym towarzyszą gatunki ruderalne. W granicach opracowania występują również nieliczne tereny użytkowane rolniczo, w granicach których występują gatunki segetalne.

Różnorodność form szaty roślinnej na terenie opracowania wpływa na zróżnicowanie i bogactwo świata zwierzęcego. Środowisko przyrodnicze opisywanego obszaru zostało znacznie przekształcone przez człowieka. Obszar stanowi teren przekształcony

antropogenicznie. Charakteryzuje się niską różnorodnością siedliska. Na analizowanym terenie występuje głównie drobna fauna charakterystyczna dla terenów zurbanizowanych.

W granicach obszaru opracowania na podstawie analiz posiadanych materiałów oraz podczas wizji w terenie stwierdzono występowanie gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową, na mocy przepisów odrębnych.

Region ma niekorzystny klimat spowodowany głównie przez silne wiatry halne oraz częste w zimie inwersje temperatur. Klimat jest typowo górski, cechujący się dużą zmiennością, chłodnymi latami i mroźnymi śnieżnymi zimami, z krótkim okresem wegetacyjnym. Występuje tu charakterystyczny, porywisty wiatr halny wiejący z kierunku południowym. Różnice wysokości wpływają na lokalne warunki – cieplejsze stoki południowe i chłodniejsze północne, a także większe opady. Średnia roczna temperatura to ok. 5-6°C. Najchłodniejszy jest styczeń (średnio -4,5°C), najcieplejszy lipiec (średnio +14,5°C), rzadko przekraczające 30°C latem. Opady są znaczne z największym nasileniem w czerwcu i lipcu. Średnia roczna suma opadów wynosi około 1100 mm.

Na obszarze planu znajdują się obiekty wpisane do Rejestru Zabytków, obiekty wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków. Ponadto północno-wschodnia część opracowania znajduje się w Parku Kulturowym obszaru ulicy Krupówki, utworzonym uchwałą nr XII/183/2015 Rady Miasta w Zakopanem dnia 3 września 2015 r.

Teren opracowania znajduje się poza obszarami chronionymi na podstawie Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz poza obszarami węzłowymi i korytarzami ekologicznymi o znaczeniu krajowym bądź międzynarodowym.

W granicach obszaru opracowania, z ustawowych form ochrony przyrody, występują również Pomniki Przyrody:

- jednoobiektowy, sosna limba (*Pinus cembra*) przy ulicy Sobczakówka 10, ustanowiony Uchwałą Rady Miasta Zakopane Nr XI/155/2015 z 30.07.2015 r. (Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z 6.08.2015 r. poz. 4796);
- wieloobiektowy, grupa drzew (4 szt.) – klon jawor (*Acer pseudoplatanus*), przy ulicy Sobczakówka 9a, ustanowiony Uchwałą Rady Miasta Zakopane Nr XII/1176/2015 z 3.09.2015 r. (Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z 15.09.2015 r. poz. 5374).

Ponadto ochrona prawna zasobów przyrodniczych Miasta odbywa się m.in. poprzez ochronę gatunkową roślin, grzybów oraz zwierząt. Ochrona gatunkowa ma na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk, gatunków rzadkich, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej. Na omawianym obszarze nie występują gatunki chronione roślin i grzybów. Podczas wizji lokalnej nie stwierdzono obecności legowisk/gniazd itp. zwierząt objętych ochroną prawną.

Według najnowszej rocznej oceny jakości powietrza pod kątem ochrony zdrowia ludzi za rok 2025 strefa małopolska cechuje się średnią jakością powietrza. Dla większości substancji mierzonych wyniki były w normie – stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają poziomów dopuszczalnych oraz poziomów docelowych. Dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} (faza II), pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀ zostały przekroczone poziomy dopuszczalne

Według najnowszej rocznej oceny jakości powietrza pod kątem ochrony roślin za rok 2025 strefa małopolska cechuje się dobrą jakością powietrza. W efekcie oceny przeprowadzonej dla 2025 roku dla dwutlenku siarki, tlenków azotu i ozonu strefę małopolską zaliczono do klasy A.

Do potencjalnych źródeł zanieczyszczenia atmosfery w rejonie obszaru opracowania należą:

- (1) lokalne kotłownie;
- (2) paleniska domowe;
- (3) emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych;
- (4) emisja niezorganizowana pyłów z terenów pozbawionych roślinności (np. drogi gruntowe, okresowo grunty orne).

Podsumowując, należy stwierdzić, iż na jakość powietrza w Mieście, w tym na obszarze objętym projektem mpzp, ma wpływ sposób zabudowy terenu i pora roku. Na obszarze opracowania ze względu na zagospodarowanie terenu dochodzi do słabej wymiany mas powietrza i kumulowania się substancji. Jakość powietrza pogarsza się w miesiącach zimowych, w sezonie grzewczym, gdzie oprócz niewielkiej emisji ze źródeł komunikacyjnych występuje emisja ze źródeł spalania paliw, szczególnie stałych, stąd jakość powietrza oraz jej zagrożenie jest średnie.

Pod względem hydrograficznym obszar opracowania położony jest w dorzeczu Wisły w regionie wodnym Górnej – Zachodniej Wisły.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w ramach jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych „Biały Dunajec do Porońca” (PLRW200001214127).

Zgodnie z informacjami podanymi przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska JCWP „Biały Dunajec do Porońca” była badana w 2024 r. (w punkcie pomiarowo-kontrolnym „Biały Dunajec – Poronin”). Na podstawie badań określono klasę elementów biologicznych jako 5 – wody złej jakości. Klasę wskaźnika jakości wód pod kątem elementów fizykochemicznych określono jako poniżej dobrego (>2). Klasę elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne określano jako 2 – wody dobrej jakości. Wykazuje się zły potencjał ekologiczny (5). Stan chemiczny określono jako stan poniżej dobrego. Wykazuje się zły stan wód;

Zgodnie z informacjami podanymi w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” stan JCWP „Biały Dunajec do Porońca” jest zły. JCWP jest zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych. Przedłużenie terminu osiągnięcia celu: odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot azotanowy, fosfor ogólny, azot ogólny, azot amonowy, fosforany, BZT5; IO, MMI; bromowane difenyletery(b), rtęć(b); heptachlor(b). Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (procesy biochemiczne, procesy ekologiczne, procesy fizykochemiczne, procesy hydromorfologiczne, zanieczyszczenia z przeszłości). W odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań. Termin

osiągnięcia celu środowiskowego wyznaczono do 2027 r. (substancje priorytetowe wprowadzone dyrektywą 2013/39/UE – do 2039 r.).

Sieć hydrograficzną terenu opracowania tworzą: Potok Cicha Woda, Krzeptowski Potok, Potok zza Bramki, Samków Potok, Walczaków Potok, Potok Młyniska (prawe dopływy Cichej Wody), Dziadusiów Potok, Szymoszków Potok (lewe dopływy Cichej Wody) oraz drobne bezimienne ciekły stałe i okresowe.

Obszar opracowania znajduje się w granicach JCWPd nr 165 (PLGW6000165). W 2022 r. oceniano wody JCWPd nr 165 w miejscowości Zakopane, gmina Zakopane w powiecie tatrzańskim (lasy). Wyniki opracowano na podstawie danych Inspekcji Ochrony Środowiska uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Niestety brak danych uniemożliwił opracowanie danych odnośnie głębokość do stropu warstwy wodonośnej oraz przedziału ujętej warstwy wodonośnej. Na podstawie badań określono końcową klasę jakości określono również jako I – wody bardzo dobrej jakości.

Zgodnie z informacjami podanymi w "Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły" stan chemiczny, stan ilościowy oraz stan JCWPd oceniany jest jako dobry. Nie wykazuje się zagrożenia dla nieosiągnięcia celów środowiskowych.

Zgodnie z informacjami podanymi przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska z 2019 r. stan chemiczny oraz stan ilościowy JCWPd oceniany jest jako dobry.

Obszar objęty opracowaniem jest położony poza zasięgiem stref ochronnych ujęć wód podziemnych.

Obszar opracowania jest zagrożony powodzią od rzeki Biały Dunajec oraz potoku Młyniska. Zgodnie z mapami zagrożenia powodziowego, w jego granicach występują:

- obszar szczególnego zagrożenia powodzią, tj. obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10% (raz na 10 lat);
- obszar szczególnego zagrożenia powodzią, tj. obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1% (raz na 100 lat);
- obszar zagrożenia powodzią, tj. obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2% (raz na 500 lat).

Na obszarze opracowania źródłami emisji hałasu są:

- szlaki komunikacyjne – ul. Kościeliska (droga wojewódzka nr 958) i ul. Powstańców Śląskich (droga powiatowa nr 1656K), drogi gminne;
- obiekty usługowe stanowiące zagrożenie o charakterze lokalnym.

W przypadku omawianego terenu największe zagrożenie hałasem wynika z przebiegu, przez teren opracowania drogi wojewódzkiej nr 958. Istotna jest utrzymująca się tendencja wzrostu zarejestrowanych w województwie pojazdów, zarówno samochodów osobowych jak i ciężarowych. Istnieje zatem tendencja wzrostowa, jeżeli chodzi o źródła (ilość pojazdów mechanicznych) emisji hałasu. Z drugiej strony na obszarach gęściej zaludnionych wprowadzone są administracyjne ograniczenia prędkości pojazdów, obniżające górny próg emisji dźwięku z silników pojazdów mechanicznych.

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad w roku 2020/21 przeprowadziła pomiar ruchu drogowego na terenie Miasta Zakopane na drodze wojewódzkiej nr 958. Według przeprowadzonych badań, na odcinkach:

- ZAKOPANE /PRZEJŚCIE 1: GR. MIASTA – UL. POWSTAŃCÓW ŚLĄSKICH/, w ciągu doby przejeżdża 8 240 pojazdów silnikowych, w tym 472 poj./dobę stanowią samochody ciężarowe;
- ZAKOPANE /PRZEJŚCIE 2: UL. POWSTAŃCÓW ŚLĄSKICH – UL. KASPROWICZA (DK47)/, w ciągu doby przejeżdża 11 402 pojazdów silnikowych, w tym 1 086 poj./dobę stanowią samochody ciężarowe.

Ruch odbywający się na drodze powiatowej i drogach gminnych ma charakter lokalny. Wzdłuż ww. dróg nie mierzono imisji hałasu, brak również danych na temat poruszających się strumieni samochodów. Jednakże stwierdza się, iż ze względu na mały ruch na ww. drogach, na omawianym terenie nie powinno dochodzić do przekroczeń dopuszczalnych wartości poziomu hałasu.

Przez obszar opracowania przebiegają linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia. Pracy napowietrznych linii elektroenergetycznej w określonych warunkach atmosferycznych towarzyszy specyficzny rodzaj dźwięku zwany szumem akustycznym. Zgodnie z regulacjami zawartymi w ustawie Prawo ochrony środowiska określany on jest jako hałas, czyli zespół dźwięków słyszalnych przez człowieka. Na obszarach, gdzie hałas wytwarzany przez różne źródła (maszyny i urządzenia, samochody – hałas komunikacyjny) może niekorzystnie wpływać na zdrowie ludzi, obowiązujące w kraju przepisy nakazują, by nie przekraczać określonych poziomów dźwięku, ustalonych w zależności od funkcji terenu. W zależności od rodzaju zabudowy otaczającej linię dopuszczalne w środowisku wartości poziomów hałasu, którego źródłem jest napowietrzna linia elektroenergetyczna, wynoszą: od 40 dB w porze nocnej do 50 dB w dzień. Określono je w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*.

Źródłem hałasu wytwarzanego przez linie elektroenergetyczne są:

- ulot (wyładowania elektryczne) z elementów przewodzących linii znajdujących się pod napięciem (głównie z przewodów roboczych);
- wyładowania powierzchniowe na elementach układu elektroizolacyjnego (izolatorach i osprzęcie).

W przyszłym projekcie planu należy wyznaczyć pasy technologiczne dla linii elektroenergetycznych, co przyczyni się do ograniczenia oddziaływania ponadnormatywnego hałasu na tereny, dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku. Podobnie jak w przypadku pól elektromagnetycznych, obowiązujące przepisy nakładają na właściciela obiektu obowiązek przeprowadzenia pomiarów kontrolnych hałasu jeszcze przed przekazaniem inwestycji do użytkowania.

Niestety na obszarze objętym opracowaniem lub w reprezentatywnej okolicy GIOŚ RWMŚ w Krakowie nie prowadził pomiarów poziomów hałasu komunikacyjnego.

Hałas przemysłowy decyduje o ogólnym poziomie uciążliwości hałasowej w skali kraju. Szczególnie uciążliwe są stacjonarne źródła hałasu (obiekty przemysłowe i usługowe) położone w pobliżu budynków mieszkalnych. Na terenie Miasta Zakopane brak jest dużych zakładów przemysłowych. Na klimat akustyczny wpływają wszelkie źródła hałasu znajdujące się na terenie zakładów rzemieślniczych, zarówno na otwartej przestrzeni (punktowe źródła hałasu), jak i w budynkach (wtórne źródła hałasu). Punktowymi źródłami hałasu są np. wentylatory,

czerpnie, sprężarki itp. usytuowane na zewnątrz budynków. Źródłem hałasu wtórnego są obiekty budowlane w tym produkcyjne, w których hałas pochodzący od pracy maszyn i urządzeń emitowany jest do środowiska przez ściany, strop, okna i drzwi. Ponadto prace dorywcze wykonywane poza budynkami produkcyjnymi jak np. cięcie, kucie, a także obsługa zakładów przez transport kołowy stanowią dodatkowe źródło hałasu.

Z uwagi na turystyczno-wypoczynkowy charakter Miasta Zakopane na jego terenie występują okresowe przekroczenia hałasu powodowane organizacją imprez masowych o charakterze sportowym i rekreacyjnym. Głównymi miejscami organizacji tych spotkań są Krupówki oraz tereny pod skocznia narciarską. Podczas tego typu wydarzeń kulturalnych, należy spodziewać się, że dopuszczalny poziom hałasu przekroczony zostaje nie tylko na terenie samej imprezy, ale również w promieniu 150-200 m. Jednak tego rodzaju hałas ma charakter okresowy. Wszelkie imprezy masowe organizowane na terenie Miasta Zakopane wymagają uzyskania zezwolenia Burmistrza Miasta oraz wydania opinii Komendanta Policji, Państwowej Straży Pożarnej, kierownika pogotowia ratunkowego i państwowego inspektora sanitarnego.

Zagrożenie hałasem komunikacyjny ma charakter lokalny i obejmuje swym zasięgiem jedynie obszary sąsiadujące z obiektem będącym źródłem emisji hałasu. Stwierdza się zatem, iż na terenie objętym planem nie powinny być przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu.

Analizując sytuację glebową i geomorfologiczną na obszarze objętym opracowaniem ekofizjograficznym, stwierdza się, że:

- 1) gleby na omawianym obszarze są dość odporne na erozję;
- 2) gleby na omawianym obszarze są glebami w większości zmienionymi antropogenicznie;
- 3) teren jest zróżnicowany pod względem ukształtowania – rzędne wysokościowe wahają się od 830 m n.p.m. w części północno-wschodniej, do 910 m n.p.m. w części południowej;
- 4) w rejonach koryt potoków występuje erozja denną, a na odcinkach wypłaszczonych erozja boczna skutkująca podcinaniem brzegów i meandrowaniem koryta;
- 5) w rejonach naturalnych i antropogenicznych skarp, dochodzi do osuwania, spłyzywania i osypywania się warstw zwietrzelinowych;
- 6) występowanie niecek stokowych o niekorzystnych warunkach gruntowo-wodnych;
- 7) występowanie stoków, na których występują typowe zjawiska denudacyjne skutkujące powolnym przemieszczaniem się wierzchniej warstwy gruntu w dół stoku;
- 8) teren jest osłonięty – erozyjna działalność wiatru jest hamowana.

Na terenie opracowania występują osuwiska okresowo aktywne wg opracowania „Mapa osuwisk dla Gminy Miasto Zakopane” (SOPO). Wskazane jest wykonanie badań geologiczno-inżynierskich, w celu rozpoznania i oceny warunków gruntowo-wodnych pod kątem przydatności dla zagospodarowania terenu.

W 2021 r. GIOŚ RWMŚ w Krakowie przeprowadził pomiary wartości pól elektromagnetycznych na terenie Miasta Zakopane, w punktach pomiarowych:

- K_2021_D_13 – ul. Krupówki. Otrzymano wartość równą 0,48 V/m. Tym samym nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego;
- K_2021_D_14 – ul. Na Gubałówkę. Otrzymano wartość równą 0,46 V/m. Tym samym nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego.

Przez teren opracowania przebiegają linie elektroenergetyczne wysokiego i średniego napięcia, które mogą stanowić źródło pól elektromagnetycznych.

Konieczna jest ochrona przed polami elektromagnetycznymi, polegająca na zapewnieniu jak najlepszego stanu środowiska poprzez utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych norm lub co najmniej na tych poziomach. Ochrona musi opierać się na podstawie Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

Na omawianym obszarze oraz w sąsiedztwie spotykana jest degeneracja, która wynika z przekształceń przez człowieka, poprzez procesy urbanizacji. Szata roślinna omawianego obszaru jest przeciętna, a jej zróżnicowanie związane głównie z naturalnymi warunkami siedliskowymi i sposobem gospodarowania. Tereny wolne od zabudowy porośnięte są zielenią niską (trawistą) i towarzyszącą jej miejscami zielenią wysoką (zadrzewienia i zakrzewienia liściaste i iglaste), powstałe głównie w wyniku nasadzeń, o charakterze kępowym i szpalerowym. Pełnią funkcje ekologiczne, o zróżnicowanych warunkach siedliskowych, funkcje krajobrazotwórcze i estetyczne wzbogacając bioróżnorodność tego zurbanizowanego obszaru. W wielu przypadkach pełnią również funkcje izolacyjne (np. wzdłuż dróg, wzdłuż granic działek). Nasadzenia te tworzą zarówno gatunki drzew rodzimych, jak i drzew i krzewów ozdobnych.

Zabudowie towarzyszy roślinność urządzona w postaci drzew i krzewów ozdobnych. Tworzą ją pojedyncze drzewa i krzewy ozdobne, jak również większe ich zgrupowania. Są to gatunki liściaste i iglaste. Uzupełnieniem ich jest urządzona zieleń niska (byliny, rośliny jednoroczne, roślinność trawiasta).

W strefach stokowych występują zadrzewienia i drobne zagajniki (tworzą je silnie przekształcone drobne zespoły leśne, z dominacją świerka i stosunkowo ubogim podszytem i runem). W otoczeniu cieków wodnych występują strefy roślin przybrzeżnych. Obszarom wydeptywany, placom, obszarom zabudowy, szlakom komunikacyjnym towarzyszą gatunki ruderalne. Uprawom rolnym towarzyszą liczne gatunki segetalne.

Podstawowym celem sporządzenia planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, poprzez dostosowanie funkcji, struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przestrzennych, przyrodniczych i kulturowych w Mieście Zakopane w rejonie Kościeliska, Skibówki, Krzeptówki.

Przystąpienie do sporządzenia planu podyktowane jest koniecznością ustalenia sposobu zagospodarowania i zabudowy terenów objętych uchwałą.

Dokument mpzp określa przeznaczenie terenów, granice pomiędzy obszarami o różnym przeznaczeniu lub zasadach gospodarowania, a także zasady i ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Określa zasady ochrony środowiska, przyrody, krajobrazu i dziedzictwa kulturowego, zabytków.

Projekt mpzp zawiera ustalenia realizacyjne w postaci uchwały oraz załącznik graficzny. Integralnymi częściami uchwały są:

- 1) część graficzna zatytułowana „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego KOŚCIELISKA, SKIBÓWKI, KRZEPTÓWKI”, opracowana w skali 1:1000, stanowiąca załącznik nr 1 do uchwały, zwana dalej „rysunkiem”;
- 2) rozstrzygnięcie Rady Miasta Zakopane w sprawie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu planu, stanowiące załącznik nr 2 do uchwały;
- 3) rozstrzygnięcie Rady Miasta Zakopane o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, stanowiące załącznik nr 3 do uchwały;
- 4) dokument elektroniczny zawierający dane przestrzenne stanowiący załącznik nr 4 do uchwały.

Granice obszaru objętego planem przedstawiono na rysunku planu, stanowiącym załącznik do uchwały.

Na obszarze objętym planem ustala się następujące przeznaczenie terenów:

- 1) zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, oznaczone symbolem: **MW**;
- 2) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej lub usług, oznaczone symbolem: **MNW-U**;
- 3) usług, oznaczone symbolem: **U**;
- 4) usług edukacji, oznaczone symbolem: **UE**;
- 5) usług kultury i rozrywki, oznaczone symbolem: **UK**;
- 6) usług kultu religijnego, oznaczone symbolem: **UR**;
- 7) usług lub produkcji, oznaczone symbolem: **U-P**;
- 8) drogi głównej, oznaczone symbolem: **KDG**;
- 9) dróg dojazdowych, oznaczone symbolem: **KDD**;
- 10) komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczone symbolem: **KR**;
- 11) komunikacji pieszko-rowerowej, oznaczone symbolem: **KP**;
- 12) infrastruktury technicznej, oznaczone symbolem: **I**;
- 13) gruntów ornych oraz upraw, oznaczone symbolem: **RNR**;
- 14) wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczone symbolem: **WS**;
- 15) zieleni naturalnej, oznaczone symbolem: **ZN**;
- 16) zieleni urządzonej, oznaczone symbolem: **ZP**;
- 17) cmentarza czynnego, oznaczone symbolem: **CC**.

Stosownie do *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* zapisy projektu planu miejscowego (część tekstowa i graficzna) nie mogą naruszać ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta, a Rada Miejska uchwała plan miejscowy dopiero po stwierdzeniu jego zgodności ze studium. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej Miasta, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu w pełni zachowuje, ustalone w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Zakopane” podstawowe kierunki zmian w strukturze przestrzennej Miasta oraz w przeznaczeniu terenów dla analizowanego obszaru.

W przypadku niepodjęcia realizacji założeń projektu mpzp, mogłyby wystąpić zarówno pozytywne, jak i negatywne skutki.

Negatywnym skutkiem będzie dalsze wydawanie decyzji o warunkach zabudowy, które fragmentarycznie rozpatrują zasadność lokalizacji inwestycji. Gospodarowanie przestrzenią wyłącznie w oparciu o decyzje, zgodnie z obowiązującym prawem praktycznie dopuszcza realizację niezliczonej ilości obiektów, bez liczenia się np. z polityką przestrzenną Miasta ustaloną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz istotnie może ingerować w środowisko przyrodnicze. Zabudowania i utwardzenie terenu skutkują trwałym uszczelnieniem terenu oraz ograniczeniem powierzchni umożliwiającej infiltrację wód opadowych lub roztopowych. Mogłoby nastąpić trwałe wyłączenie terenów ze *stricto* przyrodniczego użytkowania.

Do aspektów pozytywnych, w przypadku niepodjęcia realizacji założeń projektu mpzp, pod względem ochrony środowiska naturalnego można by zaliczyć głównie ogólny brak potencjalnej ingerencji w niektóre komponenty środowiska przyrodniczego, takie jak: powierzchnia ziemi, gleby, fauna i flora, występujące w większym lub mniejszym stopniu niemal w przypadku każdej inwestycji. Nie uległyby zmianie krajobraz terenu objętego projektem mpzp.

Należy również spojrzeć, że w stanie obecnym rzeźba terenu oraz gleba na obszarze objętym projektem mpzp są przekształcone. Gleby na tym terenie mają wiele cech gleb antropogenicznych. Długotrwałe osadnictwo na tym terenie i wszystkie związane z nim działania spowodowały silne i trwałe zmiany w rzeźbie terenu. Brak jest naturalnych zbiorowisk roślinnych, fauna omawianego obszaru jest także synantropijna, z reguły o eurytopowym charakterze.

Co istotne, zgodnie z zapisami projektu mpzp, nie przewiduje się lokowania instalacji, których funkcjonowanie mogłoby powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, na które wymagane byłoby uzyskanie pozwolenia zintegrowanego. Nie planuje się tu także lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii. Rozwiązania przyjęte w miejscowym planie gwarantują również zachowanie najbardziej optymalnych warunków dla występującej na nich fauny i flory. Zapisy planu regulują intensywność zabudowy oraz jej wysokość. Dodatkowo wyznaczają minimalną powierzchnię biologicznie czynną jaką należy zachować. Są to zapisy korzystne w stosunku do ochrony środowiska. Korzystny wpływ na zminimalizowanie możliwości zanieczyszczenia środowiska będą miały również zapisy regulujące prowadzenie gospodarki odpadami na analizowanym terenie.

Sporządzenie i uchwalenie dla przedmiotowego obszaru planu miejscowego pozwoli na jednoznaczne określenie przeznaczenia poszczególnych terenów, a także sposobów ich zagospodarowania, zgodnie z przyjętą dla tego obszaru w Studium polityką przestrzenną. Nie istnieją więc przesłanki przemawiające za rezygnacją z realizacji analizowanych zapisów.

Należy jednak podkreślić, że w przypadku braku realizacji ustaleń projektu miejscowego planu nie doszło by do intensywniejszego niż obecnie zagospodarowania terenu, co korzystnie wpłynęło by na stan i jakość środowiska na omawianym obszarze.

Do istniejących problemów należą przede wszystkim:

- 1) presja przestrzeni (oddziaływanie na krajobraz, wzrost powierzchni nieprzepuszczalnych i słabo przepuszczalnych w sąsiedztwie obszaru opracowania);

- 2) obecność terenów użytkowanych rolniczo. Związane z nimi zagrożenia m.in. niewłaściwa gospodarka nawozowa, zaburzenie profilu glebowego, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, oddziaływanie na krajobraz;
- 3) wzrost emisji substancji (emisje z systemów grzewczych, wzrost produkcji odpadów w sąsiedztwie obszaru opracowania);
- 4) uciążliwości związane z ruchem na ulicach w granicach obszaru opracowania i w jego sąsiedztwie, zwiększone zanieczyszczenia powietrza i gleb w bezpośrednim sąsiedztwie dróg (w tym spływ zanieczyszczeń z nawierzchni z wodami opadowymi i roztopowymi, zwiększone zasolenie gleb w okresie zimowym);
- 5) niedostateczny rozwój infrastruktury technicznej w sąsiedztwie obszaru opracowania (obecność zbiorników bezodpływowych, zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł ogrzewania);
- 6) wzrost zużycia wody, materii i energii w sąsiedztwie obszaru opracowania;
- 7) wzrost ryzyka wystąpienia awarii w sąsiedztwie obszaru opracowania (np. systemu odbierania ścieków bytowych, ryzyko powstania wypadku, awarii i incydentów zagrażających bezpośrednio i pośrednio np. środowisku gruntowo-wodnemu);
- 8) zagrożeniem dla zwierząt jest zajmowanie ich przestrzeni życiowej przeznaczenie terenów pod uprawę rolną oraz przez zabudowę, natomiast zagrożeniem dla flory są postępujące procesy urbanizacji.

Przy sporządzaniu projektu mpzp uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, w szczególności cele dotyczące utrzymania i przywracania do właściwego stanu siedlisk przyrodniczych, ochrony wód, powietrza, jakości gleb, oraz dochowania standardów jakości środowiska.

Oceniono, jak sposoby zawarte w projekcie mpzp zaplanowane do realizacji celów będą wpływały na środowisko przyrodnicze. Oceny dokonano dla każdego elementu środowiska przyrodniczego z osobna (np. dla powietrza, wód, krajobrazu) oraz dla całości – ważnych elementów przyrodniczych. Oceniono również oddziaływanie na ludzi.

W wyniku analizy uznano, że:

- 1) nie przewiduje się pogorszenia jakości atmosfery i topoklimatu;
- 2) dla obszarów wymagających komfortu akustycznego nie przewiduje się przekroczeń norm hałasu (zachowanie komfortu akustycznego w miejscach tego wymagających powinno być osiągnięte w oparciu o przepisy odrębne);
- 3) nie przewiduje się znaczącego pogorszenia jakości i ilości wód powierzchniowych i podziemnych;
- 4) nie przewiduje się pogorszenia jakości zasobów glebowych;
- 5) realizacja ustaleń analizowanego projektu planu nie powinna w sposób znaczący wpływać negatywnie na stan populacji przedstawicieli lokalnej fauny ani na różnorodność biotyczną regionu;
- 6) nie przewiduje się oddziaływań realnych i znaczących na cele ochrony, dla których powołano formy ochrony przyrody;
- 7) realizacja ustaleń projektu planu nie będzie miała znaczącego wpływu na krajobraz oraz będzie zgodna z Europejską Konwencją Krajobrazową;

- 8) nie przewiduje się przekroczenia dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku;
- 9) realizacja projektu planu nie powinna powodować istotnych oddziaływań, powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska, wpływających negatywnie na zdrowie i życie ludzi;
- 10) ustalenia planu będą prowadzić do zapewnienia pełnej ochrony obszarów dziedzictwa kulturowego na omawianym terenie i nie wskazuje się na przewidywane oddziaływania negatywne na zabytki;
- 11) nie przewiduje się oddziaływań na zasoby naturalne;
- 12) nie wykazuje się transgenicznego oddziaływania na środowisko;
- 13) biorąc pod uwagę zasięg i skalę projektowanych terenów należy zauważyć, że nie przewiduje się istotnych skutków dla środowiska, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenów.

Wdrożenie projektu mpzp przyczyni się do realizacji ochrony środowiska zawartych w przepisach prawnych oraz strategiach krajowych oraz międzynarodowych. Analiza wykazała, że oceniany projekt w pełni realizuje założenia kluczowe dla ochrony środowiska.

W § 6 projektu miejscowego planu określono zasady dotyczące środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, których zastosowanie powinno zapewnić należytą ochronę środowiska przyrodniczego. Zapisy te powinny skutecznie chronić środowisko przyrodnicze przed potencjalnymi negatywnymi oddziaływaniami wynikającymi z realizacji przedsięwzięć na omawianym obszarze, zgodnie z projektowanym przeznaczeniem poszczególnych terenów.

Wychodzi się z założenia, że analizie rozwiązań alternatywnych poddano przede wszystkim te aspekty, które w sposób znaczący mogą wpłynąć na dalszy rozwój Miasta.

Podstawowym celem sporządzenia planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania, poprzez dostosowanie funkcji i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przestrzennych, przyrodniczych i kulturowych w Mieście Zakopane w rejonie Kościeliska, Skibówki, Krzeptówki.

Przystąpienie do sporządzenia planu podyktowane jest koniecznością ustalenia sposobu zagospodarowania i zabudowy terenów objętych uchwałą.

Ocenia się, że rozwiązanie alternatywne dla ww. planów czyli lokowanie ich w innym miejscu jest mało korzystnym oraz mało realnym, z uwagi na funkcję, rozwiązaniem. Należy zatem uznać, że ze względu na uwarunkowania przyrodnicze oraz aktualne zagospodarowanie analizowanego obszaru, zaproponowane w projekcie planu przeznaczenie i zagospodarowanie terenów jest optymalne i nie widzi się korzystniejszego rozwiązania alternatywnego dla tego terenu.

Ewentualne kolizje projektowanego zagospodarowania ze środowiskiem przyrodniczym i kulturowym w większości przypadków będą lokalne i nieistotne dla funkcjonowania i stanu środowiska rozpatrywanego w skali Miasta oraz obszarów przyległych.

Obowiązek przedstawienia w prognozie oddziaływania na środowisko propozycji dotyczących przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania został określony w art. 51 ust. 2 lit. c ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 670 ze zm.). Zgodnie z art. 55 ust. 5 przytoczonej wyżej ustawy, organ opracowujący projekt planu, czyli Burmistrz Miasta Zakopane, zobowiązany jest prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego projektu planu.

Co najmniej raz w czasie kadencji Burmistrz Miasta Zakopane dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym Miasta, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium i przedstawia ich wyniki Radzie Miejskiej. Rada podejmuje uchwałę w sprawie aktualności Studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne lub niezgodne z obowiązującymi przepisami w całości lub w części, podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia ich zmiany.

Ocena miejscowych planów powinna być przeprowadzana przede wszystkim w kontekście rozwoju przestrzennego Miasta Zakopane oraz czy miała miejsce realizacja infrastruktury transportowej i technicznej w sposób zintegrowany, czy nawet wyprzedzający lokalizację zabudowy. Pozwoli to na opracowania harmonogramu sporządzania i realizacji kolejnych planów zagospodarowania przestrzennego, bilansowania zapotrzebowania m.in. na wodę, gaz, kanalizację sanitarną oraz przygotowanie odpowiednio wyposażonych terenów.

Ponadto, Burmistrz Miasta Zakopane jest zobowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko może polegać np. na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska (powietrza, wód, gleb i in.) w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska (ocena stanu poszczególnych komponentów musi odnosić się do obszaru objętego miejscowym planem), w ramach monitoringu środowiska prowadzonego w oparciu o wydane decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć zlokalizowanych na obszarze objętym projektem mpzp lub, w ramach indywidualnych zamówień, na kontroli i ocenie zgodności wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną z ustaleniami przyjętego planu.

W celu realizacji zadań wynikających z Państwowego Monitoringu Środowiska zaleca się m.in. wykonywanie badań wskaźników charakteryzujących poszczególne komponenty środowiska, prowadzenie obserwacji elementów przyrodniczych, gromadzenie i analizę wyników badań i obserwacji, pozyskiwanie informacji o presjach na elementy środowiska, ocenę stanu i trendów zmian jakości poszczególnych elementów środowiska, wskazanie obszarów z przekroczeniami standardów jakości środowiska, wykonywanie analiz przyczynowo-skutkowych oraz opracowywanie zestawień i raportów, a także ich udostępnianie.

Ocenie na obszarze opracowania powinny podlegać:

- jakość powietrza i stanu sanitarnego;
- jakość wód podziemnych;
- jakość wód powierzchniowych;
- jakość gleb;
- warunki i jakość klimatu akustycznego;

- różnorodność biologiczna;
- gospodarka odpadami.

Powinno przeprowadzać się okresowe kontrole dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiorników bezodpływowych, w tym częstotliwość ich opróżniania oraz sprawdzanie stanu technicznego zbiorników bezodpływowych.

Odnośnie linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia wskazane jest przeprowadzenie monitoringu rzeczywistego poziomu hałasu w środowisku oraz rzeczywiste pomiary oddziaływania pola elektromagnetycznego na środowisko.

Corocznie zaleca się analizę i ocenę stanu poszczególnych komponentów środowiska obszaru objętego projektem planu w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska oraz innych dostępnych wyników pomiarów i obserwacji, które umożliwiłyby dostosowanie potrzeb monitoringu do lokalnych uwarunkowań i ewentualnych problemów.

Wszystkie wyżej wymienione działania i instytucje pozwolą na ocenę skutków realizacji planowanego zagospodarowania oraz umożliwią szybką reakcję na ewentualne negatywne zjawiska zachodzące w środowisku przyrodniczym.

XI. OŚWIADCZENIE AUTORA O POPRAWNOŚCI PROGNOZY

Poznań, dnia 27 sierpnia 2026 r.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 1 lit. f. ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 670 ze zm.), spełniam wymagania zawarte w art. 74a ust. 2 pkt 1 lit. d wyżej wymienionej ustawy, uprawniające mnie do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko, raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Monika Płóciennik
mgr inż. Monika Płóciennik

